

Jerry Jaroslav Krúpa

RASTISLAVOV OTČENÁŠ

ZAČIATOK EVANJELIA SVÄTÉHO JÁNA

V STAROSLOVENČINE:

ISKONI BIE SLOVO I SLOVO BIE U BOGA I BOG BIE SLOVO

STAROSLOVENSKÁ CYRILOMETODSKÁ MODLITBA

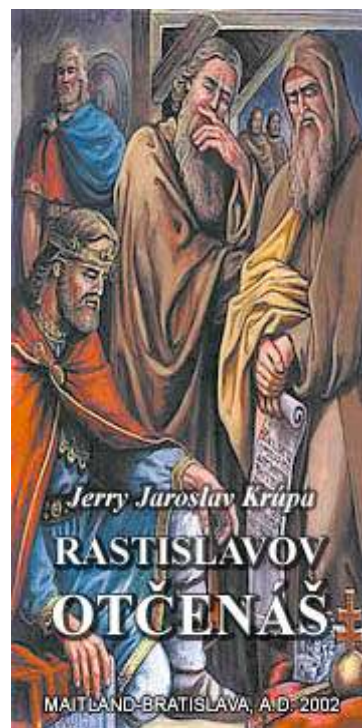
*Na kráľovstvo naše, Pane, milosťou Tvojou vzhliadni
a nevydaj, čo je naše, cudzím
a neobráť nás za korist' národom pohanským!
Skrze Krista, Pána nášho,
ktorý kral'uje s Otcom a Duchom Svätým.*

Amen!

MODLITBA, KTORÚ APOŠTOLOV NAUČIL JEŽIŠ KRISTUS

- 1. Otče náš,*
- 2. ktorý Si na nebesiach,*
- 3. posväť sa meno Tvoje,*
- 4. príď kráľovstvo Tvoje, buď vôľ'a Tvoja ako v nebi tak i na zemi!*
- 5. Chlieb náš každodenný daj nám dnes*
- 6. a odpusť nám naše viny ako i my odpúšť'ame svojim vinníkom*
- 7. a neuved' nás do pokušenia, ale zbav nás od zlého!*

Amen!

lustrácie

© Mgr. Ivan Pavlisko

Obálka

© Mgr. Ivan Pavlisko

Webdesign

© Ivo Balaj, Bratislava 2003

OBSAH

I. OTČE NÁŠ

OTČE NÁŠ.....	3
VĎAKA TI!	4
OTRÁVENÝ MED.....	6
SVĀTOPLUK, MUCHA NA OTRÁVENOM MEDE.....	8
DUCH JE ŽIVOT, ZBRANE SÚ SMRŤ!.....	10
ĎAKUJEM TI BOŽE-OTČE ZA DUCHOVNÝ ZRAK!.....	12

II. KTORÝ SI NA NEBESIACH...

OTCOVSTVO BOHA, PRÍBUZENSTVO ĽUDÍ.....	13
MÔŽE SA ČLOVEK TEJTO ÚLOHE VYHNÚŤ ?	15
ODMIETANIE BOHA PRIVÁDZA ĽUDSTVO K UTRPENIU	16
TREST BOŽÍ, ALEBO NAŠA NEDOKONALOSŤ?.....	17

III. POSVÄŤ SA MENO TVOJE

POSVÄŤ SA MENO TVOJE	18
AK ODMIETNEŠ - ZAHYNIJEŠ	19

IV. PRÍĎ KRÁĽOVSTVO TVOJE, BUĎ VÔĽA TVOJA AKO V NEBI TAK I NA ZEMI !

NAŠE SI NEDÁME, PO CUDZOM NEPASIEME!	20
NECH JE VÔĽA TVOJA	22
AKO V NEBI TAK I NA ZEMI	24
KAŽDÝ NÁROD MÁ VLASTNÉ POSLANIE NA ZEMI.....	25
BOŽSKÁ KRÁSA NÁRODOV.....	26
DVE MESTÁ	29
ĽUDIA SÚ STÁLE POKRYTCI.....	30

V. CHLIEB NÁŠ KAŽDODENNÝ DAJ NÁM DNES

ČO JE CHLIEB NÁŠ KAŽDODENNÝ?.....	31
ŽOBRANIE, ALEBO VLASTNÁ SLOBODNÁ PRÁCA?	33
CUDZIU KÁRU ŤAHAŤ NEBUDEM.....	35
ČO NÁM BOH DAL?.....	37
SVETLO V MOJEJ HLAVE.....	39

VI. ODPUSŤ NÁM NAŠE VINY AKO I MY ODPÚŠŤAME NAŠIM VINNÍKOM

CONCILIÍ REÍ PÚBLICAE.....	40
BOH ŽEHNÁ ICH SLOBODNÚ PRÁCU	43
VEĽKÁ ŠKODA MICHALA	45
NAŠA CIVILIZÁCIA	46
BOŽE, NEDOPUSŤ!.....	49
ŤAŽKO JE ODPÚŠŤAŤ	50
MILIÓNKRÁT.....	52
S OTČENÁŠOM ZÍSKAVAME MÚDROSŤ A LEPSÍ ŽIVOT	53
SME BOŽIE DETI.....	54

VII. NEUVEĎ NÁS DO POKUŠENIA, ALE ZBAV NÁS OD ZLÉHO

KONAJME DOBRO PODĽA VÔĽE OTCA.....	55
LÁSKA, ALEBO SEBALÁSKA?.....	57
BOŽE, ZLA AVAROV SI NÁS ZBAVIL, ZBAV NÁS AJ ZLA NEMCOV.....	59

VIII. LITERATÚRA 62

I. OTČE NÁŠ

OTČE NÁŠ

Otče náš, Ty si Boh-Otec všetkých ľudí bez výnimky.

Otče, oslepili ma. Vylúpili mi oči ako vrahovi. Ako špiónovi. Ako naničhodníkovi.

Otče, hodili mi reťaze na ruky i nohy ako najväčšiemu zločincovi.

Mne, Rastislavovi, kresťanskému kráľovi Slovanov! On, Ľudovít, cisár Rímskej ríše nemeckého národa. Odsúdili ma falošným súdom na smrť. Vraj bude ku mne láskavý, kresťanský. Nedá mi odseknúť hlavu, iba o zrak ma oberie.

To chce aby som zhnul vo večnej tme. Aby som už nikdy nevidel naše slovenské písmo, naše sväté knihy. Aby som už nikdy nepozdvihol meč na obranu Slovenskej zeme proti nepriateľovi. Aby som už nikdy nevidel svoju ženu, svoje deti. Aby som už nikdy nevidel môj Devín, môj Dunaj, moju Moravu, moju Dyjavu, Myjavu, Vahavu, Nitravu, Rimavu, Ondavu. Moje Krivane, Homolky, moje Matry, Fatry, Tatry, moje Pílišské hory, moje Slovensko. Aby som sa už nikdy nepokochal pohľadom na naše horstvo, doliny a naše moravy. Aby som už nikdy neobdivoval krásu našich Slovaniek. Aby som už nikdy nevidel nové kostoly a náš drahý dvojité kríž na troch vrškoch Golgoty, ten symbol Kristovho zmŕtvychvstania a víťazstva, ktorý nám priniesli bratia Konštantín a Metod. Aby som bol slepý na večnosť. Aby som už nikdy nemohol byť slobodný a nezávislý. Aby som večne musel žobrať o vodu a chlieb, od tohto zradného roku Pána 870, až do svojej smrti. Aby som už nikdy nevidel môjho Konštantína, môjho Metoda, mojich usilovných študentov. Aby som už nikdy nevidel naše školy, našu v slovenčine sa vzdelávajúcu mládež, ale i stárež. Otče, viem, že Ty si takéto "právo" ničit' život nevinných nikomu na tejto zemi nedal.

Gospodine, pomiluj ny!

Tento cisár ĽUDOVÍT, tento ľadový NEMEC, tento skutočne duchovný SLEPEC, skrze mňa chce oslepiť na obidva zraky celý národ. Chce spáliť naše knihy, predať našich kňazov a študentov nekresťanom do otroctva! Chce rozrušiť naše školy a kostoly. On i jeho kňaz Wiching verejne sa vysmievajú nášmu drahému jazyku a piesňam. Nášmu jazyku, ktorému rozumie nie len slovenský národ na oboch stranách Dunaja a Moravy, ale všetci Slovania. Chcú nám hlavy pomútiť, osprostieť nás a zotročiť. Najmä tento trojjazyčník dominikán Wiching-POHANEK, ktorý by mal rozumieť, lebo mal vysvetlené veľa razy, ale nechce rozumieť. Je on, a jeho ľudia, Ľudovítov donášač, vydávajúc sa za nasledovníka Krista! Nie Kristova pravda a láska, ale záujmy Rímskej ríše, ovládanej Nemcami sú mu prvoradé.

Povýšenosť a útočnosť týchto ľudí nemá hraníc. Povýšili sa nad spravodlivosť Božiu. Z Boha si robia svojho sluhu. Boha si sebecky prisvojili, ako keby patrili iba cisárovi a jeho ľuďom. Veď všetci kresťania sa modlíme Otče NÁŠ. Nie Otče MÔJ! Zvoláme Otče môj na nebesiach! keď sme v nešťastí, alebo vo vytržení! Ale Modlitba Pána je k Bohu-Otcu všetkých ľudí, ktorí sa k nemu hlásia. Ak by sme sa modlili Otče MÔJ, každý človek by si z nášho Boha-Otca, Stvoriteľa a Pána vesmíru a ľudstva urobil svojho súkromného bôžika.

Znova by sme všetci boli v pohanstve. Veru, Boh nie je iba Karolov, Ľudovítov, Wichingov, či Karolmanov nebeský Otec!

Iba Ježiš, Jeho syn môže volať Boha MÔJ Otec.

Ježiš, náš Kristus-Spasiteľ ľudstva pozná ľudský sebecký charakter dobre. Ježiš, syn Boha poslaný medzi ľudstvo celý život rozlišuje medzi MÔJ Otec a VÁŠ Otec.

Keď Ježiš učil Apoštolov túto modlitbu hovoril im: vy, keď sa modlíte, hovorte takto: "Otec NÁŠ". Toto jasné rozlišovanie je používané v evanjeliách viac ako tridsať razy. Napríklad, Ježiš: "VÁŠ Otec vám odpustí". Ale: "Kto plní vôľu MÔJHO Otca... je mi bratom a sestrou".

VĎAKA TI!

Ó, vďaka Ti Syn Boží, vďaka Ti za Tvoju všemúdrost!
Otec NÁŠ! Otec všetkých ľudí a národov! My, a všetky Tvoje deti na celej zemi, sme rovnako slobodní a rovnoprávni pred Tebou. Všetci rovnoprávni bez jedinej výnimky! Každý človek, každý národ, všetci sme Bohu rovnako nesmierne vzácní a drahí. Ty miluješ všetko ľudstvo rovnako. My všetci, ktorí sa k Tvojmu otcovstvu hlásime, sme rovnoprávni dediči Tvojej múdrosti, Tvojej veľkosti, Tvojho viditeľného i neviditeľného sveta. Karol-Nekarol, Ľudovít-Neľudovít, Cisár-Necisár, Rimania-Nerimania, Nemci-Nenemci, Frankovia-Nefrankovia, Iberovia-Neiberovia, Gréci-Negréci, Židia-Nežidia, Sloveni-Nesloveni ... všetci sme rovní pred našim Bohom-Otcom. Naš jazyk, naša pieseň, naše všetko je rovnoprávne so všetkými inými národmi! Pred Bohom-Otcom nikto nie je viac a nikto menej. Ten, kto naše Bohom-Otcom dané práva nám odmieta je zlým duchom pomiatnutý, je naplnený nenávisťou. Konštantín-Filozof a právnik Metod mi túto vieru potvrdili veľa razy. Oni, odkedy moja delegácia našu myšlienku vysvetlila v Konštantinopole v roku Pána 863, rozumejú mojej myšlienke, ktorá vychádza z Písma. Rozumejú SLOVU a bránia jeho PRAVDU. Všetky národy majú spievať na slávu Bohu-Otcu vo svojich jazykoch.

Všetci ho sláviť takto majú.

Už svätý Augustín, veľký doktor Cirkvi Kristovej, odsúdil takýchto tupých zlodejov jazyka a ducha národov. Odsúdil akékoľvek "kresťanské" impériá. Kristus poslal svojich Apoštolov medzi národy a povedal im takto: Chodte a učte Evanjelium všetky národy. Nepovedal, chodte a zakladajte kresťanské impériá, ničte kultúru národov.

Hej, každý národ má právo byť vzdelaný vo svojej materčine! Latinčinu majú Italovia, gréčtinu Gréci, hebrejčinu Židia. My Sloveni svoju slovenčinu. Každý národ má oslavovať Boha vo svojom jazyku. A TAK CELÁ ZEM HO SLÁVIŤ BUDE.

Trojazyčníci zavádzajú národy. Na kríž Krista rímski vojaci pribili nápis v troch jazykoch, lebo týmto jazykom vtedajšie obyvateľstvo Júdy rozumelo.

Kultúrne, Židia boli helenizovaní, ovládali gréčtinu dobre. A politicky boli pod kontrolou Ríma, teda latinčina bola používaným jazykom v administrácii.

Obyvateľstvo Jeruzalema v časoch Kristových rozumelo po hebrejsky, po grécky, po latinsky. Preto rímski vojaci pribili na kríž nápis v týchto troch jazykoch nad hlavu ukrižovaného Krista aby sa mu vysmiali: "Ježiš nazaretský, kráľ židovský".

A títo nemí Nemci-popletenci a ďalší trojazyčníci v Cirkvi, ako keby nemali rozum. Iba odkukali od pohanských Rimanov tento blud a nám ho nahovárajú ako vôľu Božiu. Vraj iba v týchto troch jazykoch sa má hlásať Slovo Božie. Bratia, ale najmä Konštantín-Filozof nás vedel múdro brániť. Trojazyčníkom vysvetľoval slová Kristove, ktoré povedal svojim učeníkom na Hore: "Či Boh neposiela dážď všetkým rovnako, alebo či slnko tak isto nesvieti všetkým? Či nedýchame na vzduchu všetci rovnako?". A vy sa nehanbite, uznávajúc len tri jazyky, akoby všetky ostatné národy a plemená boli slepé a hluché? Povedzte mi, BOHA ROBIETE BEZMOCNÝM, ŽE NEMÔŽE DAŤ ROVNAKÉ PRÁVA VŠETKÝM NÁRODOM, ALEBO ZÁVISTLIVÝM, ŽE NECHCE?

Filozof videl veľmi dobre do hĺbky duše trojazyčníkom. Uviedol im aj slová evanjelia podľa Apoštola Matúša o zákonníkoch a farizejoch: "Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci. Zatvárate kráľovstvo nebeské pred ľuďmi, ale vy nevchádzate a chcúciim vojsť do neho, nevpúšťate."

Veru, ľadoví Nemci žiarlia, že Konštantínovi Boh zjavil naše písmená a im ešte nie. Raz sa zjaví v ich národe duchovný vodca, ktorý si osvojí moju ideu.

Ale zato sa z nášho krásneho jazyka nemusia vysmievať. Za to nemusia mysle našich ľudí zamotávať, vyhrážať sa, odnárodňovať.

Títo karolingovia-karolovci pod pláštikom učenia Kristovej náuky čo urobia dobre na jednej strane, viac pokazia na strane druhej.

Cisár Karol chcel vybudovať Božie mesto, kráľovstvo na zemi. Ale takto?! Násilne pokresťančujú, ničia kultúry iných národov, mordujú, znásilňujú a rozširujú si svoje svetské impérium. Karol chápal jeho kresťanstvo na imperiálny spôsob. Prijmeš, alebo zájdeš. Je to príliš svetské, príliš násilné, príliš nedokonalé. Tak sa Civitas Dei nebuduje!

Tak sa budujú ríše. Rímska, franská, mohamedánska, nemecká...

Aj Mojžíra takto pohli proti nitrianskemu kniežat'u Pribinovi.

Pribina nebol proti kresťanstvu. Chápal skutočný pokrok, ktorý kresťanstvo prináša.

Bol proti násilnému kresťančeniu. Bol za pokojný, dobrovoľný, Kristov spôsob. Civilizovane. Ved' Pribina i kostoly a latinské školy staval. Už v roku Pána 828 na jeho panstve v Nitre Saltzburšký

biskup Adalram vysvätil mu kostol.

Kristus nehľasal zabíjať, jazyky národom vyrezávať, oči vylupovať.

Vedieť latinčinu, to áno, ten jazyk ja i naši vzdelanci ovládajú.

Dobre je mať jeden medzinárodný jazyk aby sa vzdelanci dorozumeli. Ale nemôže nahradiť národné, materské jazyky.

Svätý Augustín premyslel a uvedomil si duchovné ťažkosti ľuďí vybudovať CIVITAS DEI, Božie mesto, Boží štát na zemi. Sv. Augustín odmieta "kresťanské impérium" pretože prostriedky a spôsoby vládnutia, teda násilie štátu, sa nezhodujú s Božou spravodlivosťou.

Kristus to vyjadril zrozumiteľne: DAJ CISÁROVI ČO JE CISÁROVE A BOHU ČO JE BOŽIE. Pre dobro Kristovej Cirkvi nemiešaj tieto dve rozdielne veci, lebo nemajú ten istý cieľ. Takto uvažujú aj Konštantín-Filozof a Metod.

Slobodne ovplyvňuj ľuďí i štát, ale vyvaruj sa zmiešania týchto dvoch rozdielnych vecí, LEBO NIE SÚ JEDNO.

Raz celý svet bude pokresťančený a zjednotený. Keď sa Kristus vráti na túto Zem dá nám Božskú múdrosť, nové vedomie, presiakne nás Božou láskou aby sa všetci ľudia na zemi vedeli dorozumieť a rešpektovať. Bez toho aby museli zahodiť bohatstvo svojho JA, bohatstvo vlastného jazyka, bohatstvo svojej kultúry. Bez toho, aby ničili život jeden druhému. Božská múdrosť nikdy nie je na úkor druhého, ale na prospech všetkých. Pokiaľ ten čas príde, všelijakí antikristi zo svojej pomýlenej hlúposti a arogancie budú ničiť ľuďí i celé národy. Sami sa ľuďí budú snažiť preonačiť podľa ich mudrlantských predstáv. Budú sa vydávať za všelijakých géniov a bohov.

Ľudstvo potrebuje Boží, stvoriteľský zásah do svojej náture. Potrebuje Bohom-Stvoriteľom danú zmenu-premenu srdca i rozumu celého človeka.

Tá zmena nepríde bez usilovnej práce človeka na svojom zlepšení.

Za to Kristus zomrel, Kristus vstal z mŕtvych a za to Kristus príde znova.

KEĎ SA KRISTUS VRÁTI A ZAVLÁDNE JEHO SPRAVODLIVOSŤ, VŠETCI ĽUDIA BUDÚ ROVNOPRÁVNI. VŠETKY NÁRODY BUDÚ SPOLUPRACOVAŤ. VŠETCI ĽUDIA BUDÚ BRATIA A SESTRY V KRISTU. A NA TO SA MY MUSÍME PRIPRAVOVAŤ STÁLE.

LEBO LOŽ A BLUDY SA ŠÍRIA RÝCHLO, ALE KRISTOVU PRAVDU A LÁSKU ĽUDSTVO PRIJÍMA A CHÁPE VEĽMI POMALY.

OTRÁVENÝ MED

Ten ambiciózný, neskúsený Svätopluk im skočil na medové rečičky. Skočil im na lep, ktorý ukazujú ako med. Keď vodca urobí chyby, celý národ trpí. Vodcovia Židov odmietli svojho Ježiša Krista-Mesiaša, ktorého im sám Boh-Otec zoslal. Oni očakávajú, že ich Mesiaš bude silný vojvodca, ktorý silou zbraní a peňazí zvíťazí nad svetom.

V čase Krista viacerí Židia sa vyhlasovali za Mesiaša. Svet vie iba o jednom Mesiašovi, jeho meno je Ježiš. Odmietli Ježiša-Princa pokoja, zbrane im zlyhali a už osemsto rokov trpia a ešte dlho budú.

Aj Svätopluk verí iba zbraniam. Myslí si ako oni, ako Karol Veľký, alebo Ľudovít, že zbrane, zabíjanie ich urobí veľkými a slávnymi. V očiach Pána Boha sú všetci takýto nič viac iba vrahovia.

Hej, Svätopluk urobil rovnakú chybu. Odmietla Princa pokoja. Zradil. Paktoval za mojím chrbtom a poddal sa Ľudovítovmu synovi Karolmanovi.

Odmietol svojich, ktorí ho vyniesli na Nitriansky hrad a prisahal vernosť cudzím. Zradil našu dohodu o samostatnosti! Zviazaného, ako zlodeja, vydal ma Nemcom. Diablov had do neho vošiel. Somár, zabudol, že Nemci sú Nemci, že vretenica je vždy vretenicou. Keď vtáčka lapajú, pekne mu spievajú. Potom aj jeho, sprostého vazala, podlo chytali do klietky. I začali mu húst' inú. Obvinili aj jeho zo zrady záujmov Nemcov. Vôl, zabudol, že aj on mal slúžiť záujmom Nemcov, či sa im skloníš sám a či ťa sklonia zbraňami. A tak sme sa obidvaja stali ich otroci. Ja oslepený jeho zásluhou. A Nemci si svojich ľudí do vlády nad Slovenskou zemou vymenovali.

Už keď bol v nemeckých putách, čosi mu v jeho ohnivej hlave svitlo. Uvedomil si nenapraviteľný egocentrizmus a útočnosť Nemcov.

Ale národ doma nezradil. Vzbúrili sa proti Nemcom. Zvolil si môjho drahého Slavomíra-kňaza za svojho kráľa.

Ten viedol vojsko i ľud a začali biť Nemcov-okupantov spravodlivým hnevom. Ľudovítovci sa vystrašili, odvolali obvinenie Svätopluka, postavili ho na čelo nemeckej armády a poslali ho potlačiť povstanie našich. Už umúdrejší Svätopluk spojil sa tajne s kráľom Slavomírom a povstalecké sily slovenské dorúbali celú nemeckú armádu a ich spojencov tak ako nikdy predtým. Bol z toho veľký plač a nariekanie Nemcov. Aj sklamanie, že im nevyšiel ich podlý zámer úplne zotročiť Slovenskú zem. Zabudli, že zlodejov, podliakov a vrahov nikde nevitajú.

Potom Svätopluk uchoпил moc a vládne v celej Slovenskej zemi. Slavomír, z rodu Mojmiróvcov, kňaz môj spravodlivý, ustúpil mu.

Vládnutie pre neho je špinavé, pozemské remeslo. SLAVOMÍR splnil svoju svätú úlohu, OBRÁNIL NAŠU SVÄTÚ VLASŤ a dal sa znova do služieb Ducha Svätého.

Svätopluka za čas zbrane podržia. Ale ľadoví Nemci, ktorí namiesto srdca majú v hrudi kus ľadu, ho dlho na pokoji nenechajú. S Byzantíncami ísť mu je ťažko. Nuž nie je to ideálne spojenectvo. Ale nikdy proti nám nevedli vojnu! Sľub tam je. Ved' Byzantínci musia bojovať proti muslimom, Rusom, Uigurom (Uhrom, Maďarom), Bulharom...

Spojenectvo je treba pestovať trpezlivo časom a vzájomnou pomocou.

Lenže, Svätoplukovi trpezlivosť a duchovnosť vždy chýbali.

Chce každého podmaniť rýchlo a násilím. Násilie plodí násilie. Násilím sa priateľstvo a spolupráca nebuduje. Obrana svojho je správna vec, násilie na iných je vec pohanská. Nemci dobre zaplatia a najmu na východe áziatov-Uigurom proti nám. Tí sa dajú najat' každým kto im zaplatí. Alebo sa dávajú na krádeže všade kde len môžu. Títo áziati sa chvália, že krv prelievajú a pijú s radosťou.

Nevydrží Slovenská zem ťaženie zo západu, z juhu i z východu. Potom celý národ padne do otroctva.

Bude dlho trpieť. Ako Židia bude trpieť. A dravci našu Slovenskú zem roztrhajú a medzi sebou si rozdelia. Dusiť nás všetci budú. Nepriateľ i bývalý spojenec.

A tak náš národ i svoje národné meno stratí.

A v našu krajinu, ako predtým Avari, zase budú cudzí vykorisťovať. Národ na cudzích bude robotovať, pre cudzích v bojoch umierať. Vo vlastnej krajine bude cudzincom a otrokom. Slovenské matky budú rodiť synov a dcéry pre úžitok cudzích.

Svätoplukova zrada na mne a na národe bude mať dlhé, tragické následky. Národ ešte nie je úplne duchovne samostatný, ešte nie je dorobený. Svätopluk sa mýli, keď si mýli, že násilím môže spojiť slovanské národy. Slovania milujú slobodu. Nenávidia násilie.

O to viac nie ak ich znásilňuje ich blízky brat. Považujú to za najstrašnejšiu zradu.

Nuž, čo sa prelievaním krve spojí, to sa prelievaním krve rozpadne.

Takto iba rozoštvete bratov proti sebe a nahrá všetko do rúk nepriateľom.

Svätopluk, zaprisahávam ťa v mene Boha-Otca: nikdy viac násilie nepáchaj na svojom bratovi!! Konáš

ako Kain.

Boh-Otec náš, zmiluj sa nad nami! Gospodyne, pomyluj ny! Odpusti nám naše hriechy, chyby!
Nedovoľ zahynúť nášmu národu pre hriechy sprostých vodcov!

Aj môj drahý Konštantín-Cyryl leží už v hrobe. Skonala mi tak predčasne táto duša božská, krásna v Ríme, v roku Pána 869. Ten deň, 14. február, keď ho Otec nebeský k sebe povolal, národ každý rok ho bude slávnostne oplakávať. Mladý, iba štyridsaťdva ročný sa pomínul. Už je u Boha. Jemu je už dobre.

Arcibiskupa Metoda zase zajali ľadoví Nemci. Toľká tragédia, toľké straty! Toľký žiaľ! A práca bratov ešte nie je dokončená. Modlím sa a dúfam, že Metod pomocou pápeža bude znova slobodne pokračovať v pozdvihovaní a učení národa.

Ja som národ prebudil k slobode, k samostatnosti. Rozhorela sa v ňom duchovná iskra na plameň slobody. Verím, že i keby ho zase na sto, ba i na tisíc rokov zotročili, plameň slobody zadusili, iskra v ňom už nikdy nevyhasne. Raz sa tá iskra slobody znova rozhorí! Raz sa znova iskra rozhorí v mocné vatry slobody a spáli zotročovateľov národa a podvádzateľov Boha. Božia pravda prebudila národ a keď bude najhoršie znova Božia pravda národ prebudí.

Keď sa bude národ držať Slova, Slovo mu zahynúť nedá.

Nie ja som slepí. Títo Karolovi potomci-násilníci sú slepí! Ja nevidím telesnými očami, ale oni sú na tom horšie. Sú slepí na ich duchovný zrak.

Budú útočiť, budú drancovať, budú páliť, budú ovládať, budú znásilňovať, budú zabíjať. Títo slepci-nemci a všetci im podobní brutusi budú dobíjať a budú naspäť dobíjaní a pokoja nebude.

ZA KRISTA SA SCHOVÁVAJÚ A NÁRODY PODVÁDZAJÚ.

SVÄTOPLUK, MUCHA NA OTRÁVENOM MEDE

Duch Svätopluka je prilepený k zbraniam ako mucha na otrávenom mede. Nevedel nikdy pochopiť, že brutálna, pohanská, svetská sila je úspešná iba dočasu. Obdivuje franské, nemecké, rímske, byzantské i mohamedánske zbrane a ich všakovaké vyleštené čačky. Zamiloval sa do pohanského boha Marsu. Čakal, že mu Byzancia pošle tajné zbrane. Nuž, kto ti dá jeho najlepšiu zbraň?! Ako, veď sme neboli ešte formálni spojenci. Svätopluk tak miluje zbrane, že by si ich bral do postele namiesto ženy.

Svetská moc a lesklá matéria mu oslepila ducha. Obdivuje impérium Rímskeho Juliusa Caesara, aj franského Karola Veľkého-Charlesmagnu. Ale Caesar bol nielen vynikajúci vojvoda, politik, ale aj spisovateľ. Také vzdelanie bolo priveľa pre Svätopluka. On je bližšie ku analfabetovi Karolovi. Lebo čítať a písať sa ani on poriadne nenaučil. Ducha svojho dostatočne nevzdedel.

Z cudzej slávy a z cudzích produktov nevyžiješ! Keď chceš mať vlastný život, vlastnú matku si zabiť nesmieš. Tú, i jej slovenskú reč, ti Pán Boh dal.

Musíš sa najprv vzdelat' v jej reči na najvyššiu mieru. Keď si zmúdrel najprv po svojom, potom študuj po inom. Za mlada v Bavorsku bolo na mňa tlačené práve opačne. Odnárodňovali ma. Svoje, Bohom mi dané, mal som nenávidieť. Tvrde skúsenosti života ma zobudili. Zo mňa otroka na nijaký spôsob už nikto neurobí!

Tak. Iba keď svoje najprv zvládneš, svoje potreby poriadne vybuduješ, remeslo a obchod rozvinieš, najkvalitnejšie výrobky vyrobíš, potom vieš súťažiť a zápasit' s cudzími.

Iba potom môžeš ubrániť svoju myšlienku, svojho ducha, v ktorom je náš vlastný Bohom daný život. Iba potom vieš ubrániť svoju pieseň i svoju vlasť. Aby si mohol mať svoju skutočnú vlasť, musíš ju najprv trvalo milovať - vlastniť vo svojom srdci, vo svojom rozume, vo svojej pokladnici. A to nie len svoju zem, nie len to po čom kráčaš, kde ti rastie obilie a dobytok a kde zlato a železo dobývaš. Musíš vlastniť nielen to čo sa naučíš, dorobíš a vyrobíš. **MUSÍŠ PEVNE VLASTNIŤ SVOJU REČ**, svoju kultúru, svoju modlitbu, svoje knihy. Musíš pevne vlastniť **SVOJHO DUCHA, KTORÉHO TI PÁN BOH DAL**. Musíš vlastniť svoju vlasť úplne. Keď sa preinačíš, keď ti cudzí vymenia tvojho ducha, už si pre svojich duchovne mŕtvy. Už nemôžeš splniť poslanie pre ktoré ťa Boh poslal na túto zem, do tvojho národa. Veď si svojich rodičov, svoj národ, svoj jazyk nekupuješ na trhu, nevyberáš pred narodením, ani po ňom! Boh všemohúci a všemúdry Ti ich určil. Aby si ich svojou usilovnosťou, vzdelanosťou, múdrosťou, ekonómiou života Starého a Nového zákonov dvíhal stále vyššie a vyššie až k dokonalosti Boha-Otca.

Ako kresťan som brat všetkých ľudí, a predsa sa líšim od každého. Taká je Božia vôľa. Každý sme iný. Preto každý sám je zodpovedný pred Bohu za svoje myšlienky, za svoje činy. Iba ja sám som zodpovedný za splnenie, či nesplnenie môjho Božieho poslania na zemi. Najprv musím vzdelat', zveľadiť sám seba, potom musím zveľadiť svoju rodinu, svoju obec a svoj národ. Nijaké výhovorky nepomôžu.

Iba tak môžem pozdvihnúť i svet.

Byť sám sebou, myslieť nezávisle vlastnou hlavou, je Bohom dané právo i povinnosť. Boh dal človeku ohromnú moc konať vlastné rozhodnutia. Ale keď ma ovládne iný, už som stratil túto ohromnú moc, Bohom-Otcom mi danú a od Neho zdedenú slobodu sám sa rozhodovať!

Svätopluk, Svätopluk, ty udatný divoch, zobud' sa!

Patróni Európy, svätci Cyril (A.D. 827-869) a Metod (A.D. 815-885), zostavovatelia slovenskej abecedy-hlaholiky a prví kodifikátori slovenčiny, šíрили kresťanskú náuku v Slovenskej zemi.

DUCH JE ŽIVOT, ZBRANE SÚ SMRŤ!

Cisár všetkých Frankov Karol Veľký (Charlemagne) pochopil, že keď si chce národy podrobiť, musí z nich najprv vytlačiť ich vlastného ducha. Ich vlastnú myseľ, ich vlastnú reč, ich vlastnú pieseň, ich vlastné ja, ktoré im Boh dal. Až potom môže natlačiť do ich srdca a mozgu jeho ducha a jeho vôľu. Keď to dosiahne akýmkoľvek spôsobom, potom budú konať ako on chce.

Musí ich strašiť nepriateľmi a potom chlácholiť, sladko uhovoriť ich, že iba on im môže zabezpečiť ochranu ich života, ich bezpečnosť. Stará rímska lešť. Boha-Otca vzývať iba jeho spôsobom, ako im on a jeho ľudia povedia. Potom sa stanú na ňom závislí. Múdry a svojprávny človek sa dobrovoľne nepodrobí nikomu. Slobodne, dobrovoľne, ako rovný s rovným, suverénny so suverénnym, bude spolupracovať s každým. Dobré vie, že jeho zotročenie je proti všetkým zákonom Boha večného. Každému dal náš Boh-Otec rovnakú slobodu, rovnakú ľudskú dôstojnosť a rovnaké práva. Zloduch musí svoju obeť najprv niečím ohúriť, znížiť jej ľudskú dôstojnosť. Musí ju tiež vystrašiť silou, pozíciou, bohorovným postavením. Osprostieť ju, alebo kúpiť či zlatom a či medovými sľubmi. Musí podlo vyhnat' z jeho obete jej vlastného ducha. Až potom môže svoju obeť ovládnuť.

Preto sa Karol (Karl, Kráľ, Charlemagne) nechal v roku Pána 800 korunovať pápežom za Rímskeho cisára. Pápeža Leva III. najprv obrátil vojskom pred vlastnými Rimanmi. Potom ho obdaroval pokladmi a sľubmi ochrany a bezpečnosti jeho vlastnej i celej Cirkvi. Pápeži a Cirkev svoje poslanie na tejto zemi nikdy nemali ľahké. Svetskí mocnári ich vždy chceli využívať vo svoj prospech, často ohrozovať ich život a utláčať. Silní tohto sveta si Cirkev vždy chceli podmaniť. Ak nebolo možné jej podmanenie, tak ju ohovoriť a zničiť. Karol naučil sa od Rimanov, že môže mávať nad hlavami ľudí a národov i najstrašnejšou silou a zbraňou, ale pokiaľ do nich nevtlačí jeho vlastného ducha neovládne ich. Služiť mu nebudú, svoje deti a výtlačky zeme a zlato mu dobrovoľne dávať nebudú. Za jeho záujmy umierať nebudú.

Kresťanská náuka Karolovi iba slúžila. Bola mu tou silou, tým myšlienkovým pláštikom, ktorý využíval na budovanie jeho moci. Na pohanský vzor Rímskeho impéria vybudoval svoju vlastnú moc. Moc Rímskej ríše nemeckého národa. Aha, čo vykonal tento syn Pipina Krátkeho Sasom! Čo vykonal tento vnuk veľkého záchrancu západnej Európy pred mohamedánmi Charlesa Martela! V roku Pána 772 si zaumienil, že pohanských Saxonov si podmaní a to, násilným pokresťančením. Prirodzene, Vidikind a ďalší Saskí vodcovia sa bránili, odporovali mu. Chceli byť kresťania, ale ich slobodným rozhodnutím, postupným vzdelávaním. Netrzeplivý Karol ich chcel rýchlo obrátiť. A začalo násilie a vraždenie. Sasi odporovali udatne až do roku Pána 804. Potom, vyčerpaných a preriedených, desaťtisíce ich pochytil a násilne vyhnal z ich vlasti na iné miesta jeho ríše. Takto sa Kristova láska nehľasa! Tak to iba pohani a mohamedáni robia.

Zabudol cisár Karol a jeho následníci, že podvodom, násilím, zlodejstvom, vazalstvom a silou zbraní nikto nemôže tento svet natrvalo zlepšiť?!

Ani zlepšiť, ani ľudské vzťahy rozvinúť.

Slobodná vôľa človeka, ktorého Boh-Otec stvoril na svoj obraz a dal do neho Jeho túhu po slobode a spravodlivosti vždy bude proti násiliu.

Je to vôľa nášho Boha-Otca aby človek bol slobodný. A je to povinnosť človeka plniť vôľu Boha-Otca rešpektovať slobodu svoju a iného. A povinnosť brániť svoju slobodu. Povinnosť ochraňovať a obraňovať seba a svojich ako Božie stvorenia. Nechápu, že iba dobrovoľne, Kristovým oslobodzujúcim Duchom možno svet natrvalo zlepšiť?!

Svätopluk, nebuď ako oni! Zabudol si ako sme sa spolu aj s našim panónskym Kocel'om rozhodli a zaviazali?! Vzdelaj národ v materinskom jazyku, v jeho zvykoch a v jeho kultúre. Aby porozumel sám sebe a Slovu. Aby mohol pochopiť a potom šíriť pravdu a vzdelanie ďalej. Najprv medzi svojimi a potom po svete. Takým spôsobom, aby našu prácu a spôsoby Otec nebeský schvaľoval.

Potom nás iné národy budú obdivovať a budú náš dobrý príklad nasledovať. Hlupáka a násilníka nikto nikdy dobrovoľne nasledovať nebude! Nemá sa od neho čo naučiť.

Iba keď budeme vzdelaní, pracovití a spravodliví, iní budú chcieť byť a robiť ako my.

A my ich prijmeme do svojho kresťanského náručia.

Nesmieme podľahnúť cudzím trikom, násiliu a čačkám. Nech vyzerajú akokoľvek vábne a prítiažlivo na prvý pohľad. Náš duch musí byť silný.

Budeme spolupracovať s každým národom, ale ako slobodný národ, na základe dobrovoľnosti a rovnakého Božieho práva a rovnakých výhod a rovnakých povinností.

Svätopluk, Svätopluk, ty udatný divoch! Zabudol si, že tak nás i cisár Rímskej ríše Michal III. a

patriarcha Fótius v Konštantínopole pochopili a chválili naše myšlienky a činy. Nepoužívať násilie pri rozširovaní Slova Božieho. Ani Íri, ani Škóti, ani Gréci, ani Italskí mnísi keď chodili do našich krajov hlásať Slovo Božie násilie nikdy nepoužívali a nehlásali.

To iba títo ľadoví Nemci-násilníci. Treba dobrovoľne a v materinskom jazyku, aby ľud rozumel všetkému. V cudzej latine naučíš sa, odrecituješ, ale srdce a duša ti zostanú prázdne. Neporozumieš, neprecítiš ako v sladkej materčine.

V Ríme i v Konštantínopole preto chválili náš úmysel. A preto Michal III. dal náš úmysel a náš čin na roveň s činmi Konštantína Veľkého, rímskeho cisára, ktorý objal kresťanstvo ešte v dobe pohanskej. I zvíťazil v občianskej vojne na ovládnutie Ríma nad nepriateľom v mene kríža, ktorý rozkázal, tak ako sa mu prisnilo, namaľovať svojim vojakom na ich štíty a štandardy. Stalo sa tak v A.D. 312 a v A.D. 313 Konštantín a Licinius vydali spoločný Edikt (Proklamáciu) v Milane, ktorý zaručoval slobodu vyznania, čo znamenalo začiatok konca prenasledovania kresťanov v pohanskej Rímskej ríši...

Cisár Michal III. a patriarcha Fótius nás i dvojramenným, patriarchálnym krížom na golgotských kopcoch obdarili a my sme ho prijali za náš národný znak. V tom duchu Konštantín a Metod konajú. Tak rovnako nášho ducha, reč a činy rímsky pápeži Mikuláš I. i Hadrián II. schválili. Prečo to nechápeš ty, Svätopluk? Ty, ty, syn slovenskej matere, syn slovenskej zeme.

Zbrane, zbrane, zbrane! Svetskú moc máš stále na rozume. Chceš byť veľký ako Karol (Karl, Kral') bol. Či nerozumieš, že bez vlastného písma, bez vlastného vzdelania, bez vlastného konceptu života, bez vlastnej duchovnej a štátnej organizácie je každý národ, skôr, či neskôr, iba otrokom a potravou pre cudzích? Dobré zbrane na obranu treba. Pravdaže treba! Ale dobré vzdelanie je potrebnejšie! Bez dobrého vzdelania ani dobré zbrane, ani pekné šaty a čačky pre ženy nevyrobíš. Ani si nikto z nevzdelaného príklad brať nebude. A keď národu jeho vodcov vzdelá cudzina, nikdy nebude bezpečná jeho slanina! Nevieš, nerozumieš, každý sa ti vysmeje, okradne ťa.

My sme tiež Božie dielo a preto máme od Boha danú povinnosť brániť seba pred nepriateľom.

Nechápeš, že DUCH je silnejší ako zbrane?!

DUCH JE ŽIVOT, ZBRANE SÚ SMRŤ.

Nechápeš, že KRISTOV OSLOBODZUJÚCI DUCH VÍŤAZÍ A STÁLE BUDE VÍŤAZIŤ. Bude! Cez všetky prekážky, dočasné ústupy a chyby ľudí!

ĎAKUJEM TI BOŽE-OTČE ZA DUCHOVNÝ ZRAK!

Svet mi vylúpol oči, ale Ty, Boh-Otec náš, Ty si mi dal lepší zrak. Obdaril si ma duchovným zrakom.

Otče náš! Stvoriteľ a vládca celého sveta! Neviditeľný si ako náš dych, duch. Ty vládneš týmto svetom. Ty si všetkých ľudí stvoril na svoju podobu. A spojil si nás s Tvojou večnou vôľou a s nekonečnou múdrosťou. Hlásime sa k Tvojmu Otcovstvu, preto máme dedičné právo čerpať z Tvojej nekonečnej inteligencie, múdrosti a lásky. Tvoj vesmír, posiaty toľkými hviezdami je príklad dokonale pracujúcej organizácie. Tak i my sa z Tvojho diela musíme naučiť dokonale organizovať sa. Otče náš, dal si nám život cez našich pozemských rodičov. Dal si nám slobodnú vôľu i Tvoju múdrosť ako ju používať. Svätý Ján nás učí, a to už aj v našom slovenskom písme: „Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a Boh je Slovo.“

A Slovo sa stalo telom - Ježišom, ktorý sa stal Kristom-Spasiteľom ľudstva.

A Slovo je i Láska a Pravda, lebo Ty, Otče náš, si Láska a Pravda. Nijakí pohanskí bohovia, nijaká hmota nie sú Láska a Pravda.

Títo pohanskí bohovia silou a prítlačivosťou matérie terorizujú strachom a smrťou celý svet. Otče náš, ďakujeme Ti za svetlo Pravdy.

Osvietení Tvojou Pravdou, KONEČNE VIEME KTO SME.

Nie sme živočíchy. Sme ľudia. Tvoje deti a Ty nás vždy miluješ. Prijali sme Teba a Ty si nás osvietil a prijal za svojich. Stali sme sa novými ľuďmi. Urobil si nás pred Tebou zodpovednými za naše myslenie a konanie. Aby sme vedeli ako myslieť a konať dal si nám cez Mojžiša Desatoro Tvojich Prikázaní. Dal si nám ústami Tvojho syna Ježiša modlitbu k Tebe, príhovor k Tebe. Dal si nám Starý i Nový zákon. Sú ony návody na normálny, slobodný život ľudí a národov na tejto Tvojej krásnej a bohatej planéte. Sú to návody ako najekonomickejšie, najbezpečnejšie, najkrajšie, najmúdrejšie a najspravodlivejšie žiť náš život. Áno, aj táto planéta je Tvoja. My sme na nej Tebou určení zodpovední správcovia. Tvoje pravdy, ktoré nás učia, že centrum nášho života a všetkého diania si Ty.

Modlitba, ktorú nás Tvoj syn naučil, nás vedie k vyššiemu životu, k vyššej civilizovanosti. Novým i Starým Zakonom zdokonaľujeme sa. Učíš nás, že život ľudí na tejto zemi nemusí byť slzavým údolím, nemusí byť utrpením. Ľudia ignorujúci Tvoju pravdu a lásku ho takým robia.

Dal si nám schopnosť porozumieť viere v Teba. Keď veríme, dôverujeme v Teba, dôverujeme i v seba. A sme verní jeden druhému.

Dal si nám tiež Ducha Svätého, aby riadil naše činy. Aby nás inšpiroval k správne konaniu a tak boli Tvojimi spolupracovníkmi. Aby sme mohli lepšie porozumieť celému Tvojmu nekonečnému, nikdy nekončiacemu, vždy tvorivému dielu. Aby Tvoju múdrosť mohli šíriť ďalej dal si nám veľký dar, dal si nám náš národný jazyk.

Ďakujeme Ti, Otče, za duchovné a kultúrne prebudenie. Ďakujeme Ti za svätcov Konštantína a Metoda. Za Gorazda, Klimenta, Nauma, Slavomíra, Sávu a ďalších našich mladých. Zvlášť za Konštantína-Cyrila, ktorému si Ty ráčil zjaviť naše slovenské písmená! Ďakujeme Ti Otče náš za uvedomenie, že je múdre, praktické a život povznášajúce mať Teba za nášho Otca a spojenca.

Iba takto sme sa mohli stať spoluúčastníkmi na Tvojom budovateľskom diele.

Moje telo pôjde do zeme, z ktorej bolo živené. Zhnije a bude na úžitok červom a tie zase na úžitok ďalším tvorom. Môj duch, ktorý som dostal od Teba, nie je z tejto zeme. Ten bude žiť ďalej a bude inšpirovať ďalších ľudí po stáročia, po tisícročia. Môj duch slobody a práva je od Teba a preto nikdy nezhyne. Som bez očí, ale všetko čo je pre človeka a národy najdôležitejšie vidím teraz lepšie ako predtým.

ĎAKUJEM TI OTČE NÁŠ ZA DUCHOVNÝ ZRAK!

II. KTORÝ SI NA NEBESIACH...

OTCOVSTVO BOHA, PRÍBUZENSTVO ĽUDÍ

Ježiš, učiteľ náš, nech ma Tvoja láska drží vo svetle Otcovej pravdy!
Uvažujem. Pýtam sa, keď je Boh náš Otec, aké sú Jeho vlastnosti, Jeho povaha, Jeho podstata?
Vieme, že Boh-Otec je Prvou príčinou všetkého diania vo vesmíre.
Ježiš, učiteľ ľudstva, Ty si v Tvojej Modlitbe Pána nalinkoval vzťahy Boha-Otca a nás ľudí na zemi a v celej kozmickej schéme vecí.

Vieme, že Boh je náš nebeský Otec. Vieme, že je Stvoriteľom-Pánom všetkého. Boh predkladá človeku svoju vôľu, ale človeku dal slobodu rozhodnúť sa, prijať, alebo odmietnuť ju. Boh dal človeku OHROMNÚ MOC SLOBODNE SA ROZHODOVAŤ. Idem v Tvojej modlitbe ďalej. Učíš nás, že Boh je na nebesiach. Je to Jeho vlastnosť prebývať na nebesiach. Naša vlastnosť je prebývať na Zemi. My, ľudia, nemôžeme prebývať na nebesiach. Ale On môže jestvovať aj v ľudskej forme. Otec je ako trilióny paprskov. Bol na Zemi v ľudskej podobe ako Ježiš. A môže naraz byť všade. Lebo Boh bol, je a bude vždy a všade. Boh je ako duch. Nie je obmedzený, ako my, hmotným telom. Boh-Otec nám dáva poznať Jeho pravdu a jeho pravda nás oslobodzuje. On je Prvá príčina, my sme iba následok, prejav Jeho vôle. On nezávisí od nášho bytia.

Sme to my, čo závisíme od bytia Jeho. On stvoril nás, všetko okolo nás, celý nekonečný vesmír. Nikdy to inak nebude, aj keď už budeme lietať po hviezdach. Veľkosť vesmíru nevieme si ani v najlepšej našej predstavivosti pochopiť. Ani všetci vedci a filozofi, ktorí doteraz žili na Zemi a žijú teraz a budú žiť v budúcnosti si celý vesmír nevedia predstaviť, ani pochopiť. Keďže vesmír je nekonečný, vedci ho budú nekonečne dlho objavovať. Ale On ho vytvoril do každého detailu. A vývin, tvorenie jeho diela sa nikdy nekončí. My iba začíname objavovať Jeho dielo.

Jeho zákony voláme "prírodné". Ak by sme boli spravodliví, tieto zákony, ktoré postupne objavujeme, volali by sme Božie. Ale kde sme my ľudia od Jeho absolútnej spravodlivosti?! Boh, Otec náš, Stvoriteľ všetkého, Ty si vždy Prvý. Nikto Ťa nevidí, si ako duch, nikto Ťa neživí, nikto Ti nedal život, nikto Ťa nemôže zabiť. Či vieme, že si, či nevieme, či veríme v Teba, alebo nie, či Ťa milujeme, alebo nenávidíme, nič z Teba a z Tvojej múdrosti, tvorivosti, lásky a moci neubudne.

My sa musíme rozhodnúť čo je pre nás najmúdrejšie, najvýhodnejšie: milovať Ťa, alebo Ťa nenávidieť? Čo je pre závislé deti výhodnejšie? Milovať, alebo nenávidieť svojich rodičov? Boh v Jeho veľkosti a nekonečnej múdrosti nám dal slobodnú vôľu. Sami sa slobodne rozhodujeme. Keby som ako veľmi nenávidel svojich pozemských rodičov, aj ich zabil, oni mojimi rodičmi byť neprestanú. I čo by som sa ako hanbil, alebo nenávidel seba a svoj národ, a keby som svoj národ zabíjal a seba zabil, ja zabitím svoju identitu nezmením a národ do ktorého ma Boh-Otec poslal pozdvihnúť ho, zostane mojim národom aj po mojej smrti.

Môžem byť občanom viacerých národov, ale Boh ma poslal narodiť sa iba do jednej rodiny a jedného, slovenského národa. A dobrobyt tohoto národa je moja Bohom daná prvoradá zodpovednosť. Ježiš patrí celému svetu, je Spasiteľ celého ľudstva, ale bol poslaný narodiť sa iba do jednej rodiny Márie a Jozefa a do jedného, židovského národa. Taký je zákon. On jeho rodinu a národ miloval a plakal nad jeho židovským národom, keď ho odmietol prijať. Vedel, aké zlé následky jeho národ poniesie a aké dlhé trápenie jeho národ čaká, za odmietnutie jediného Syna nebeského Otca.

Ja som kráľ a pán toľkých slovenských ľudí, ale nikdy nemôžem byť Prvou príčinou. Lebo ja som si život sám nedal. Ľudovít ma oslepil. Môže ma zabiť, náš národ a mnohé iné môže ovládať i zničiť, ale nikdy sa Ľudovít nestane Prvou príčinou. A po smrti bude sa zodpovedať Bohu-Otcu za každý jeho čin. Ľudovít môže byť kráľ aj cisár tisíc razy. On život, ani slobodu nikomu nedal a preto nemá právo ich nikomu brať. Čo si nesadil, nežni. Čo si nedal, neber. Nepokradni! Nezosmilni! Neznásilni! Nezotroč! Nepreriekni krivé svedectvo proti nikomu! Lebo Ja som Pán, jediný Boh Tvoj, a nebudeš mať iných bohov! A nebudeš vystavovať svoju osobu na úctu ako osobu božskú! Nebudeš nikoho nútiť aby Ťa uctievali ako boha! Ľudvík, rob čo rob, nie si BOH. U mňa si zlodej, ktorý pácha svätokrádež a si vojnový vrah mnohých Slovenov. Ľudovít, namýšľať si môžeš, ale nikdy nebudeš ty, ani nikto ako ty, na nebesiach. Nie je to Tvoj údel. Si človek, tak ako sme my všetci ľudia.

Otče, poslal si Ježiša medzi nás, aby nám vyjaval a zvestoval Tvoje otcovstvo k nám a naše detinstvo k Tebe. Aby bol pre nás príkladom života na zemi. Ježiš nás učí, že Ty si v nebi, že si centrum všetkého diania v Tvojom vesmíre. Ty si na nebesiach, v Tvojej absolútnej dielni a Tvoje

pracovné nástroje sú Tvoje myšlienky. Celý vesmír, všetko okolo nás sú Tvoje uskutočnené myšlienky. Ty si Tvorca, my sme Tvoje stvorenia.

Ty si ako myšlienka, Teba nevidíme. Vidíme Tvoje uskutočnené myšlienky v hmotnej forme, aby naše nedokonalé zmysly videli Tvoju veľkosť.

Ale čo je za tým hmotným? Tvoje zmaterializované myšlienky je celá Tvoja práca?

Viac je toho, čo nevidíme.

Ty si nekonečná a perfektná Príčina všetkých vecí, všetkých nás.

Prejavuješ sa nám cez hmotu, lebo si nás stvoril naše telá hmotnými, že my sa prejavujeme cez naše hmotné telo a zmysly. Robíš nám tak láskavosť, aby sme Ťa mohli ľahšie v Tvojom diele rozoznať.

My zase pracujeme pre Teba, cez hmotu a cez našu dušu, aby sme sa mohli sami uskutočňovať. Úlohou človeka je objavovať Ťa, alebo vyjaviť Ťa všetkým možným, najslávnejším a najúspešnejším spôsobom.

Je to v určitom zmysle akási symbióza na hmotnom, duchovnom a nadduchovnom poli medzi človekom a jeho Stvoriteľom.

MÔŽE SA ČLOVEK TEJTO ÚLOHE VYHNÚŤ ?

Odpoveď je miliónnásobné NIE. Bez podpory Boha, život človeka by prestal mať akýkoľvek zmysel a človek by odmietol život a prestal by žiť.

Jednoducho, človek nemôže byť niekým, alebo niečím, čím nie je. Úlohu človeka musíme plniť. Všetko čo je od Otca a podľa Jeho vôle trvalo pretrváva. Keď človek prestane úplne plniť vôľu Božiu, keď človek odmietne Boha, človek sa dáva na cestu sebazničenia. Lebo, Otče náš, čo nie je od Teba, čo nie je podľa Tvojej vôle to zaniká.

Niektoré Tvoje javy a prejavy vidíme priamo okolo nás, v našom ľudskom prostredí.

Napríklad v našom vysokoorganizovanom tele, katedrále našej duše. Vidíme to v našej vysokej inteligencii, v našej nesmierne tvorivej práci, v našich myšlienkach a činoch.

Či už dobrých, sebe a ľudstvu prospešných, alebo ničivých, vždy je Tvoj človek nesmierne vynaliezavý. Naša činnosť je explicitná, vonkajšia. Je to vonkajšie zhmotňovanie niečoho, čo jestvuje najprv v nás implicitne, vnútorne, ako myšlienka.

Keďže nie sme iba ako duch, ako je Boh, nestačia človeku iba neviditeľné myšlienky, iba neviditeľná mentálna tvorba v našom vnútri. Náš pozemský materiálny život, teda naše ľudské jestvovanie, nás núti prejaviť sa hmotne. Núti nás prejaviť sa ľudsky hmotne, realizovať sa, uskutočňovať neviditeľné do nášho viditeľného sveta. Nemôžeme sa teda vyhnúť podstate nášho bytia v hmotnom svete. Naše zmysly sú založené na hmotnom svete a Jeho poznávaní našimi zmyslami.

Naša duša, náš duševný život, je vlastne jej zviditeľňovanie sa pomocou nášho hmotného tela, našich hmotných zmyslov. Takto cítime a uvedomujeme si náš duchovný život. Takto najlepšie napíňame náš život.

Neporozumenie poslania človeka a celého procesu vzťahov človeka k Tebe, Otec náš nebeský, spôsobuje nám všetky ťažkosti. Rozpoznanie poslania človeka a vzťahov človeka k Bohu dáva životu zmysel.

Keď som si tieto pravdy uvedomil, ťažoba života sa zo mňa zdvihla. Okamžite sa mi uľahčilo. Takto som prestal konať sám proti sebe a proti mojím ľudským súrodencom.

Hej, človek si toto potrebuje uvedomiť aby nadobudol slobodu. Najprv vnútornú, to je to uvedomenie poslania a vzťahov a potom vonkajšiu slobodu. V takejto uvedomelej slobode človek už nekoná zlo. Už vedome koná dobro.

Tak môže človek spĺňať svoje pravé ľudské poslanie. Tak si to dal, Otec náš, do Tvojich zákonov duchovných i materiálnych v Tvojej celej prírode. Viditeľnej i neviditeľnej.

Zrozumiteľnej, aj v tej, pre nás ešte nezrozumiteľnej. Ignorovanie tohto vzťahu vedie ľudstvo k materializmu a k ateizmu a k popluteniu mysle človeka - jeho pád. K poblúdeniu na ceste životom.

ODMIETANIE BOHA PRIVÁDZA ĽUDSTVO K UTRPENIU

Človek sa vždy snaží zveličiť seba, vyrovnat' sa Bohu. Snaha vyrovnat' sa Stvoriteľovi, byť všemocným a vševedomým bez obmedzenia ako On, vedie človeka k jeho vyhláseniu sa za boha. Taká arogancia viedla pohanské národy a impériá a vedie Karolove impérium dneška. A taká arogancia človeka bude viesť človeka i v budúcnosti.

Z histórie je jasné, že takáto arogancia vedie ľudí k morálnej korupcii, k degenerácii a konečne ku krviprelievaniu a pádu. Takáto megalománia človeka je sprevádzaná tyraniou, zotročovaním slabších a trýznením odporcov tejto megalománie.

SUPER LIBIDO DOMINANDI, ako hovorieval Konštantín. Je to chorobný egocentrizmus, chorobná túžba vládnuť nad druhými. Túto chorobnú túžbu majú veľmi silne vyvinutú práve trojjazyčníci. Ani nevedia, že nasledujú pohanský Rím. A možno ani nevedia že zneužívajú Kristovo učenie na ich imperiálne ciele. Ich imperiálne konanie paralyzuje, umŕtvuje normálneho ľudského ducha. Zabíja slobodný prejav ľudí. Lebo sloboda človeka, podľa vôle Boha, je v Božom pláne. Po kom títo ľudia majú kresťanstvo? Naše je mladšie, ale je úprimné.

Títo ľudvítovci si neuvedomujú, že Boh je v nebi a človek je v hrubom materiálnom svete našej zeme a tieto dve miesta ľudia vymeniť nemôžu. Nech budú akokoľvek mocní a slávni. Pokiaľ to Otec Jeho vôľou nezmení, inak to nikdy nebude.

Otče náš, Konštantín a Metod môj, Vaša múdrosť mi dáva silu v tejto našej tragédii.

Ale všetko má svoju príčinu, svoju úlohu, svoje poslanie na tejto zemi.

Ďakujem Ti Otče nebeský za moje utrpenie.

Viem, že Vy a národ na mňa nikdy nezabudnú. SOM MARTÝROM KRESŤANSTVA.

Trpím, lebo chcem dobre pre svoj národ a svet. Viem, že moje utrpenie a moje pomalé zomieranie má poslanie do budúcnosti. Padám v boji za Krista, za Božiu Pravdu! Môj duch príde k Tebe, odkiaľ si ho poslal do môjho tela pri počatí.

Viem, že človek je dieťa Božie. Hoci v tomto sú jedno, predsa nemôžu byť to isté.

Dieťa a matka sú ľudia, ale nie sú to isté. Manžel a manželka sú úzko spojení, ale nie sú to isté. Obaja sú v inej úlohe.

Ježiš, náš Učiteľ, to v Jeho Modlitbe ustanovil veľmi dôsledne, presne a opatrne.

Jasne určil a vysvetlil našu ľudskú pozíciu a pozíciu nášho Boha: Otče náš, ktorý si na nebesiach...

Prijímam túto pravdu tak prirodzene, ako prijímam slnko na oblohe.

TREST BOŽÍ, ALEBO NAŠA NEDOKONALOSŤ?

Keď som bol mladší, myslel som si, že moje ťažkosti v živote, skratka, problémy, sú na mňa Bohom zoslané.

Takýmto chápaním našich problémov, dávame i problémom Božiu moc. Ak ich chápeme ako Boží trest, niektorí ľudia prestanú sa snažiť vlastnou vôľou, vzdelávaním, zvýšenou usilovnosťou a podobne, problémy riešiť, seba zlepšovať. Tam kde sme dnes, väčšinou je výsledok našich snažení a rozhodnutí v minulosti. Keď som sa rozhodol pre samostatnosť, očakával som odpor mnohých ľudí. Postupne sme ho trpezlivo prekonávali.

Sú okolnosti mimo našich síl zmeniť veci vo všeobecné dobro. Keď veľká sila Nemcov vtrhla do našich krajín a plienili a zabíjali, brali všetko čo videli, aj ovocné stromky povytínali, statok odohnali, alebo pozabíjali, úrodu spálili, remeselníkov zajali, poklady krajiny ukradli, ťažko sa bolo spoľahnúť iba na vlastné sily. Tí, ktorí sme mohli, zbraňami bojovali sme, a tí, ktorí nevládali, modlitbami žiadali od Otca pomoc. Ide mi o to, aby sme zlým vykladáním našich problémov nestratili vlastnú iniciatívu pomôcť si sami sebe. Aby sme zlým pochopením problémov netrestali sami seba a tak psychologicky a akčne sami seba znehybneli. Takýmto fatalistickým chápaním života oberáme sa o iniciatívu, nádej a rozhodné konanie. Rozhodnosť nám pomôže dostať sa rýchlo z problémov von. Pokiaľ ma nezajali, tak som konal.

Nielen jednotlivec, celý národ môže urobiť takú chybu. V problémoch, či civilných a či vojenských, organizovaná spolupráca čo najväčšieho počtu ľudí je veľmi dôležitá. Nikdy nestrácajme iniciatívu!

Zoberme si príklady z denného života. Keď sa celú noc zabávame a pijeme a potom nemôžeme poriadne pracovať, či bojovať, či to Boh na nás zoslal trest? Keď som neopatrný a vypadnem z okna, či je to Boží trest? Keď som sa opíjal, keď som mal siať zrno a potom som nemal živobytie, či je to Boží trest? Keď som neštudoval kedy som mal a teraz nemám dost' rozumu robiť dobrú prácu, či je to Boží trest? Keď som nedodrжал manžel'ský sľub, o deti sa nestaral a rodina sa mi rozpadla, či je to Boží trest? Je to naša vlastná hlúposť! Je to výsledok našich zlých rozhodnutí.

Aj vo veľkých národných ťažkostiach a tragédiách je to podobne. Za všetkým sú vždy rozhodnutia ľudí. Keď nás nepriateľ napadne a ničí životy i majetky, či je to Boží trest?

Je za tým rozhodnutie špinavých, zlodejských, zabijáckych charakterov!

Všetko sú to činy proti Božím prikázaniám. Ale ľudia z nevedomosti, alebo aby mohli niekoho iného viniť, povedia, že je to Boží trest.

Čo všetko ľudia tejto zeme na Boha-Otca, ktorý je na nebesiach nenaváľajú!

Protibožské rozhodnutia ľudí sú za väčšinou ťažkostí v živote ľudstva.

III. POSVÄŤ SA MENO TVOJE

POSVÄŤ SA MENO TVOJE

Konštantín mi to najlepšie vysvetlil: Náš Otec nebeský je vždy celý posvätený a stále posväcovaný. Je čistejší ako kryštál. Niet na ňom nič zlého, a ani nemôže byť, lebo taká je jeho vlastnosť. Všetko čo koná je dobré. My, nedokonalé bytosti tohoto hmotného sveta, chápeme niektoré veci dané od Neho ako nedokonalé, alebo i zlé. Tak sa to javí našim dočasným zmyslom, nášmu nedokonalému, obmedzenému mozgu.

Taký je náš pochop sveta a života z hľadiska tento malej, krásnej planéty. Predstavme si, že stojíme na úpätí Tatier. Keď sa podívame dookola vidíme určité veci okolo nás a do určitej, horami obmedzovanej diaľky. Keď vystúpime do výšky tisíc metrov vidíme ďaleko viac a ďalej. Keď vystúpime na vrcholec za pekného dňa, vidíme všetko okolo nás a tak ďaleko ako nám náš zrak dovolí dovidieť. Čím vyššie stojíme tým viac vidíme. Čím máme vyššiu inteligenciu, skúsenosti a vzdelanie tým viac rozumieme, vidíme.

Lenže to všetko je pre nás stále veľmi obmedzené. Sme obmedzení našim telom, našim malým miestečkom na našej malej planéte a v našej malej slnečnej sústave. Naším malým, lebkou obmedzeným mozgom.

Vesmír, ktorý stvoril náš Otec je nekonečne veľký. Teda, koľko vidí, vie a rozumie On? Ved' On nie je obmedzený ničím a nikým. Nemá hmotné telo, ktoré by ho obmedzovalo ako nás, zvieratá, rastliny, všetko to hrubé, hmotné. Keď On je všade, vie všetko, vidí všetko, rozumie všetko, pamätá všetko, aj každú myšlienku a čin ľudí. On je minulosť, prítomnosť i budúcnosť v jednom. Nie je obmedzený časom. Čas je ľudský vynález. On je najvyšší a trvalý mier, priateľstvo i láska. On je najvyššia inteligencia v Jeho celom nekonečnom vesmíre.

Všetky ľudské jazyky sú nedostatočné aby mohli vyjadriť zrozumiteľne čo je Boh-Stvoriteľ. Pretože celé ľudstvo nerozumie pojmu nekonečnosť, nerozumie úplne ani túto najvyššiu vesmírnu Bytosť. V ľudstve je plno obmedzených a arogantných ľudí, ktorý tvrdia, že nepotrebujú tento najvyšší Ideál Dobra, Múdrosti, Spravodlivosti, Tvorivosti a Lásky. Ale kedykoľvek národy odmietnu Toho, ktorého meno je večne posvätené a opijú sa vlastnými myšlienkami-filozófiami, ideológiami, megalomániou, vždy skončia na ceste sebazničenia. Modlím sa, aby môj slovenský národ nikdy neodmietol najvyššiu Autoritu vo vesmíre. Aby večne platné zákony Boha boli našimi zákonmi pred všetkými ľudskými dočasnými zákonmi a výmyslami. Aby sme vždy rešpektovali Otca a seba.

ABY NAŠÍM IDEÁLOM NEBOLI INÉ NÁRODY, ALE IBA A IBA IDEÁL BOHA-OTCA!

Každý stvorený človek a národ musí byť sám sebou. Ak sa chceš stať iným ako ťa Boh stvoril, staneš sa opicou, prestaneš byť dieťaťom Božím. Lebo si odmietol zvelaďovať Jeho dielo -seba, svoju rodinu, svoj národ. Áno, spolupracovať s každým slušným človekom a národom, ale nie sa mu podstrkávať za poddaného. Predávať iným naše produkty, ale nie dielo Božie- seba! Naše produkty sú na predaj, my nie sme na predaj! Iba morálne padnuté národy sa vzdávajú a predávajú iným. Zdravé národy sú prirodzene hrdé. Budujú sa, zvelaďujú, vzdelávajú, počúvajú Božiu vôľu ako je v Knihe kníh napísaná. Teraz už nemáš výhovorky, teraz máš už knihy v materčine.

My sme synovia a dcéry Najvyššieho! Toho, ktorý bol, je a bude stále posväcovaný.

Svätopluk, a každý, ktorý príde po tebe, počujete ma? Národ môj slovenský, počuješ ma? Mňa tu nebude, ale tieto myšlienky musíš vždy nosiť v srdci. Sú vo svätých knihách.

Nikdy Toho, ktorého meno sa večne posväčuje neodmietni!

AK ODMIETNEŠ - ZAHYNI EŠ

Boh-Otec náš, daj aby Tvoje svetlo na nás večne svietilo!
Väčšina filozofov, vedátorov, politikov sú veľmi pyšní na výplody svojho mozgu.
Ale načo majú byť tak pyšní?

Večne posväcovaný Autor celého vesmíru, všetkých „prírodných“ zákonov, všetkého okolo nás, v nás a nás, sa vie pokoriť. Vtelí sa do podoby Ježiša, prežije na zemi ľudský život, učí ľudí trvalým, večným pravdám-zákonom žitia, vypije do dna horkosť potupy, je ukrižovaný ako obyčajný zloděj, zomrie, vstane z mŕtvych a stane sa Spasiteľom celého ľudstva. Takto ukáže večne sa sťažujúcemu ľudstvu na „ťažký život“, že život je hodný žitia aj keď ťa za pravdu a dobro bičujú a ukrižujú. Pritom všetkom sa nepýši, nevyťahuje, nenadáva, nenafukuje sa.

Je pokorným človekom na zemi. Je jedným z nás, je tesárom.

Nemá nijaké svetské tituly. Ani pred, ani za jeho menom nemá navešané doktoráty, vyznamenania. Nemá nijaké kráľovské koruny. Nemá nijaké zlato ani diamanty. Nemá hárem žien, ba ani jednu ženu, ktoré sú obyčajne pýchou chlapov. Nemá nijaké zbrane, ba ani jedného vojaka. Trpí a zomrie ako človek. On, ktorý jestvuje vždy: „Predtým ako Abrahám BOL, ja SOM.“ A predsa za Jeho múdrosťou idú milióny ľudí. On jestvuje stále. Čas, ľudský vynález, pre neho nejestvuje.

Ukázal nám a stále nás učí, najlepší spôsob života na zemi. Aby sme sa tu, na Zemi, v tomto tréningovom poli, večne nebili, ale milovali a rešpektovali.

A tak po smrti budeme v nebi pri Bohu, vo večnej láske. Len vydrž, nevzdávaj sa!

Boh, pre našu záchranu znížil sa k zemi, aj zabiť jeho ľudské telo nechal tých netolerantných a nevedomých. Tých, hlúpych a pyšných, ktorí ani nevedeli čo činia.

Tých ľudí plných nenávisť. Prišiel im opraviť ich vieru, lebo ju ľudsky prekrútili, sfaľovali a už nerozoznávali, že sú otrokmi ich vlastnej falošnosti. Prišiel opraviť životný štýl tých, ktorý vieru plnili nie pre Boha, ale egoisticky a pokrytecky iba pre svoje uspokojenie a pre oči sveta.

Slovo svätý, posväť sa, posvätený môžeme vysvetliť ako dokonalý, perfektný, ucelený, bez poškrvny, vždy-hodný-uctievania, bez chyby, správny, božský. Úplne dobrý, vzor všetkého dobra. Tak múdry, spravodlivý, láskavý, obetavý, dobrotivý, že je neschopný zla a nemôže byť iný ako dobrý. Že je vždy ideálny pre dobro človeka a sveta.

Posväť sa vždy meno Tvoje. Jeho meno - Boh a keď bol na zemi v ľudskom tele ako Kristus (Christos, Mesiáš)- je aj jeho titul.

Milujúci Otec, ktorý je na nebesiach je vždy svätý. Taká je jeho prirodzenosť.

Perfektná perfektnosť. Biblia nás učí, že ten istý prameň vody nemôže byť aj sladký aj slaný. Jedno, alebo druhé.

Keďže Boh je vždy svätý, vždy dobrý, má tiež vždy odpúšťajúci vzťah k jeho stvoreniam. Nemôže zničiť jeho deti, jeho stvorenia. Ale napomína, trestá ich láskavo, ako dobrý otec. A nijakým spôsobom nás nemôže zničiť, alebo priviesť na nás „koniec sveta“. Boh nevedie vojnu proti nám. Sú to ľudia, ktorí vedú vojny proti sebe, nie Boh. Sú to tiež ľudia, čo terorizujú, prenasledujú a mučia, nie Boh. Ak by nás chcel zničiť, nikdy by nás nezačínal, nestvoril. Boh neničí jeho „dobré dielo“.

Po stvorení človeka predsa povedal, že je to dobré dielo. Dielo so slobodnou vôľou. Často poblúdi, potom trpí, sám sa trestá, ale utrpenie ho vždy vráti naspäť k Bohu.

Ľudské problémy, utrpenia sú zapríčinené ľuďmi konajúcimi proti Bohu-Otcu.

IV. PRÍĎ KRÁĽOVSTVO TVOJE, BUĎ VÔĽA TVOJA AKO V NEBI TAK I NA ZEMI !

NAŠE SI NEDÁME, PO CUDZOM NEPASIEME!

Príď kráľovstvo Tvoje! Niektorí prekladatelia túto štvrtú prosbu prekladajú takto: Nech príde kráľovstvo Tvoje. Nech je vôľa Tvoja ako v nebi tak i na zemi. To znamená, nie náš priamy rozkaz Bohu, ale želanie. Naše želanie alebo prosba je v lepšom súlade s našim rešpektom, našou bážňou k Bohu-Otcu. Ale akokoľvek Boha prosíme, len keď je to slušný spôsob, On nám rozumie a počúva naše prosby.

Každý mysliaci človek uznáva, že keď sa chceme v niečom zlepšiť potrebujeme nejaký príklad, ideál. Keď sa niekto chce stať dobrým obchodníkom, vyberie si nejakého už úspešného obchodníka a drží sa jeho príkladu a spôsobov ako robiť obchody. A študuje tiež nielen teóriu, ale aj jeho úspešný životný štýl. Tento jeho ideál sa snaží napodobňovať.

Podobne je tomu v remeslách, v učiteľstve, v roľníctve, v športe, v rodičovstve, v boji za slobodu, v politike, v náboženskom živote. V celej ľudskej činnosti.

Keďže Boh stvoril pre nás našu krásnu planétu, so všetkým k výbornému životu ľudí, slnečnú sústavu a celý vesmír, je náš starostlivý Otec a je absolútna perfektnosť, neúhonnosť a svätosť. Jeho nebeské kráľovstvo je riadené ideálne múdro a spravodlivo. Jeho vládnutie v celom vesmíre je ideálne vyvážené a podľa Jeho stálych „prírodných“ zákonov. Tieto zákony sú rovnako platné pre každého človeka, pre každý národ, pre všetko. Jeho kráľovstvo je dokonalé. Nikto z ľudí na zemi takú perfektnú, spravodlivú, vyváženú, svätú vládu zatiaľ nebol schopný vytvoriť.

Snahy boli a sú tento Božský ideál nasledovať a dosahovať. Ale na zemi niet takej vysokej inteligencie a dobroty pre neutrálnu spravodlivosť ako v nebi.

Ja, kresťanský kráľ Slovenov, snažil som sa o spravodlivú vládu. Ale človek dokáže byť spravodlivý iba do istej miery. Mnohokrát chceš byť, ale nepriateľ ti nedovolí a prinúti ťa konať násilnosti, ktoré si nikdy neplánoval.

Podvedie ťa, prepadne ťa, domy podpáli, ľudí a statok pozabíja, alebo vezme do zajatia, úrodu spáli, ovocné stromy vytnie, studne otrávi. Ešte aj rybníky vypustí. Okradne ťa ako len môže. Aj moju kráľovskú korunu mi ukradli a z kostolov iba holé múry zanechali. I ľudia, ktorí spolupracujú so mnou sľúbia dokonalosť samu. Niektorí však sa dali nepriateľom podplatiť a pracovali pre neho. Každý z nás má problémy milovať nepriateľa, ktorý ťa ničí. A keď ho zajmeš, buď k nemu milosrdný? Väčšina ľudí tých, ktorí zabíjali a ničili, chcú zabiť. Povedz otcovi, ktorému zloduch spálil dom a v ňom ženu a deti aby ušetril vinníka!? No, ovládni taký žiaľ, takú zlosť!

Ale nikdy som nechcel byť ako cisári Karol alebo Ľudovít. Tak ako Karol, aj Ľudovít sa robí spravodlivým. A hľa! Nie len materiálne statky kradne a ničí, ešte i jazyk a krajinu nám berie. A koľké kmene a krajiny už títo ľudia vyhladili, alebo rozrumili! Pomorancov, Kašubov a Slovincov pri Baltiku ničia. Srbov a Prusov ničia.

Na našich Slovenov v Alpách, a v Panónii tiež útočia títo nenásytníci. Keby mohli celý svet by zhltli. A nám Slovenom pri Pomoraví, či na Považí, na oboch stranách Dunaja, pri Nitrave, pri Rimave, pri Ondave pokoja nikdy nedali.

Našich pri Tise, z juhovýchodu tí malí pohanskí Bulhari zase prepádajú. Nemci ich ovplyvnili. Ako jedovato vedia bojovať tí bulharskí piadimužníci!

A predtým Avari! Tí vysávali z nás všetko. Ešte aj našu krv. Nielen materiálne statky, aj naše ženy a deti unášali. Žili z nás, okrádali nás, aj toľké iné národy. Konečne po mnohoročných bojoch urobili sme s nimi koniec.

Karol nám výdatne pomohol. Za to mu vdďaka. Pomohol, ale tiež dobre zarobil na zbraniach. A odvtedy si Karolingovci na nás robia nároky. Ako keby sme boli ich poddaní. Chcú aby sme ich cisárom boli oddaní sluhovia. My?! Čo si títo nenásytníci o sebe myslia?!

My sme slobodní od Boha ľudia!

My sme už oddaní kresťanskému Bohu. Láskavému, všemocnému a spravodlivému. Kristovo učenie slobody a práva nás učí, že sme ľud Boží ako sú oni.

Keď robia dobre, spolupracujeme, keď nie, ta, preč s diablom. Keď sme mu v Ibérii pomáhali v bojoch proti mohamedánom to považoval za kresťanskú samozrejmú. Koľko tam našich Slovenov padlo! Naša kresťanská povinnosť. Nuž ved' hej. Ale naša kresťanská povinnosť je tiež brániť seba, náš svojský život. Prečo si nás, slovenských kresťanov, mýli s vražednými mohamedánmi a Vikingami?

Vikingovia lúpia po celej Európe. Zanechávajú za sebou zbúraniská a popol. Na tých sa zameriavaj.

Nám daj pokoj!

Mnohí kresťania neriadia svoj život ako by sa patrilo.

Aj v Konštantinopole. Keď bol Východorímsky cisár Michal III. zavraždený v roku Pána 867, moji drahí Konštantín i Metod horko zaplakali nad zlobou a úkladmi tohto sveta. Metod horekoval: Bože-Otče, radšej si nemal dať slobodnú vôľu ľuďom. Akože, mnohí na vraždy ju zneužívajú! Takmer každého cisára v Konštantinopole zavraždili.

Už aby prišlo kráľovstvo Tvoje! A dodal pre nás: Ale ani sa mu nečudujem. Do tohto pozemského chlieva krvižiznikov jeho kráľovstvo neprinesie. Ľudstvo musí k dobru najprv duchovne dospieť a dozrieť. Pravda, ak sa celé predtým nevyvraždí.

Dobre to robil náš kráľ Samo. Keď ho napadli, vyprášil poriadne aj Avarov aj Frankov. Ako bol Samo, aj ja som chcel byť.

Naše si nedáme, po cudzom nepasieme. Nech sa každý stará o svoje, nech sa zveľaduje poctivou prácou a bude Boží pokoj na zemi. Na to nám Boh stvoril zem, aby si z nej ľudia dorábali živobytie.

Ale čo s takýmito zlodejmi?!

Ach! Je ľahšie vytvoriť si priateľstvo so psom ako s takýmito ľuďmi. Tomu psovi aj ľahšie odpustíš. Zvieratá nevedia čo robia, pudy ich ženú konať. Ale ľudia?! Najprv útok premyslia, naplánujú. Zlato, peniaze utratia na zbrane, špehov vyšlú dopredu, pozlátko-návnadu ti najprv ukážu, med okolo huby ti pretáhujú.

A keď stratíš obozretnosť potom zaútočia.

Takým Boh nikdy neodpustí. Svätý Augustín učí: Múdry kresťanský vládca nikdy nemá byť agresívny.

Ach! Ach! Iba Boh je spravodlivý!

Keby už prišlo kráľovstvo Jeho! Nech je vôľa Jeho na zemi, ako je na nebesiach!

Kristus nás takto učí prosiť Otca. V tejto prosbe je očakávanie i túžba. Kto by nechcel spravodlivosť na zemi?! Kto by odmietol kráľovstvo Božie na zemi?! Ale!

Múdrost' a lásku Božiu musíme najprv nechať preniknúť naše srdcia a rozumy až potom sa môžeme zmeniť aby sme mohli normálne vedľa seba žiť! Večne dobré, tvorivé divy sveta by národy vytvárali ak by boli zosúladené so zákonmi Božími.

Ako v nebi dobre, tak i na zemi dobre. Ako v nebi láskavo, tak i na zemi láskavo. Ako v nebi spravodlivo, tak i na zemi spravodlivo. Ako v nebi múdro, tak i na zemi múdro.

Človek by žil a konal dobro druhému človeku. Bol by mu bratom, sestrou a nie vlkom, vĺčicou. Ako dlho budeme čakať na spravodlivosť?! Jeden deň u Boha je ako tisíc rokov na zemi. Koľko Božích dní musí ešte ľudstvo trpieť samo seba?

Príď kráľovstvo Tvoje! Apoštoli Marek, Matúš a Lukáš nám hovoria o Ježišových prvých slovách keď začal učiť jeho židovský národ: „Kráľovstvo Božie je na blízku. Oľutujte svoje hriechy a verte svätú pravdu“. Ale čože keď ho Jeho vlastní odmietli!

Som netrpezlivý, nedočkavý. Ľutujem všetky svoje skrivodlivosti, hriechy spôsobené komukoľvek vedome i nevedome. Odpusť mi Bože-Otče! Koľko musíme ešte čakať aby sme sa dočkali Tvojej spravodlivosti? A či ju zažijem až potom keď budem u Teba? Koľko ešte musí trpieť nájazdy nespravodlivých moja drahá slovenská zem? A moja rodina? A moja drahá manželka? A moje drahé deti? Koľko musí ľudstvo na sebe pracovať aby sme boli hodní kráľovstva Božieho? Kedy už začneme praktizovať Božské ideály na zemi? Pomaly napredujeme, pomaly.

Božie kráľovstvo na zemi sa uskutoční tak pomaly, ako sa ľudstvo pomaly zdokonaľuje. Človek raz koná dobro, raz koná zlo. Stále sa drží rozdvojený.

Človek je praktické vyjadrenie, teda zhmotnenie, Božej myšlienky na zemi. Človek má neobmedzenú slobodu konať dobro, alebo zlo. Podľa toho, ako múdro využíva svoju slobodnú vôľu. Boh má čas. Skutočná úloha človeka je byť zajedno so Stvoriteľom. Byť Jeho spolupracovníkom.

Keď si slobodne zvolí túto spoluprácu, je na ceste k Božiemu kráľovstvu.

MUSÍ TO BYŤ NAŠA SLOBODNÁ VOĽBA, SLOBODNÉ ROZHODNUTIE!

Hej, úplne slobodné, samostatné rozhodnutie vkladať Božské zákony do pozemskej vlády. Trpezlivo uskutočňovať duchovno a zákony, ktorými ho Boh svojimi vnuknutiami od počiatku zásobuje. Ľudia musia najprv chcieť... Iba tak príde Božie kráľovstvo. Ak človek bude konať všetko iba pre Božiu slávu. Nie všetko pre seba!

NECH JE VÔĽA TVOJA

Je človek schopný absolútnej, Božskej spravodlivosti? Som ja? Je moja manželka? Sú moji bratia? Je môj národ absolútne spravodlivý? Bol a je na zemi človek bez chyby okrem Ježiša Krista? Ako sa vyvinie v bytosti Božských kvalít? Sme my ľudia toho schopní? Po Kristovi, mnohí sa snažili a snažia žiť spravodlivo ako On.

No, musíme byť toho schopní keď sme deti nebeského Otca! My sme predsa jeho dediči v tom najširšom zmysle. Máme byť Duch svätý v hmotnom tele. Ťažko je žiť v hmotnom tele, na hmotnej zemi Božským spôsobom!

Bože-Otče, daj mi viac z Tvojho svetla! Človeku sa tento ideál iba čiastočne darí. Hľa! Väčšinu času života strávime prinucovaním iných aby konali podľa našej vôle. Stále sme ďaleko od ideálu.

Kedykoľvek sa človeku podarí konať podľa zákonov Boha-Otca, nastáva pokoj a rozvoj. Robia sa tvorivé a užitočné veci. Kedykoľvek sa človek od Otca odtrhne, nepravosť a ničenie nastáva. V skutočnosti každý jednotliviec, môže byť tvorivé jedno s našim Otcom. Len musí chcieť. Človek je tvorivé jedno s našim Otcom, ak je s ním spojený.

Ale človek nie je to isté ako je Boh. Tak ako dieťa nie je to isté ako sú jeho rodičia.

Tak ako každá kvapka vody v rieke, alebo v mori, nie je celá rieka, alebo celé more.

Človek sám neznamená veľa. To iba spolu s Otcom môže znamenať veľa.

Vedomie Boha sa jednotlivuje, rozdeľuje do každého človeka osobitne.

Boh vysielá seba do ľudí podobne ako sú vysielané lúče slnka.

Boh neustále vysielá neviditeľné lúče svojho vedomia do každého človeka.

Ľudia majú možnosť slobodne a pozorne prijímať Božie vedomie.

Ináč povedané, Boh je ako oheň. Vysielá iskry Jeho vedomia do ľudí. Ľudia sú iskry Božieho vedomia. Sú iskry Božej nekonečne tvorivej inteligencie a lásky. Zastavme sa a v tichu meditujme o tejto veľkej pravde. S vďakou v srdci prijímajme Jeho iskry. Buďme si vedomí toho, že jednotlivé iskry nie je celý oheň, hoci sú z jedného zdroja.

Každý človek je brat, alebo sestra každého iného. A predsa má každý svoje, osobitné a suverénne vedomie a charakter v sebe. Každý človek vie, že je. Keďže vie, že je, rozmýšľa a koná. Má schopnosť osobitne poznávať seba, iných ľudí, Božiu prírodu, vesmír, a má špecificky vlastné životné skúsenosti. Toľko krásnych, jednotlivých hviezd a iných telies je na oblohe! Ale iba všetky spolu tvoria jednu krásnu, harmonicky spolupracujúcu oblohu. Toľko krásnych, jednotlivých ľudí je na zemi! Ale iba všetci spolu, v harmonickej spolupráci s Bohom, tvoria jednu krásnu ľudskú rodinu.

Každý človek má vlastného ducha, schopného spolupracovať so svojim okolím. Takto spolu v harmónii sa môže vytvoriť Božie kráľovstvo. Dokonalé Bohoľudské dielo. Tak ako je Kristus dokonalý Bohočlovek.

A môže to byť dielo večné!

AK SA RIADIME PODĽA BOŽEJ VÔLE, ZÍSKAVAME VEČNÝ ŽIVOT V BOHU.

Nech príde kráľovstvo Tvoje, nech sa uskutoční vôľa Tvoja!

Gorazd bol prvým slovenským svätcom známym po mene. Pochádzal z Močenku pri Nitre. Úzko spolupracoval s Konštantínom - Cyrilom a Metodom najmä pri zostavovaní hlaholiky a pri prekladaní cirkevných kánonov. Metod pred svojou smrťou v prítomnosti svedkov trval na tom, aby sa Gorazd stal jeho nástupcom, čo sa aj stalo.

AKO V NEBI TAK I NA ZEMI

Mier a slobodná, spravodlivá spolupráca ľudí a národov na zemi je pre ľudí to najväčšie dobro. Preto sa musíme sústavne snažiť nadobúdať Kristovo vedomie. K tomu potrebujeme v prvom rade dobrú vôľu. Potom silného ducha a sebadisciplínu. A to budeme mať jedine vtedy keď nadobudneme silnú vieru v nášho všespájajúceho kresťanského Boha. Ak sa chceme mať skutočne dobre na tejto zemi, musíme duchovne rásť, rozvíjať sa. Musíme konať ideálne, ako sa koná v živote nehmotnom, na nebi. Keď chceme rásť po každej stránke, nemôžeme sa obmedzovať primitívnou pozemskou závišťou a nenávišťou. Skrátka, pozemskými, hrubou hmotou vyprodukovanými nízkosťami. Kristovo vedomie si nemôžeme vybudovať keď budeme závidieť svojmu susedovi. Keď je zdravý a darí sa mu, tešme sa s ním. Vyjadrieme mu našu kresťanskú solidaritu. Tak ako je to v nebi.

V nebi niet závišti, nenávišti, zlých prianí a zlých úmyslov. Závišť a nenávišť nám nikdy nenaplnia džbán dobra a hojnosti. Závišť a nenávišť človeka veľmi obmedzujú. Sú ako fľaša s úzkym hrdlom. Keď do nej padneme, von sa ťažko dostaneme.

Nedaleko Nitra je jedna sklárska výrobná, kde vyrábajú okrem iných vecí aj vtipné Fľašky pre zlých duchov. Starší, skúsený sklársky majster ich vyfukuje pre tých, ktorí majú problém s pálenkou a sú naplnení závišťou, nenávišťou a podobnými neudmi.

Veľká fľaša s užúzkym hrdlom a malým panákom v nej. Dostaneš do nej pálenku špeciálnym hrdlom, ale von z nej iba po kvapkách. Keď náš blízky prejaví nedostatky v charaktere, tak niekto z rodiny alebo priateľov mu takú naplnenú fľašku daruje. Ženy to tiež kupujú pre mužov-pijanov. To namiesto hádok. Ale aj múdri priatelia keď jeden druhému niečo hlúpe učinia, namiesto hádok, alebo bitky, radšej si dajú takýto podarúnek. Ak ho niekto dostane, vie čo si ľudia o ňom myslia a snaží sa zlepšiť.

Keď nás ovládne diabol závišti, nenávišti, zlodejstva, alebo inej nízkosti, vytvoríme si obmedzený život ako má ten panák v takej fľaške. Keď raz padneš do fľašky závišti a zla, iba veľmi pomaličky, po kvapkách sa môžeš z nej dostať. Človeka tieto pekelné city môžu aj zadusiť. Rozhodne mu nedovolia slobodne sa rozvíjať.

Dobropranie a láska v našom srdci robí život radostným ako v nebi. S takým srdcom sa aj ľahko dýcha aj ľahko žije, aj človek ľahšie rastie duchovne a hmotne. Je to výsledok nadobudnutia vedomia Kristovho. Nadobudnutie sily Ducha svätého, ktorý vychádza z Otca i Syna.

Kristovo vedomie nás oslobodzuje od strachu a útlaku. Učí nás nebáť sa nikoho a ničoho. Nebáť sa zla. Nebáť sa zlosynov. Nebáť sa nepriateľa. Nebáť sa zlých duchov. Nebáť sa čarodejníctva. Nebáť sa utrpenia za dobro. Naozaj, nebáť sa ani smrti. Apoštoli sa báli čo i len priznať sa k ich učiteľovi Ježišovi keď Ho židia prenasledovali. A keď Bohočloveka židia zatkli a vydali Rimanom aby ho ukrižovali, veľký strach pochytil Apoštolov. I Šimon-Peter, čo po grécky znamená skala, na ktorej Kristus buduje svoju Cirkev, i ten zaprel svojho učiteľa tri razy. Bolo to v tú noc keď Ježiša zatkli. Peter bol odvážny chlap. Ale strach ho vtedy premohol a zaprel Krista. Keď naňho ľudia ukázali prstom, že aj on je Ježišov, Peter im odpovedal, že on toho človeka nepozná. Peter zaprel tri razy pravdu v tú veľkú noc. Aby sa vyhol zatknutiu a trýzneniu. A stalo sa to predtým ako kohút zakikirikal. Presne tak ako mu to Ježiš predpovedal.

Kristus umrel na kríži, pochovali ho a na tretí deň vstal zmŕtvych.

Syn Boha-Otca premohol smrť. V tomto je najväčšie tajomstvo viery kresťanov.

Neskôršie na svojich ustráchaných Apoštolov Kristus poslal silu Ducha svätého a odvtedy sa prestali báť smrti.

Prestali sa báť a - zmenili svet.

ČLOVEK ZAČNE DOSAHOVAŤ VEĽKÉ VECI OD CHVÍLE KEĎ SA PRESTANE BÁŤ SMRTI.

Prečo by sa mal človek báť smrti keď vedie správny život?! Po smrti sa dostane do neba, do ideálneho dobra a večnej lásky. V nebi sa nikto nebojí. Nemá prečo. Tam niet zloduchov a nepriateľstva. Tam niet zla. Tam niet pýchy a arogancie. Tam nemá kto človeku uškodiť. Duše ľudí tam žijú v čistote a v atmosfére múdrosti a lásky. Jednotlivci, národy a celé ľudstvo môžu dokázať veľké veci keď sa prestanú báť smrti.

Keď pokorne prijímú silu Ducha svätého ako Apoštoli.

KAŽDÝ NÁROD MÁ VLASTNÉ POSLANIE NA ZEMI

A preto sa nemáme porovnávať s inými národmi. Nikdy nemáme slepo kopírovať to, čo iní robia. Boli by sme ako opice. Múdri sa na takých iba zabávajú. A vlastne by sme kradli. My musíme zostať originálni. To neznamená, že sa nemáme učiť od iných. Vždy je treba sa učiť od toho, čo vie viac a lepšie. Ale treba dať novým veciam vlastného ducha, pretaviť ich, urobiť ich slovenské. Kristovo učenie a ďalšie múdrosti vied učme v materskom jazyku. My máme plniť naše vlastné poslanie na zemi.

Učenie Krista a Kniha kníh nás učí aké je to naše poslanie. Tak ako každý jednotlivec má svoje poslanie vo svojom národe, tak i každý národ má svoje poslanie v ľudstve.

Neoporovnávejme sa často s inými ľuďmi a národmi, ale s ideálom podľa Krista...

Obyčajne keď sa ľudia, národy porovnávajú jeden z druhým, vzniká v ich srdci závišť. Berme si z dobrých ľudí príklad, ale nečakajme, že náš život bude presne ako ich život. Ak necháme závišť rásť, prerastie do nenávisti. Nerobme to! Ako je v nebi, tak robme i na zemi. Pre nás je len jeden hlavný štandard - a to je nebeský štandard. Keď sa porovnáme s nebeským štandardom, zistíme presne akí sme. A zistíme, že väčšina z nás si bude chcieť zlepšiť svoj duchovný štandard. Zlepšiť svoj charakter. Zlepšiť svoje vzdelanie. Zlepšiť svoj život a život svojej rodiny a svojho národa. Zistíme, že väčšina z nás neplní najlepšie svoje poslanie na zemi. Také porovnávanie je v náš prospech.

To je prvý krok ku vnútornému mieru a múdrosti. Ku rozoznaniu nášho poslanca na zemi.

Nezávidíme iným. Iní majú v živote iné poslanie ako my. Ale dbajme na to, aby sme boli naplnení Duchom svätým.

Nikdy nezabúdajme, že materiálna bieda vychádza z biedy nášho ducha.

Keď bohatneme na Božom duchu, sme múdri, a tak sme bohatí vo všetkom. V momente, keď skutočne objavíme, že sme chudobní na Božom duchu, zmúdreli sme. Objavili sme veľkú nádej na veľký vzostup. Objavili sme celú vedu spásy, objavili sme vec veľkého duchovného, a áno, vedeckého významu pre seba a celé ľudstvo. Objavili a odhalili sme tajomstvo jednej Božskej blahoslavenosti. Objavili sme veľkú priepasť medzi nami a Bohom-Otcom. Objavili sme Bohom danú veľkú príležitosť pozdvihnúť seba samých. Možnosť zbohatnúť na duchu. A tak postupne nadobudnúť nový, bohatý život po každej stránke. A tento nový život nás privedie k všeobecnému pozdvihnutiu, k bohatému rozvoju duchovnému a tak i materiálnemu. Preto bohatý duchovný život je najväčšie bohatstvo človeka a národa.

BOŽSKÁ KRÁSA NÁRODOV

Každá rodina sa skladá z jednotlivcov. Akí rodičia, také deti, taká rodina. Aké rodiny - taký národ. Ak chceme byť veľkí, nečakajme, že nás iní urobia veľkými. Sami začnime konať všeobecne užitočné, dobré, duchovne veľké veci.

Buďme čestní, pracovití a vždy sebazdokonaľujúci sa. Vzorní vo všetkom čo robíme. Tak ako sú tí, ktorí sú v nebi, ktorí sú v stave duchovnom.

Keď každý jednotlivec v rodine vedie vzorný život, celá rodina je vzorná. Keď každá rodina v národe je vzorná, celý národ je vzorný. Keď sme vzorní, sme príkladu hodní. Hodní nasledovania inými ľuďmi. Druhí chcú byť potom ako sme my. Druhí nás potom napodobňujú a snažia sa tiež viesť vzorný, teda úspešný život ako my.

Jednotlivci i národ, keď chcú pretrvať, nemôžu konať ako keby život končil ich smrťou. Život pokračuje ďalej, v inej, nehmotnej forme. Už vieme, že ľudstvo nebolo stvorené iba pre tento hmotný život. Preto ľudstvo v hmotnej forme je večne nespokojné. Nikdy nenachádza plné uspokojenie v tele a v hmote tejto zeme. Človek chce žiť na zemi šťastný, blažený, ako keby bol u Boha v nebi, vo večnom svetle a v všemúdrosti. Na zemi to nie je to ľahko. Musíme si to svojím vzorným životom zaslúžiť.

Dva veľmi zaujímavé prípady smrti a oživenia som zažil. Mŕtvi, keď už boli na márach, ožili. Jeden bol môj dobrý vojvodca Dragomír z Budína, ktorý bol kopijou Nemca zrazený z koňa a druhý bol kováč Sivko, výrobca zbraní z Kostelca v Pílišských horách. Sám sa smrteľne poranil vlastnoručne vyrobenou novou zbraňou. Pri Dragomírovom zmŕtvychvstaní som bol prítomný. Zázrak to bol! Zázrak! Sivko vraj ožil v kostole zasvätenom našimi drahými bratmi Konštantínom a Metodom veľkému mučeníkovi, tretiemu pápežovi po sv. Petrovi, Klementovi. Bratia do oltára vložili jednu kosť z Klementových kostí ešte v roku Pána 863. Telo martyra Klementa Konštantín našiel na Kryme. Jeho pozostatky bratia zanesli v 867-om do Ríma pápežovi. Pri modlitbách ku Klementovi Sivko sa prebral k životu. Aj tam sa stal zázrak. Sivková rodina a ľud vrúcne velebili za to Boha a martyra Klementa a ďakovali za toto veľké dobrodenie.

Obidvaja znovuožití rozpovedali čo zažili keď boli mŕtvi. Po zabití, najprv videli ako sa vzdalujú hore do vzduchu od svojho tela. Necítili nijakú bolesť. Videli ľudí ako sa ich snažia prebrať k životu, pomôcť im. Potom leteli k veľkému svetlu. K takému jasnému, že taký jas nikdy na zemi nevideli. A cítili sa pritom dobre, predobre, blažene, preblažene. Potom videli usmiatu, vítajúcu postavu Krista. Potom sa stretli s ich rodičmi, a inými zosnulými, ktorých mali radi za života. V tom veľkom svetle cítili nesmiernu lásku v prítomnosti Boha-Otca. Boha-Otca nevideli, On je pravda ako duch, ale cítili, že je tam, s nimi. Všade dookola videli krásne kvety neuveriteľných farieb. Tá krása nedá sa porovnať s ničím na zemi. V tomto svetle a kráse odrazu rozumeli všetkému, celému životu, celému svetu, všetkým súvislostiam sveta a múdrosťami. Pozemské veci, hmotné bohatstvá prestali mať pre nich cenu. Všetko čo chceli bolo, aby tam mohli zostať navždy. Ale bolo im povedané, že sa musia vrátiť na zem, dokončiť ich pozemské poslanie. Nechceli ísť späť, ale rozumeli, že musia. Úplne pochopili ich poslanie na zemi. Bolo im povedané, že najväčšia ich úloha na zemi je starať sa o svoje rodiny, robiť dobro a šíriť všade lásku.

Po ich znovuožití obidvaja boli úplne iní, noví, zduchovení ľudia. Dragomír už nikdy nevzal zbraň do rúk. Venoval sa duchovnému životu. A kováč Sivko kováčoval naďalej, ale hlásal povinnosť každého človeka konať dobro a starať sa príkladne o svoju rodinu. Toto je poslanie pre človeka najdôležitejšie. Obidvaja mi povedali, že na zemi žijú, lebo svoju misiu, svoje povinnosti musia splniť a plnia ich s radosťou. Ale tešia sa na chvíľu kedy si ich nebeský Otec zavolá, aby mohli konečne znova byť na večné veky v Jeho prítomnosti.

Povedali mi: Život ľudí a národov nebude naplnený a pokojný pokiaľ nebudú všetci ľudia naplnení Duchom Svätým. Ten čas príde, ale nikto, okrem Otca, nevie kedy.

Aj cisár Karol bol kresťan. Sníval o veľkých veciach a založil impérium. Kresťanskú ríšu podľa jeho predstáv. Ale v mnohom na spôsob pohanských Rimanov. Karolova Rímska ríša nemeckého národa mala byť niečo ako kresťanským rajom národov na zemi. Lenže, násilím nikdy nevytvoríš raj na zemi. I keď sa snažil konať dobro, robil násilie. A tak i proti nemu robili násilie. Národy, ktoré sa mu nepoddali dobrovoľne, naháňal do jeho ríše a do kresťanstva zbraňami. Ale čo nás učí Kristus? Ako to povedal svojim učeníkom keď prišlo ku sporu medzi Jeho učeníkmi, KTO Z NICH JE VÄČŠÍ, DÔLEŽITEJŠÍ. On im povedal: „ Králi národov panujú nám nimi a tí, čo majú moc nad nimi volajú sa dobrodincami. Ale vy nie tak! Lebo najväčší medzi vami nech je ako najmenší a predstavení bude ako

sluha!... Ja som však medzi vami, ako kto obsluhuje..."

Králi poddaných utláčajú a vykorisťujú, ale dávajú sa nazývať „láskavými vladármi“, „dobrodincami“. Poddaní a utláčani musia vladárov oslavovať, klaňať sa im a na nich sa usmievať. Takéto pretvácky, takéto poriadky sú medzi pohanmi. Postavenie a veľkosť v kruhu Kristových učeníkov a veriacich buduje iný poriadok medzi ľuďmi. Všetko sa má podrobiť spoločnému dobru a vedúci majú byť naplnení láskou tak, ako je to v Božej rodine, ktorej vodcom a Otcom je Boh. Kto má v Cirkvi, alebo vo vláde nejaké prvenstvo ten musí vedieť, že nie je vládcom poddaných, ale rovných, **KTORÝM MUSÍ SLUŽIŤ**. Taký má byť nový kresťanský poriadok podľa Krista. Ako v nebi, tak i na zemi.

Kristus bol príkladom. Je **PRVÝ, ALE SLUŽI VŠETKÝM**. Takto píše Svätý Ján: Kristus bol hosťiteľ, ale umyl nohy všetkým učeníkom. Svoj život položil ako výkupné za všetkých. Služba ľuďom bude službou Bohu. Život skutočného kresťana bude bohoslužba. A svätý Pavol v duchu Krista píše: "Zmýšľajte rovnako, milujte rovnako, ...iných pokorne pokladajte za lepších od seba... Nehľadte len na svoj prospech, ale aj na prospech iných!". Lebo lepšie sa žije každému, keď všetci prosperujú.

Aj cisár Karol chcel aby všetci zmýšľali rovnako - ale iba podľa jeho predstáv. Kristus nikdy nehľasal jeho pravdy násilím. Zbraňami presvedčať národy o jeho Božskej pravde je proti Kristovmu učeniu. Celý život i smrť Krista bol prejav proti násiliu. Násilie je hriech. Kristus vyslal Apoštolov hlásať pravdu, lásku a vieru v Boha-Otca, v bratstvo a sesterstvo všetkých ľudí. Nevyslal Apoštolov k národom aby im odoberali ich národnú prirodzenosť, ich jazyk, ich zvyky, ich kultúru, ich hmotné statky... Nevyslal Apoštolov aby národom robili násilie, aby im rozvracali a ničili ich domovy a štáty, ich kráľovstvá. Násilie je ľudský výmysel proti Bohu. Nehľasal násilné, revolučné prevraty. Hľasal potrebu všetkých ľudí zmeniť si myseľ, srdce. Vzťah človeka k človeku. Hľasal potrebu znova sa narodiť ako nový človek, v Kristovom duchu. Ak sa ľudia budú kajať z hriechov a zmenia svoje spôsoby, kráľovstvo Božie príde. Ak sa ľudia nezmenia, kolotoč zabíjania na zemi bude pokračovať.

Národy nikdy nie sú šťastné v porobe pod cudzím mečom, pod cudzím jazykom, pod cudzou kultúrou. Národ, ktorý patrí zemi, na ktorej sa vyvinul, je tam najšťastnejší. Jeho charakter je formovaný zemou, okolím, v ktorom žije. Zem, príroda vytvára a upevňuje jeho svojský charakter. Jeho jazyk a jeho kultúru. Slobodne a vo svojom prirodzenom prostredí národy dospievajú k plnému rozkvetu a prinášajú najbohatšiu duchovnú a materiálnu úrodu. Keď je národ duchovne vyspelý a vo svojom prostredí, vtedy harmonicky dopĺňa a podporuje rozvoj celého ľudstva.

Slepé kopírovanie cudzích nie je duchovné a kultúrne povznesenie. To nie je národu vlastné dielo. Skutočný rozvoj národov vychádza z ich najvnútornejšieho vnútra. Z ich vlastného, podvedomého pocitu krásy! Veľa cudzích vecí v národných rozdivočuje, rozvykláva ich dušu. Vodcovia konajú vraždu na národných keď im natláčajú cudzí koncept života. Také národy nezískavajú nič okrem vnútornej prázdnoty a sústavného sklamaní a duševnej depresie. Ich prirodzený rozvoj sa zastavuje. Trpí ich duša, aj ich kultúrna tvorivosť a im vlastný vnútorný pocit krásna.

Keď národy sú prinútené žiť v otroctve cudzoty, nespokojné sú, zúrivosť ich chytá. Niekedy ešte horšie, z nemožnosti a sklamaní vybijajú svoju vnútornú zúrivosť na svojich milovaných. Páchajú násilnosť a často i samovraždy. Alebo sa snažia im nanútenú cudzotu-prázdnotu, ich stratenú sebaúctu, zahlušiť pálenkou. U mužov pálenka a u žien prostitúcia je pomalá sebaavražda. Národ nesmie počúvať cudzími kúpených a duchovne prázdnych a charakterove zvrhlých vodcov! **KAŽDÝ NÁROD MÁ VLASTNÝ, TAJOMNÝ VNÚTORNÝ POCIT KRÁSNA.**

Ľudové umenie je to, čo vychádza prirodzene z najhlbšej hĺbky duše národa. To umenie musí sa slobodne pestovať aby národ bol zdravý.

MATERSKÝ JAZYK A ĽUDOVÉ UMENIE JE LIEK NA DUŠU NÁRODA.

Iba duchovne zvrátený človek sa vysmieva z ľudového umenia svojho národa. Je to tak veľká urážka ako by sa vysmieval z vlastnej matky.

Národy nemôžu žiť z umelého a cudzieho. Každý národ má vlastný zmysel pre krásu. Je to tá krásna, ktorá mu nenásilne vychádza zo srdca, z duše, z jeho praexistencie, z jeho hlbokého podvedomia. Je to ten hlboký pocit krásna v ešte neskazenom človeku, ktorý mu hovorí a radí čo je pravé a dobré pre neho, a čo je falošné, neprirodzené a skazené. Keď národ načúva a odovzdá sa tomuto pravému citu pre krásu, v nijakom virvare života nezablúdi. Nezablúdi v nijakých komplikovaných duchovných, či politických, dobrovoľných, či nanútených zväzkoch národov, pokiaľ sa riadi týmto tajomným, Božím vedením. Toto tajomné Božie vnútorné vedenie riadi človeka a národy od pradávna. Skutočná, prirodzená krásna, bázeň a stud bola nám daná Bohom-Otcom keď nás stvoril. To je pravý, duchovný rozmer národa.

Skutočný pokrok pre národy je pozdvihovanie ich vlastnej kultúry. Národ má napredovať vo všetkom. Jeho vzostup musí vychádzať z jeho prirodzenosti. Nemôžeme nazvať prirodzené napredovanie to, čo sa národu importuje, alebo násilím pchá dole hrdlom. Nezávislé rozvíjanie zaistí skutočný pokrok národa.

Nie v izolácii, ale nezávisle. Bez znásilňovania. Bud'ne opatrní čo nám prinášajú cudzí kupci. Kupci a peňazomenci niekedy ponúkajú všelijaké smeti, všelijaké prznenie pre dušu človeka. Takých je treba hneď vyhnat' z krajiny. Tak som ja robil. Predsa nenechám dušu môjho národa sprzniť všelijakými hovädstvami, zvráteninami! I sexuálne zvrátenosti zabíjajú dušu národa. Oslabujú ho po každej stránke. Slobodná tvorba, áno. Zvrátenosti, nie! Vyvarujme sa, aby národy nadobudli zlého ducha peňazomencov a všakových obchodníkov. To je pre nich najväčšie nebezpečenstvo. U takých sa peniaze a zlato stalo bohom a mierou celého ich života. A zvrátenosť a podvod ich vierou. Tam niet krásy! Kristus sám vyhnal peňazomencov z chrámu, lebo ho ich nečestným obchodovaním prznili. A to je neprirodzená jednosmerná zvrátenosť.

Kde v prírode vidíme zvrátenosti? Nikde. Všetko čo je neprirodzené, zvrátené, Božia príroda zamietne, zničí. Necháva iba zdravú normálnosť a krásu.

Podívajme sa na prekrásne lúky, plné rozmanitých kvetov.

Každý kvet sa zdravo rozvíja sám, nezávisle od iných kvetov. Aká je to krásna harmónia farieb a nezávislých jedincov na takej lúke! Národy sveta sú ako tie kvety na lúke.

História nás učí, že slepo prevzaté veci od iných nie sú výsledkom vlastného premýšľania, nie sú plodom vlastného ducha. Dbajme o svojho ducha. Národ, ktorý iba kopíruje a používa plody cudzieho ducha je na smiech sveta a nikdy sa nevyvinie podľa Božej slobodnej vôle. Iba to čo má korene v jeho vlastnej duši-zemi dáva národu jeho národné zdravie, národnú energiu a národnú zrelosť a tak zdravú hrdosť. Plody vlastného národného ducha je to silné národné lepidlo, ktoré prenesie národ ponad všetky búrky času. Čo je naše vlast-né, to je naša vlasť. Plody našej vlast-nej zeme i nášho vlast-ného ducha. TO, ČO NE-VLAST-NÍME, NIE JE NAŠA VLAST'.

Najväčšia krása a bohatstvo národov je ich originalita. Teda, ich duchovná vlasť. Boh stvoril rôzne rasy a rôzne národy, taká je Jeho vôľa. Keby bol stvoril všetkých ľudí úplne rovnakých, rovnako vyzerajúcich, s rovnakým jazykom, piesňami, myšlienkami, keby všetko by bolo to isté a to samé, spôsobilo by to rýchlo únavu z takého jednotvárneho, jednofarebného, jednakoobľekového, jednopiesňového života. Páchali by sme samovraždy na masovej škále, znechutení, presýtení tým istým. Samé kopírovanie. Samé klonovanie. Ako by sme sa rozoznali? Ani telom, ani duchom. Ani jedlo nemôžeme jesť to isté a to samé po celý život...

Nebolo by nijakej duchovnej ani telesnej stimulácie našich zmyslov, srdca, mozgu. Nebolo by rozvoja človeka, národov, ľudstva a života na našej planéte.

Ľudstvo je jedna Božia rodina, ale každý z nás je stvorený iný.

Všetci sme deti jediného Boha, ale každý z nás je jedinečná a samostatná Božia myšlienka. Každý národ je jedinečná a samostatná krása! Najmä ak sú pokojné.

A tak národy sú prirodzene rôzne, rovnako cenné a svojim duchom unikátne krásne.

Aký je náš Boh-Otec aj takto nedosažiteľne veľký, múdry a láskavý k nám všetkým!

Vytvoriť toľkú krásu a rôznosť kvetov! Toľkú krásu a rôznosť liečivých rastlín!

Toľkú krásu a užitočnosť stromov! Toľko plodov, ovocia a zeleniny!

Toľko úchvatných pohorí! Toľko krásnych riek, jazier, studničiek! Toľko krásnych vodopádov a potôčikov! Toľko rôznych, obrovských morí! Toľko galaxií, hviezd a planét! Toľko krásnych oblakov a dúh!

Toľko veľkých, malých a rôznych rýb! Toľko rôznorodých, krásnych a užitočných zvierat! Toľko zaujímavých svojských rás, národov, jazykov a kultúr!

Miliardy krásnych ľudí a každý je jedinečné stvorenie. A keď ich dáme dokopy, koľká, obrovská, vynaliezavá, tvorivá inteligencia je v nich! Koľko je v tom všetkom múdrosti! A v nich, vo všetkých týchto dedičoch Boha-Otca, koľko je v nich veľkosti a lásky nášho Pána! Každý deň d'akujme Bohu za svoj život a za život svojho jedinečného národa, do ktorého On jeho múdrosťou ráčil nás poslať. Aby sme ho pestovali a pozdvihovali vždy vyššie a bližšie k dokonalosti. A cez svoj národ aby sme rástli a rozvíjali sa my sami a tým celé ľudstvo. Toľká Božská krása je v rôznosti národov!

DVE MESTÁ

SVÄTÝ AUGUSTÍN, veľký doktor Cirkvi, v jeho diele Mesto Boha nás učí o dvoch láskach ľudí, ktoré vytvorili dve mestá.

Každý človek je obyvateľom jedného, alebo toho druhého.

Sv. Augustín píše, že tá hlavná, veľká os, okolo ktorej sa svet otáča, je láska.

Vlastne dve lásky: láska k BOHU a láska k SVETU.

Človek má slobodnú vôľu vybrať si jednu, alebo druhú. Podľa toho vyberá si občianstvo v Meste Boha, alebo v Meste sveta. Systém v týchto dvoch mestách je založený na opačných princípoch. Jeden princíp je orientovaný na ducha, druhý na hmotu.

MESTO BOHA je orientované na ducha. Na Slove, ktoré sa stalo v tele Máriinom telom. Toto telo bolo počaté Svätým Duchom zoslaným na Pannu Máriu Otcom. Mária sa stala matkou Ježiša (Slovo sa stalo telom). Ježiš sa stal Kristom, teda Vykupiteľom ľudstva z dedičného hriechu.

MESTO SVETA bolo založené prvými ľuďmi v raji. A to v momente, keď ľudia uposlúchli radu návnadu Diabla v tele hada. Tým popreli jedinečnosť, všemúďnosť, všemohúcnosť, všedobrotu svojho Stvoriteľa. Odmietli poslúchnuť Stvoriteľovu dobrú radu-rozkaz nejest' ovocie z jedného stromu. Ľudia tak vlastným slobodným rozhodnutím odmietli autoritu Boha-Otca. Tento čin prvých ľudí sa volá dedičný hriech.

Boh-Otec za odmietnutie jeho autority vyhnal ľudí z Rajskej záhrady s tým, že teda keď sa chcú starať sami o seba podľa vlastných predstáv, nech sa páči, svet je im otvorený.

Varoval ich, že vlastná starostlivosť bude namáhavá. Budú sa potiť a plakať od námahy a bojov medzi sebou. Ľudské zákony a poriadok budú nedokonalé.

Akú pravdu mal Diabol, ako dokonalá sa ukázala ľudská schopnosť, múdrosť a moc riadiť svet dosvedčuje história ľudstva. A to od prvého momentu, odkedy sa ľudia odmietli riadiť múdrosťou Boha.

Deti Adama (slovo Adam v hebrejčine je množné číslo) a Evy Kain a Ábel si už závideli. Kain zo závidosti zavraždil svojho brata Ábela. Tak sa založilo MESTO SVETA a Nový Svetový Poriadok. Ten stále trvá. Človek si slobodne zvolil zlo. A útrapy a vojny, a náreky a škripanie zubov odvtedy na zemi neprestalo. Mnohí v každej generácii prosili Boha-Otca aby im pomohol. Útrapy sú neznesiteľné, život je nesmierne ťažký.

Náš kresťanský Boh je náš milujúci Otec. Vypočul volajúcich o pomoc. Tak miloval ľudstvo, že mu poslal Slovo, svojho jediného Syna Ježiša Krista. Aby Kristus mohol učiť ľudským jazykom a osobným príkladom Pravde a správneho životu. Ukázal mu, že ľudia sa môžu zmeniť, môžu nadobudnúť Nový, ľahší život ak budú praktizovať Božie, Kristovo učenie. Tak sa znova môžu dostať z Mesta sveta do Mesta Boha.

Znova, nie všetci si dali poradiť. Dokonca Krista odmietli členovia jeho vlastného národa do ktorého sa narodil. Boli za to potrestaní, že ich krajina bola pohanským nepriateľom zničená. Z Chrámu-Bohostánku nezostal kameň na kameni, lebo nepriateľskí Rímski vojaci hľadali v jeho múroch zlato a peniaze. Bol zrovnaný so zemou. Zem posolená, aby bola neúrodná a národ rozohnaný po celom svete, všade nenávidený. Takto im to Ježiš Kristus predpovedal a takto sa to stalo.

Doteraz nevidno, že by sa ľudstvo hrnulo do mesta Boha. Ľudstvo, ako celok, stále preferuje žiť vo svojom Novom Svetovom Poriadku, v Meste sveta.

V podstate ide stále tou istou cestou vraha Kaina i keď sa už toľkí nazývajú kresťanmi.

Ľudstvo bude naďalej žiť vo svojom ľudskom, zlodejskom, vojnychtivom poriadku. Kedy sa znova narodí z Božieho Ducha a rozhodne sa navrátiť do Božieho poriadku, do Mesta Boha, neviem. Ale viem, že v momente, keď sa ľudstvo rozhodne podriať svoje Mesto sveta Mestu Boha, keď podriadi svoju vôľu vôle Boha-Otca, bude na ZEMI TAK AKO JE V NEBI.

Kristov návod na slušný život, jeho modlitba, sa jeden deň uskutoční.

Zatiaľ ľudstvo stále preferuje žiť v Kainovom Novom Svetovom Poriadku.

ĽUDIA SÚ STÁLE POKRYTCI

Tol'kí dobrí ľudia na zemi sa snažia konať Božské dobro! Ale zatiaľ Kainovo zlo víťazí. Až raz príde taký čas, keď zlo úplne prevládne a dobrokonajúci a morálni ľudia budú kainovcami znenávidení.

Vojny pokračujú. Utrpenie ľudstva bude pokračovať a zväčšovať sa. V tomto Kainovom Novom Svetovom Poriadku, ľudské zákony a vynálezy a vedy mu nakoniec viacej poškodia ako mu pomôžu. Akoby Diablov had osprostel ľudstvo a ono ho stále počúva.

Božskú dobrotu a autoritu bude stále väčšina ľudstva odmietat'. Svetská brutálna autorita sa tiež raz rozpadne. Dôjde to tak ďaleko, že ľudstvo svojou chamtivosťou a závišťou sa natol'ko znenávidí, že si nebude vedieť dať sebe nijakej rady. Ľudstvo prestane dôverovať svojim vodcom. Zlo sa rozšíri po celej zemi. Ľudstvo si vo svojej perverzности vytvorí viacej zlých ako dobrých zákonov. Väčšina odmietne všetko Božské, všetko normálne. Ľudstvo sa bude zmietať v problémoch a vo vojnách. Bude ničiť seba i celú planétu. Celá planéta bude vo vojne. Aby sa úplne všetci a všetko nezničilo, Boh ľudstvo strašne potrestá. Potom pošle znova svojho Syna medzi ľudstvo. Keď Kristus-Spasiteľ ľudstva príde na Zem po druhý raz, ľudstvo a Zem bude tak zničené, že ho už nebude vládať odmietnuť. Ľudstvo svojho jediného Spasiteľa nakoniec príjme s radosťou.

A prijmu ho i tí, ktorí ho do konca časov nenávideli.

A Kristus bude ľudstvu vládnuť Božou spravodlivosťou.

Všetky prehnité ľudské filozofie a zákony, všetky vlády a ustanovizne budú zmietnuté.

Apoštol Ján o tom hovorí. Všetci zloduchovia budú zničení. Nastane Kristova Božsky spravodlivá vláda.

Vláda už nie ľudskej, ale Božej Spravodlivosti a Lásky.

Zavedie sa vládny systém ako je v Meste Boha.

Národy konečne prestanú pracovať a bojovať proti sebe. Vyčerpané, hladné a väčšinou zničené, budú horlivo spolupracovať pre blaho všetkých. Bude vládnuť vôľa Jeho. Všetky ľudské vynálezy, ktoré nebudú slúžiť ku skutočnému dobru ľudstva budú zničené.

Zbrane už nikto nebude vyrábať. A konečne bude ako v nebi tak i na Zemi.

Človek bude Božím zásahom premenený. Bude sa čudovať, prečo nenávidel svojho blížneho, bude sa čudovať že predtým nerozumel láske a veciam tak samozrejmým. A všetci ľudia sveta budú milovať Boha-Otca ich novou prirodzenosťou.

Ale vtedy už bude úplne Bohom vynovená a vyčistená Jeho planéta Zem.

A tiež budú nová obloha a nové hviezdy nad novou Božou Zemou.

OTČE,

**Ty si spravodlivosť najvyššia,
nech čím skôr príde kráľovstvo Tvoje,
a nech navždy panuje vôľa Tvoja
ako v nebi tak i na Zemi!**

**O to Ťa prosím ja, Rastislav,
nepriateľmi Tvojimi oslepený
kráľ Slovenov,**

**v mene Ježiša Krista,
Amen.**

V. CHLIEB NÁŠ KAŽDODENNÝ DAJ NÁM DNES

ČO JE CHLIEB NÁŠ KAŽDODENNÝ?

Kresťania chápu Modlitbu Pána na viacerých úrovniach. Záleží na tom ako sú vzdelanostne a duchovne vyspelí.

Čo je chlieb náš každodenný? Je to naozaj peceň chleba, ktorý nám má naplniť náš žalúdok a hotovo? Keď si položíme niekoľko otázok vec sa nám bude zdať jasnejšou. Aký chlieb by to mal byť? Biely, tmavý, ražný, pšeničný, ryžový, kukuričný, celozrnný? Dobře vypečený, s veľkými dierkami, alebo hutnejší? S tvrdou kôrkou, alebo s mäkkou kôrkou? V akej peci upečený? Drevom, alebo dreveným uhlím vykurovanej? Murovanej, železnej a či akej? A čo tak i klobásku k tomu chlebu? Nemali by sme radšej žiadať o lokše, zemle, alebo koláče?

Otázky sa zdajú na prvý pohľad možno smiešne, až pokiaľ nezačneme tvrdo premýšľať. Lebo skutočné deti Božie vždy premýšľajú, vždy sa pýtajú a vždy chcú všetko vedieť.

Čo je to teda ten „chlieb náš každodenný“?

Je to všetko čo potrebujeme pre náš dôstojný život na zemi.

Život ako sa patrí pre deti nášho Boha-Otca. Hej, hej, samozrejme a v prvom rade ten skutočný peceň dobrého chleba! Ale táto klauzula modlitby zo širšieho hľadiska zahrňuje v sebe všetko čo sme dostali od nášho Boha. Boha-Stvoriteľa všetkého. Všemohúceho, vševediaceho, všestvoriteľského, všeriadiaceho, všespravodlivého, vždy človeka milujúceho. A On nám dal pre dobrý život všetko.

Všetko pre život ako sa patrí pre slobodných ľudí so slobodnou vôľou.

Život, ktorý máme žiť na najvyššej dôstojnosti.

Život, ktorý by mal byť na zemi tak ako na nebi.

Život, ktorý je svätý, a ktorý nikdy nikomu, ani sami sebe nesmieme zobrať.

Hej, isteže, v prvom rade ide o náš život. Teda, tu ide v prvom rade o základné právo človeka narodiť sa. Potom nasledujú ďalšie potreby pre život človeka. Potreby pre naše hmotné telo, našu dušu, náš rozum, naše vzdelanie, náš rast. Ďalej potreby ako sú naše ľudské slobody a práva. V tom je zahrnuté naše právo na vlasť, našu bezpečnosť, náš materinský jazyk, na našu vieru. Právo na našu národnú kultúru. Právo na slobodnú prácu, naše zdravie, náš rodinný a národný život.

Chlieb náš každodenný je všetka hmotná a duchovná potrava človeka.

Slovenské knieža Pribina (asi 790-861), hoci bol pohan, pochopil, že tam kde je kostol, je aj kňaz a kde je kňaz, veriaci sa vzdelávajú, nachádzajú pravú vieru, prispievajú ku kultúrnemu povzneseniu krajiny. Pribina sa rozhodol, že na svojom dedičnom majetku v Nitre nechá postaviť prvý kresťanský chrám. Ako panónske knieža v oblasti Blatnohradu nechal so synom Kocel'om postaviť vyše tridsať kostolov.

ŽOBRANIE, ALEBO VLASTNÁ SLOBODNÁ PRÁCA?

Chlieb náš každodenný daj nám dnes, zajtra, pozajtra a znova a opäť a vždy. Počas celého nášho života. A chlieb každodenný daj i našim deťom. A čo keby sme od Teba dostávali chlieb každodenný zadarmo a neprestajne. A čo keby si nás držal nasýtených stále, či pracujeme, či nie. Ozaj, aby sme mali stále plné brucho, aby sme sa mohli iba zabávať a leňošiť. Nájdu sa ľudia, ktorí si Modlitbu Pána takto vysvetľujú. Ved' sme Tvoje deti, tak nás živ bez nášho pričinenia ažnavekyvekovamen. Keď som bol mladý aj ja som takto myslel, lebo som život a poslanie človeka nechápal. A myslel som si, že sa konkrétne jedná iba o chlieb a o nič iné. A čudoval som sa prečo žiadame iba o chlieb. Až keď som duchovne dospel na vyššiu úroveň uvedomil som si, že žiadosti v tomto duchu Bohu-Otcu nemôžem predostierať. Bolo by to nedorozumenie. To by som bol horší ako zdravý žobrák. Otec nechce mať žobrakov z vlastných detí!

Môj drahý Konštantín bol skutočne plný Ducha Svätého. Všetko vedel každému vysvetliť. Nielen popleteným trojjazyčníkom. On vedel dobre, že každý národ je Božie zhromaždenie ľudí v ich Bohom im danom jazyku. Jazyk národa je tiež chlieb náš každodenný. Keby sme sa nevedeli vlastným jazykom dorozumieť ani chlieb by sme nevedeli dorobiť a nechať si ho u pekára upiecť.

Všetci ľudia majú na vlastný jazyk dané právo Bohom-Otcom. Niektorí nerozumejú dobre Desatoru Božích Prikázaní kde sa tiež učia: Cti otca svojho a matku svoju, KTORÝCH TI PÁN BOH DAL! Pán Boh nám dal našich rodičov. Nijaký človek na svete si svojich rodičov nemohol kúpiť na trhu. A nijaký človek si nemohol vybrať národ do ktorého sa narodil. S rodičmi nám dal aj ich sladkú, najzrozumiteľnejšiu a najláskavejšiu reč. Či nevedia, že reč a pieseň matkinu sa učíme od začiatku počatia v jej tele?! Reč našej matky, národa, je takto vtlačená do našich buniek, do nášho podvedomia. Aj preto sa vzdelanie rozširuje najrýchlejšie, keď sa národy všetko učia vo vlastnej materčine? Cudzinci, ktorí pod akoukoľvek zámenkou do nás tlačia ich jazyk, chcú nás zničiť, chcú zabrzdiť prirodzený, zdravý a rýchly vzdelanostný vývin celého národa. Trojjazyčníci a naši nepriatelia ich obmedzenosťou a agresiou brzdia príchod Božieho kráľovstva.

MODLITBA PÁNA PREDPOKLADÁ NAŠU VLASTNÚ INICIATÍVU A PRÁCU.

Čo niektorých ľudí tak obmedzuje, že nevedia, že aj vzdelanie vo vlastnom jazyku je chlieb náš každodenný? V cudzom jazyku modlitbám a vedám nerozumejú a tak dobre nepremýšľajú. V latinčine všetko odrapkajú ako rapkáče a bezduché stroje. Chlieb náš každodenný daj nám dnes!

Daj nám rozum, silnú vieru a vôľu aby sme sa vedeli sami o seba čo najlepšie postarať.

Čo my, Sloveni a Slovenky, ako sa my činíme? V čom sme dobrí a v čom nie sme? V čom prirodzene vynikáme a v čom môžeme najlepšie vyniknúť?

Rimania sa stali pánmi sveta vlastnou iniciatívou v myslení a v učení, tvrdou disciplínou a vytrvalou prácou.

Ovládli svet, hoci iné národy boli početnejšie. Aj Rimania museli raz začať!

Rimania boli vzrastom malí chlapi.

Keď sa začali porovnávať s inými národmi roztriasli sa im kolená.

Pohanskí Rimania rozmýšľali takto:

Gálov je omnoho viac ako nás a sú to silní a úlisní chlapi.

Iberovia nás tiež prevyšujú počtom a sú silní ako kone.

Germáni sú tvrdí, egocentrickí, vysokí chlapi a udatní bojovníci.

Semitom sa nevyrovnáme ani v obchodoch, ani v bankovníctve, ani v špekulovaní.

Gréci nás prevyšujú v inteligencii, v umení a vo vedách.

Čo teda zostáva pre nás?

Ako sa môžeme uplatniť medzi národmi? Ako vyniknúť?

A premýšľali a premýšľali. Až objavili, že môžu vyniknúť tvrdosťou v boji, železnou disciplínou, dôkladnou do hĺbky premyslenou organizáciou, premyslenou stratégiou a taktikou. A najmä dokonalým a objektívnym právom.

A začali na sebe pracovať tvrdo a disciplinovane. Postupne sa zdokonaľovali, až vynikli nad všetkých vo svojom okolí. Prepracovali sa na čelo vtedajšieho sveta.

Mali nepriateľov? A koľko!

A čo my, Sloveni a Slovenky, aké miesto pod slnkom zostalo pre nás? Premýšľali sme tvrdo v čom sme dobrí my. V čom môžeme my vyniknúť?

My budeme slobodný národ Slova Božieho. Pomocou nášho vlastného slovenského slova-jazyka

budeme najvzdelanejší národ v Európe. Naším vlastným písmom, našimi vlastnými knihami budeme sa dvíhať do Božských výšin ducha.

Ja, kráľ Slovenov a Sloveniek rozmýšľam takto: My musíme vyniknúť vo vzdelaní a v mierovom šírení Božieho Slova. Naším slovom rozšírime Kristovu náuku a Jeho spravodlivosť! Najprv sa musíme sami vzdelávať v našom jazyku a v Kristovom duchu. Bez duchovného vzdelania niet slobody ani práva. Ani poctivosti, ani spravodlivosti, ani materiálneho blahobytu. Naše právo rozšírime. Je lepšie a spravodlivejšie ako nemecké.

My začneme tak isto ako Boh začal na počiatku. Náš vzdelanostný počiatok bude naše materinské slovo. Tak nás učí svätý Ján Apoštol: Na počiatku bolo Slovo a Slovo Bolo u Boha a Boh bol Slovo. My nie sme zabijaci, my nemáme záľubu v ničení, my sme budovatelia, zvel'ad'ovatelia sveta. Ale najprv musíme zvel'adiť náš slovenský svet.

Najprv sa sami vzdeláme v Slove a potom my, národ Slova, vzdeláme našim slovom ďalšie národy. Lebo Božie Slovo je chlieb náš každodenný.

My, Sloveni roznesieme v pokoji vzdelanie o Slove po celom slovanskom svete. Náš jazyk naši rozumejú. Latinčina, hebrejčina, gréčtina je našim ľuďom cudzia.

Tak priblížime svet k Ideálu. K Božiemu kráľovstvu.

Konštantín, náš profesor a filozof, zdôrazňuje tak ako ja: vzdelanie, knihy.

Tu je Konštantínov

PROGLAS

**Lebo bez kníh nahé sú všetky národy.
Bo nemôžu sa borit' v boji bez tejto zbroje
s protivníkom a duší našich záhubcom.
Odsúdené sú večnej muke za korist'.**

CUDZIU KÁRU ŤAHAŤ NEBUDEM

Každý, kto ti berie chlieb tvoj každodenný pod akoukoľvek zámienkou robí z teba svojho ťažného vola. Zo mňa robili takého vola keď som bol za mlada na kráľovskom dvore u Nemcov ako rukojemník. Vtedy som si myslel, že som ohromne múdry, lebo sa učím a používam cudzí jazyk a cudziu kultúru. Myslel som si hlúpo, že svoju materčinu už nepotrebujem. Tak ma učili cudzí. Nevedel som, že sám zhadzujem svoju dôstojnosť Božieho dieťaťa. Neuvedomoval som si, že tak odhadzujem jazyk a kultúru mojich rodičov, ktorých mi sám Pán Boh dal. Toľké roky práce som spotreboval učením sa ich tvrdého, ako starý voz hrkotajúceho jazyka. A tiež latinčiny, gréčtiny, aj hebrejčiny. Pritom svoje, to čo mi Pán Boh dal, som odhodil.

Človeku sa všetko iba pozvoľna, skúsenosťami, vekom rozjasnieva. Až keď Nemci Mojzíra násilím zosadili a mňa na jeho stolec posadili a žiadali robiť ako mi kážu, uvedomil som si svoj omyl. Povedal som si: ej, Rast'o, Rast'o, veď Boh-Otec ťa poslal do slovenského národa. Narodil si sa zo slovenskej matky, nie z Nemky. V mojom národe mi dal poslanie v prvom rade. Uvedomil som si, že musím svoj národ pozdvihnúť najprv a predovšetkým. Je to každého prirodzená povinnosť. A začal som konať. Ja cudziu káru ťahať nebudem, ja svojich vlastných pre cudzincov vykorisťovať a mordovať nebudem! Ja do nich cudzotu tlačiť nebudem.

Lenže, keď som začal konať ako mi Boh prikázal, Nemci ako dravci vojensky na nás zaútočili. Ale veď my sme im ničím neuškodili! Každý sa pýtal: Prečo nám vyhlasujú vojnu?

Chcú aby sme boli ich poddaní. Aby sme im platili vazalské poplatky na večné veky.

Oj, nie! My sme predsa slobodné deti nášho nebeského Otca!

Všetci sme si rovní pred Otcem. Vraj, keď sa im nepoddávame dobrovoľne, zastavia náš vývoj zbraňami. Vraj náš národ nepotrebuje vzdelanie. Vraj náš národ nepotrebuje nijaké vlastné písmo, nijaké školy a nijaké knihy.

Títo arogantní ľudia si myslia, že náš národ je dobrý iba na robotovanie pre cudzích?!

Len aby vedúci páni vedeli dosť po latinsky, aby mohli prijímať cudzie rozkazy.

Takto svoj národ nikto nepozdvihne. Takto držali by nás v tuposti. Čím naši ľudia majú viac vedomostí o Slove a Práve vo svojej materčine, tým všetkému lepšie rozumejú. Slovenský národ musí vedieť čítať, písať, rátať. Musí rozumieť právu Božskému i ľudskému vo svojom jazyku.

Ako ináč sa môže vzdelávať v Kristovej pravde a vo svetských vedách?

Ako ináč národ môže rozumieť sebe? Ako ináč sa národ môže dvíhať po každej stránke? Ako ináč môže rozumieť tomuto komplikovanému svetu?!

Prečo títo Nemci nie sú schopní rešpektovať vôľu a život iných? Čo je to, aký je to duch v týchto ľuďoch? Aký čert ich núti tlačiť ich vôľu každému dole krkom?

Nerešpektujú nás.

A nerešpektujú ani vzdelaných ľudí z najvzdelanejšej krajiny sveta z Byzancie. Nerešpektujú cisára Michala III., ani profesora a filozofa Konštantína a skúseného právnik a štátnika Metoda.

Nerešpektujú ani vôľu našich rímskych pápežov, ktorí porozumeli a schválili písomnú formu nášho jazyka. Schválili naše sväté knihy, vyspelé zákony z Byzancie i naše plány rozvoja kresťanskej vzdelanosti.

Národ bez morálneho vzdelania nevie čo je dobro a čo je zlo.

Ako si naši ľudia budú vedieť spravodlivo vládnuť a podľa čoho riadiť svoje životy? Nebudú rozumieť ani umeniu vládnutia, ani hospodárstvu, ba ani svojim vládarom! Každý národ musí mať zákony a rozumieť zákonom.

Ak sa národ nebude riadiť Božím dobrom, prinesie na seba diabolské zlo!

Ak nebude človek vzdelaný, nebude rozumieť životu a každý ho môže zneužiť a zotročiť!

Základy som už položil. My budeme národ vzdelania a šíriteľov Božieho Slova.

Títo Nemci! Či nechápu pravdu Božiu?

Prvá hlboká pravda Modlitby Pána je, že Boh je náš Otec nebeský a my sme Jeho deti. Teda musíme Jeho počúvať. Počúvať a konať múdro ako On. Napodobňovať, imitovať Ježiša Krista. Nie! Nebudeme sa riadiť podľa vzoru Nemcov, ale podľa vzoru a zákonov nášho nebeského Otca!

My sme Jeho deti. Bez napodobňovania rodičov, ani by sme nehovorili, ani nechodili na dvoch nohách vzpriamene, ani nepoužívali ruky správne, ani lyžičku do úst by sme si nevedeli vložiť.

Ba ani abecedu sa nenaučili, ani topánky a oblečenie nenosili, ani by sme si ich nevedeli vyrobiť. Ani zvieratá a stroje používať by sme nevedeli, ani nové veci vynachádzať a staré opravovať. Ani postaviť dom, most, ani potraviny, ani železo, ani zlato zo zeme by sme si nevedeli dorobiť. Ale ani našu krásnu a toľko užitočnú Modlitbu Pána, tento jedinečný návod na správny život by sme nepoznali. A

nevedeli by sme, že Boh je náš nebeský, Otec, Stvoriteľ a riaditeľ celého vesmíru.
A či vtáča bez rodičov by vedelo lietať a loviť?
Tol'ko deti závisia od rodičov!
O čo viac, my všetci závisíme od Boha-Otca, nášho Stvoriteľa!

Ked' som bol dieťa, nič z týchto právd som si neuvedomoval a neoceňoval. Neuvedomoval som si to pokiaľ som tieto múdrosti od rodičov a učiteľov nedostal. Bez nich by som nejestvoval a bez ich opatery zomrel. Ked' som bol mladý, nevedel som všetku tú prácu a snahy rodičov pochopiť. Aj dospelý človek, ako to dieťa, ťažko chápe Boha. Ale aj všetko čo je na zemi i na nebi, vo svete viditeľnom i neviditeľnom. Nechápe celkom čo Boh pre nás robí, čo pre nás tvorí. Každý rodič miluje svoje deti a robí pre ne všetko čo len môže. Ked' rodičia vedia pre svoje deti urobiť tol'ko dobrého, o koľko viac vie pre nás urobiť Boh-Otec, ktorý je nekonečne múdrejší ako naši pozemskí rodičia, ako všetci ľudia na zemi dohromady! S Božou pomocou, my budeme národ vzdelania a šíriteľa Slova.

ČO NÁM BOH DAL?

V prvom rade dal nám život. Ale predtým ako mohol stvoriť prvého človeka, musel pripraviť samotnú našu Zem-planétu. Potom musel pripraviť vhodné podmienky na našej Zemi. Vytvoril ich premyslene, plánovito, postupne.

To, čo i dnes očami vidíme i to, čo nevidíme.

Najprv z chaosu stvoril (1) vodu, (2) zem, potom (3) vzduch a oddelil ich od seba.

Nasledovalo (4) rastlinstvo. Až potom mohol stvoriť (5) zvieratá.

A keď už bolo všetko pekné zelené a kvetnaté, a dobre pripravené ako úrodná záhrada, ako dobré hospodárstvo aj so zvieratami, potom do takeho raja stvoril: (6) človeka. Ľudí na Jeho vlastnú podobu. Muža a ženu stvoril, aby sa milovali, vzájomne rešpektovali, aby boli jedna duša, ale dve telá.

Aby sa rozmnožovali a starali sa o svoje deti a milovali ich duchovnou láskou. Aby ich učili milovať Jediného Boha-Otca. Ľudia sú potencionalni spolupracovníci a dediči najvyššej inteligencie, najvyššej lásky a veľkosti Stvoriteľa a Riaditeľa všetkého sveta viditeľného i pre nás neviditeľného.

A na siedmy deň odpočíval a tešil sa zo svojho diela.

Koľko hodín má deň na našej maličkovej, krásnej planétke? A koľko hodín má deň stvoriteľa a riaditeľa celého Jeho nekonečného vesmíru?

Boh ľuďom povedal: Toto všetko, celá táto bohatá planéta, celá táto krásna, dobrota a užitočnosť patrí vám. Pre vás som to urobil. Je tu miesta a potraviny dost' pre každého.

Ale musíte sa usilovne, starostlivo a múdro o všetko čo tu vidíte starať. Dobrý rozum som vám dal a dobré ruky. Robte iba to, čo ja vám hovorím a budete šťastní.

Ja stále premýšľam a pracujem. Ja som ako duch, ja som v činnosti neustále bez prestávky. Vy máte hmotné telo, vy potrebujete aj spánok, aj odpočinok. Takto Boh.

Aha! Teda činnosť, skutky. Napodobňovať Otca a Syna v premýšľaní, v práci, v usilovnosti. Skutky, nie iba reči. Činnosť v tom najširšom zmysle slova nám prinesie náš chlieb každodenný. Otec pokračoval. Vašu predstavivosť, vašu tvorivosť máte odo mňa. Užívajte ju múdro, v prospech jeden druhého. Nikdy nie proti sebe, alebo inému človekovi, alebo proti prírode.

Ďalej im tiež povedal: Buďte spravodliví, dobrí a štedrý jeden k druhému. Rešpektujte sa navzájom. Nezabúdajte, že vašu ľudskú dôstojnosť máte odo mňa.

Nikto vám nemôže zobrať vaše práva a vašu dôstojnosť. Tie som dal každému človekovi od narodenia. Vy ste zodpovední jeden za druhého.

Tešte sa jeden z druhého a pomáhajte si ako skutoční bratia a sestry.

Nikdy nezabúdajte:

VŠETCI STE SI ROVNÍ A SLOBODNÍ BEZ JEDINEJ VÝNIMKY.

Vás všetkých ustanovujem správcami tejto mojej Zeme. Vy ste mne za ňu zodpovední. Všetky ľudské pokolenia sú mne za všetko na zemi zodpovedné, každý človek rovnakou mierou a bez výhovorky. Ja som váš jediný Boh-Otec-Stvoriteľ-Riaditeľ. Ja som pre vás jediná a najvyššia Autorita. Moje zákony stoja nad všetkými ľudskými zákonmi. Ja som s vami vždy a všade. Nedovoľte nikomu inému aby bol vašim najvyšším pánom, vašou najvyššou autoritou! Nedovoľte aby sa vášho ducha niekto iný hmotný, alebo nehmotný zmocnil. Ak to dovoľíte, a necháte sa nahovoriť-osprostieť proti mne, že môžete byť múdri a mocní ako Ja, budete trpieť. Lebo potom sa budete jeden nad druhého vyvyšovať, budete chcieť jeden nad druhým vládnuť ako ja vládnem nad vami. Ale tak budete jeden druhého stále ničieť, zabíjať. Až pokiaľ sa toho zlého ducha nezbavíte. Preto som dal do vašej modlitby: ZBAV NÁS OD ZLÉHO (DUCHA).

Ja nemám začiatku ani konca. Vaša duša patrí mne, tá je nehmotná a večná ako som Ja. Ja som váš chlieb každodenný! Iba odo mňa a cezo mňa všetko pochádza.

Učte takto každé pokolenie!

Takto Boh-Otec prvým ľuďom.

Koľká múdrosť! Ó, Otče náš, ďakujeme Ti za tento náš krásny a úrodný svet, ktorý si nám dal k nášmu úžitku a radosti do správcovstva!

Ale spravujeme ho podľa Tvojej vôle, podľa Tvojich zákonov?

Robíme jeden druhému dobre, rešpektujeme jeden druhého? Sme jeden druhému bratom a sestrou, alebo sme jeden druhému vlkom? Nasledujeme, imitujeme Ťa?

Nasledujeme Tvojho syna Ježiša, ktorý sa stal Vykupiteľom-Kristom pre celé ľudstvo?

Lebo Ty si nám poslal časť zo seba v podobe Tvojho syna v ľudskej podobe. Poslal si nám Tvojho jediného Syna ako príklad ľudskosti, lebo sme Teba a Tvoje zákony ignorovali. Nám, rebelujúcemu, rozvadenému, pokryteckému, nenávisťnému ľudstvu. A hej, vražednému a večne sa sťažujúcemu, aby malo príklad dokonalosti tiež na zemi. Ľudskej dokonalosti v Bohočloveku, príkladu, ktorého už človek ľahko a rukolapne môže na zemi nasledovať. Už sa ľudstvo nemôže vyhovárať, že je mu to ťažko, lebo Ťa nevidí!

Aj Ho krivo obvinili, aj Ho svoji zradili a zapreli, aj Ho mučili, aj ho ukrižovali, aj umrel, aj bol pochovaný. A predsa On nezaprel svoju Božiu lásku k ľudstvu!

Tak ľudstvo miloval! Ako Božská osoba vedel, že ľudstvo zaslepené nenávisťou nevie čo činí. Vstal z mŕtvych. Ukázal ľudstvu, že Láska môže prekonať aj smrť. A Ježiš Kristus-Mesiáš vystúpil do neba k Tebe, do Tvojho neviditeľného kráľovstva.

Ako ľudia, ktorí tvrdia, že sú kresťania a Krista milujú, nasledujú a imitujú môžu viesť vojnu proti nevinným?

Či Kristus kázal svojim nasledovníkom zakladať „kresťanské“ impériá?

Či Kristus kázal obmedziť šírenie Jeho učenia iba v troch jazykoch?

Či Kristus kázal zabíjať ľudí, viesť vojnu proti nejakému národu?

Či Kristus ničil susedovi úrodu, otravoval studne, vypaloval ľuďom domy, rozbúral hrady a kradol svetské statky?

Či Kristus kázal zotročovať a ničiť národy, jazyky a kultúry?

Či Ty Otec, alebo Tvoj syn Kristus ste niekedy rozkázali zajiť vládcov iných krajín, krivo ich odsúdiť a vypalovať, vylupovať im oči?

A či som ja, Tvoje dieťa, vždy dokonale išiel po Tvojich cestách, dokonale rešpektoval Tvoje zákony a prikázania?

Ó, Otec náš dobrotivý! A či budú niekedy Tvoje cesty cestami človeka?

Radšej si nemal dať človeku slobodnú vôľu!

Lenže, naša slobodná vôľa je dar od Teba a tá je tiež chlieb náš každodenný.

SVETLO V MOJEJ HLAVE

Nevidím ranné zore, ale v hlave sa mi rozjasnilo.

Nevidím slnko, mesiac, hviezdy, ale mám v sebe viac svetla ako na pravé poludnie. Mám krásny pocit, celý som v Tvojom večnom svetle. Je to omnoho, omnoho silnejšie svetlo ako je slnečné. Ako silne precitujem Tvoju blízkosť a Tvoju lásku!

Ó, Boh náš, Otec náš, ako Ti veľmi ďakujem za toto svetlo!

V Tvojom svetle našiel som pravdu, našiel som pokoj, radosť a šťastie. Takýto blažený pocit som nikdy nemal, ani pri najväčšom víťazstve mojich zbraní. Ani na vrchole svojej moci som takýto blažený pocit nikdy nezažil. Bože, viem, že si pri mne. Je to krása nad krásu, radosť nad radosť, blaženosť nad blaženosť!

Takýto chlieb chcem požívať každý deň! Hádám sa blíži koniec môjho života?

Hľadal som slobodu a šťastie. Myslel som, že ich nájdem v moci. Veril som pekným a falošným rečiam a sľubom vládcov Karolovho impéria.

Očakával som slobodnú a vzájomne výhodnú spoluprácu. Zažil som iba sklamanie. Nakoniec som jeho otrokom s vypálenými očami.

Či naozaj nemožno spojiť Božie a ľudské? Už viem, že je možné človeku spočinúť v Božskej láske keď kráča v Kristových šľapajách.

Bože, Ty si moja sloboda i moje šťastie. Stal si sa pre mňa všetkým. Všetkým.

Aký pokoj ma ovládol! Duša mi plesá ako mi nikdy neplesala.

Politikou, zbraňami človek ďaleko nezájde. V zbrani najkratšiu cestu života prejdeš. Človek túži po slobode stále. Nech je to sloboda podľa Tvojho návodu. Bez nej niet plného života a šťastia.

Ale nič neznamená pozemská sloboda a šťastie človeka proti slobode a šťastiu keď spočinie v Bohu!

My Sloveni a Slovenky snažíme sa šíriť takú slobodu a šťastie medzi národmi.

Toto je Tvoja vôľa, toto je tiež chlieb náš každodenný.

My sme národ Tvojho Slova.

VI. ODPUSŤ NÁM NAŠE VINY AKO I MY ODPÚŠŤAME NAŠIM VINNÍKOM

CONCILIÍ REÍ PÚBLICAE

Veľkosť národov sa meria podľa ich duchovného výkonu. Nie podľa toho koľko razy niekoho vojensky prepadli, okradli, znásilnili duševne a telesne, ekonomicky zničili a pozabíjali. Koľko len razy sme my boli vojensky prepadnutí našimi susedmi! Avarmi, Frankami, Nemcami, Bulharmi. Koľko zločinov a hriechov na nás spáchali! Ak vezmeme náš život čo len od kráľa Sama, každý druhý-tretí rok niekto na nás útočil.

Často sme s Konštom, Metodom, Slavomírom, Gorazdom, Sávom, Klementom Slovenským, Konštantínom Slovenským a s ďalšími vzdelancami, vojvodami vojenskými veliteľmi na poradách dŕžavy premleli celú našu situáciu a históriu. A porovnávali s rôznymi národmi a ríšami v minulosti i v dnešku. Čím prispievame do pokladnice ľudstva a kresťanskej civilizácie my, Slovené?

Ktoré národy prispeli do pokladnice ľudstva a ktoré ju rabovali. Ktoré svet rozvíjali a budovali a ktoré ho zabíjali a búrali. Vždy v dejinách boli aj takí aj takí. Mnohé pohanské národy a ríše ľudstvo rozvíjali, budovali a vzdelávali. Ale bolo to väčšinou zamerané na ovládanie, zotročenie druhých.

Kde raz prevládlo kresťanstvo, tam sa otrokárstvo skončilo. I my Slovené sme otrokárstvo skončili po prijatí kresťanstva. Kresťanstvo nám dalo novú paradigmu, aby som použil Metodovo slovo. Nový, lepší vzorec podľa ktorého sa riadiť v živote. Podľa novej paradigmy Krista budujeme našu civilizáciu: **MYSLIEŤ A KONAŤ DOBRO**. Kresťanstvo je viera slobodných ľudí. Oslobodzuje ľudí najprv zvnútra. Od zlých myšlienok, od hriechu, a to vnútorné oslobodenie sa prenáša aj na našu vonkajšiu činnosť. Či sa tento spôsob myslenia a konania vykonáva správne všetkými kresťanmi, či sa skutočne koná podľa návodu lásky Kristovej, ukazuje nám vykonané dielo a stav ľudstva. Svätý Pavol aj nám hovorí: „Bratia, boli ste povolani k slobode...“.

Kristova láska oslobodzuje. Skutočný kresťan nepraktizuje otroctvo, nemyslí a nepácha zlo. Otrokov ani nekupuje, ani nepredáva. Ale ani sám sa do otroctva nesmie predať. Zotročiť Božie dielo, človeka, je veľký hriech. Kresťan iných rešpektuje a sám od nich vyžaduje rešpekt. Kresťan nikoho neprepadne, ani osobne, ani organizovane vojensky.

Nemci často na nás slovne i vojensky útočia. Hovoria si kresťania, ale konajú nekresťansky. Bože odpusť im, lebo nevedia čo činia!

Naše porady a debaty sa často končili ocenením mojich duchovných a vzdelanostných snáh. Bratia zdôrazňovali, že moje rozhodnutie vyučovať národ v materčine bolo mi vnuknuté Bohom. Bože, veď koľko kostolov a škôl som za ostatné roky postavil! V Devíne, v Nitre, v Gorazdove, v Trenčíne, v Bratislave, v Ostrihome (Ostrýgon), v Budíne, na Velehrade, v Mikulčiciach, v Kostelci, v Duchcove, v Debreve a inde! Tiež oceňovali moje snahy vojensky neútočiť na iné národy. Neničiť, a v obrane iba potrestať útočníka. Zničiť jeho zbrane, jeho schopnosť viesť vojnu, ale nevykynožovať ľudí. Snaž sa robiť z nepriateľov svojich spojencov. Ľudia sa môžu zmeniť k lepšiemu, ak im ukážeme lepšiu cestu. Konzíliá nám pomáhali riešiť vojenské a hospodárske problémy dŕžavy, plánovať rozvíjanie našej slovenskej katolíckej cirkvi i školstva. A urýchlene šíriť našu slovenskú glagoliku i prekladať a rozširovať naše knihy. Skrátka, konzíliá nám pomáhali vidieť duchom dopredu. A koľké vnútorné a duchovné pochybnosti sme vyriešili!

Bolo to tiež vzdelávanie pre nás všetkých. Konštantín-Filozof nazýval tieto porady Dŕžavné porady, alebo Concílií reí públicae. Vraj tak to robievali vo vláde i na univerzitách v Konštantinopoli i v provinciách. A to meno našich zhromaždení aj zostalo.

Praktický, v svetskom práve a vláde skúsený Metod začínal a vždy končil tieto konzíliá modlitbou a napomínaním prítomných, aby viedli život podľa učenia Krista. Aby sa snažili o čistotu duše a tela a celého ich okolia. Aby si vážili všetkých ľudí i Božie hoviadka i Božiu prírodu. Aby konali dobro a iba dobro všetkým.

Vojvodov a vojakov vyzýval k miernosti, k trpezlivosti, k múdrosti. Ak sme napadnutí, brániť sa musíme, ale sami útočiť a brať čo patrí iným, to nie!

Poznal temperament a rozpustilosť vojakov. Kniežat'u Svätoplukovi sa napomínania nepáčili, vždy to bral viac ako urážku než dobre mienenú radu.

Často mu odvrkol: Ja nechcem byť mních. Čo mi rozkazujete?! Wicing a nemeckí kňazi majú inakšie názory. Len čo ma toto všetko stojí peniaze! Ja neslúžim vám, vy slúžite mne.

Metod mu na dobromyselne: A či ty neslúžiš duchu Kristovmu a najvyšším záujmom národa? Aj na to

mám svoj pohľad, niekedy Sväto odvrkol.

Panónske knieža Kocel' z panónskeho Blatnohradu má iného, uvážlivejšieho ducha. Jeho otec, Pribina bol budovateľ, dobrý organizátor. Nitransko i Panóniu dobre vybudoval. Kocel' sa celkom podal na svojho otca. Aj Kocel' je zapálený budovateľ. Kostoly a školy buduje, kňazov školí a slovenskú vzdelanosť rozširuje. On vydobyl arcibiskupskú palicu pre Metoda od pápeža Hadriana II. Dobre sa o svojich ľuďoch stará.

Keď Svätopluk vytýkal a nadával Solúnskym bratom, že ich cisári nám ešte neposlali najnovšie zbrane a vojenských odborníkov, Metod mu na to vedel dobre odpovedať:

Nebud' me ako malé deti! Viacej sa snažme vzdelávať a zlepšovať seba ako očakávať veci od druhých. Bez usilovnosti a samozlepšovania nevybudujeme cirkev, ani samostatnosť, ani lepšiu budúcnosť pre nás, naše deti a detné deti našich detí.

V debatách bol Svätopluk často na strane karolingov-karolovcov. Tam videl väčší vojenský rozmach, prísnejšiu organizáciu, vojensky zamerané remeslá. Že Nemci mali menej slobody a že mali veľmi kruté právo a trestanie ľudí to nevidel.

Nuž! Čo sa týka duchovnosti, vzdelávania, dnes sa nedá porovnať Rím s Byzanciou! Karol sám sa nenaučil ani písať ani čítať. Hoci ho aj v Ríme korunovali za cisára Rímskej ríše. A v storočiach pred ním, Rím bol hospodársky skrachovaná krajina.

Preto cisár Konštantín Veľký preniesol svoj trón Rímskej ríše z degenerovaného, finančne zničeného a skorumpovaného Ríma na východ do Byzancie.

Itálovia boli tak zdegenerovaní, že prestali byť zodpovední za pokračovanie života. Prestali rodiť deti, alebo počaté deti zabíjali. Odmietali pracovať. Kde mohli, ničili majetky latifundistov, ktorí z nich zdierali kožu. Každý každého sa snažil iba využiť. Manželstvá boli väčšinou rozpadnuté. Mnohí muži prostituovali svoje manželky. Ženy nedôverovali mužom a muži ženám. Nebolo tam nijakej súdržnosti. Nebolo tam súcitu s nikým. Majetky a peniaze sa sústredili do rúk niekoľkých rodín. Pár rodín malo monopol všade a na všetko. Okrem nich a nimi vybraných poklonkárov nikto nedostal slobodnú šancu sa uplatniť. Súťaživosť v obchode, vo výrobe v bankovníctve prestala. Ako keby mal každý zatemnený rozum a zviazané ruky. Korupcia, perverzia, homosexualita, pedofília, ženská aj mužská prostitúcia a sadizmus sa rozmohli všade. Morálka nijaká nejstvovala. Vedúce hospodárske a politické vrstvy, či si to uvedomovali a či nie, tak ničili svoju vlastnú krajinu. Takto zbankrotoval Rím. Takéhoto pohanského zverského sebeckta sa vyvarujeme navždy!

Avari tiež svojou nemorálnosťou a zvrátenosťou dosiahli ten istý stupeň sebazániku. Ich lenivosť, opizlosť, zvrátenosť, zneužívanie detí, sadizmus, odmietanie rodiť deti, prevádzanie potratov, zlodejstvo, podvody, ožranstvo a súcitu u týchto pohanov tiež nejstvovala. Avari boli zdrojom všetkých nerestí. Naše Slovenky sa ich stránili ako diablov. Pritom Avari kde mohli tam na naše ženy poľovali. Oni, tmaví a škaredí ako diabli, boli ako posadnutí za našimi krásnymi blondínkami. Koncom minulého storočia, Karol ich konečne dorazil. My sme sa proti nim bránili celé generácie. Naš vládár Samo vedel s nimi urobiť poriadky! Zostal ich málo. Konečne máme od nich pokoj.

Ale cisársky Konštantínopol to je iná muzika. Konštantínopol je dnes najkrajšie, najvzdelanejšie a najbohatšie mesto na svete! A stále prosperuje. Niet mu veru páru.

Crímsky cisár Konštantín Veľký nemohol Rím zregenerovať. Musel založiť toto nové mesto ako hlavné mesto novej Rímskej ríše. Kresťanská poctivosť, usilovnosť, podnikanie, usporiadané rodiny, Bohabojnosť urobili najprv duchovné a potom hospodárske zázraky. Od roku Pána 325, celá Byzancia rozkvitá. Na nej sa priživuje celé zemepisné okolie. Rím je stále ďaleko za Konštantínopolom.

Ale Bratia nám povedali, že vojny, bohatstvo a chorobná túžba po svetskej moci začali nahlodávať duchovno aj Byzantíncov. Preto sa obidvaja bratia utiahli do kláštora. Metod i Konštantín odmietli im ponúkané hodnosti a pozície u dvora a v cirkvi. Nemohli zniesť nečestnosť politiky a nízkosť ľudských charakterov.

Bratia i ja sme dúfali, že u nás sa podarí vybudovať čestnú, prosperujúcu kresťanskú spoločnosť na vysokých duchovných základoch. Do mojich uší mi bolo donesené, že Metod bol dlho zronený keď sa dozvedel o Svätoplukovej zrade. Rozmýšľal. Chcel sa všetkého vzdať. Ale Duch Svätý ho znova osvietil a podržal. Prevzal jarmo od svojho brata Cyrila a ďalej orie na duchovnej roli nášho národa.

Po vražde Michala III., A.D. 867, Svätopluk sa postupne zatvrdzoval proti Byzancii. Všetci sme boli sklamaní, nahnevaní nad zákernou vraždou cisára Michala.

Je pravda, že cisár Michal veľa pil, ale vládol múdro. Žiaľ, vraždy cisárov v Byzancii sa stali takmer tradíciou. Svätopluk možno ani nerozumie, že on urobil to isté čo byzantský koniarnik, keď ma vydal v reťaziach Ľudovítovi Nemcovi. Ja som Svätopluka chcel iba potrestať. Zabrániť jeho paktovaniu s nepriateľom nášho života a jazyka. Nikdy nie zabiť.

Teraz, keď už má moc v rukách snaží sa získať medzinárodný vplyv zbraňami. Lenže, to čo národ získa zbraňami, dlho sa neudrží. To, čo národ získa duchom, udrží sa tisícročia. Porovnajme slobodné, vzdelané, tvorivé Atény a dusnú vojenskú diktatúru Sparty. Za Spartou nikto neplače. Lebo nevytvorila nič z čoho by si ľudstvo mohlo brať príklad. Ale z produktov ducha, architektúry, filozofie, politiky demokracie, vied a umenia Atén sa každý národ obohatí! Kijevčania, Novgorodčania, Pomoranci, Slovenci, Poľania, Chorváti, Srbi, Polabanci, Povltavci, byzantskí Slovania nás chvália za našu písanú reč, za našu odvahu a činy. Jedni nám radia pridajte sa k Byzancii a druhí držte sa Ríma. Mocensky, Rím dnes veľa nezaváži. Ani nie je bohatý, ani školstvo nemá veľmi rozvinuté, ani priemysel a peňažníctvo nemá rozvinuté ako Konštantinopol. Stále platí za svoje hriechy minulosti.

V dnešných časoch hlavne Frankovia a Nemci majú v Ríme veľké slovo. Ale je tam pápež, dnes Hadrian II., duchovný vodca, zástupca Krista na zemi, hlava celej Cirkvi. Nie tak dávno, A.D. 14.februára 869, čo mi Hadrian poslal pekný list. Chválil v ňom činnosť bratov. Najmä môjho drahého, nebohého biskupa Konštantína-Cyrila za vynájdenie nášho písma a za pozdvihnutie našej slovenskej reči na úroveň latinčiny, gréčtiny a hebrejčiny veľmi chválil. Pápež našu reč správne po latinsky v liste nazval „Slovenice“- slovenčina. V liste hrozí exkomunikáciou každému, kto by hanil knihy písané v slovenskom jazyku. Tá hrozba patrí Nemcom.

V liste ma oslovuje: „Princeps slovenicus“. Prvý, najvyšší vládca Slovenov.

Často v latinčine nás Slovenov a Slovenky volajú „Slavi“, alebo „Sclavi“ a náš jazyk „Slavina lingua“, alebo „Sclavina lingua“. Nemci nás zase často prezývajú „Moravi“, „Marawi“. Je to geografické meno podľa rieky Moravy a často zamorených celých oblastí okolo našich riek. Naozaj, keď sa naše rieky rozvodnia je to samá morava. A iné národy nás zovú tiež všelijako podľa svojho jazyka. Podľa nášho mena začínajú volať celú slovenskú-slovanskú skupinu národov. Naše národné meno sa už stalo aj skupinovým menom pre všetkých Slovanov. Ešte stále niektorí nás volajú podľa starého mena Veneti, Vindi, Windy, Windisch. A našimi ľuďmi založené mestá zase Venetia, Vindobona a podobne. Dnes všade kde žijú Sloveni a Slovenky nazývame Slovenská zem.

My tiež Nemcov, Nemecko nevoláme „Deutsche“, „Deutschland“, ako sa sami nazývajú. Iní volajú Nemcov Alemani, alebo aj Frankovia. A Grékov my zas niekedy Byzantínci, inokedy ako Rimania ich nazývame Gréci. Ale oni sami seba nazývajú Heleni a ich zem Helas, Helada.

BOH ŽEHNÁ ICH SLOBODNÚ PRÁCU

Konštantinopol je centrum moci Rímskej ríše a s tým úmyslom ho cisár Konštantín Veľký založil. Latinčinu stále používajú v administratíve aj na peniazoch, ale v praxi gréčtina je rovnoprávna. Na ulici ďaleko prevažuje. Je to kozmopolitné mesto. Človek tu vraj nájde ľudstvo z každej strany sveta. Arménci, dobrí obchodníci, majú tam tiež veľký vplyv. Členovia južných a východných Slovanov slúžia ako vojaci, velitelia i v štátnej administratíve. Architektúra je krásna-prekrásna. Zlatom, drahokamami, drahou keramikou sa blýskajú nielen paláce, ale aj kostoly a súkromné domy boháčov. V štátnom aparáte prekvitá byrokracia. A elaborátny cisársky dvor stojí obrovské peniaze. Protokoly štátu, ako prijímanie diplomatov, sú zložité. Nejedna zahraničná delegácia musí čakať týždne, ba i mesiace pokiaľ sa dostane k cisárovi. Aby prinútili ľudí k bázni a údivu z krás mesta, naschvál nechajú cudzincov čakať. A tí pokiaľ čakajú chodia s otvorenými ústami po meste a krajine a obdivujú nielen grandiózne paláce, vily, banky, kúpele a obchody, ale i rôzne divadlá, cirkusy a rôznofarebné a drahé oblečenie ľudí. Parádne oblečení vojaci a súkromné strážne stoja ako sochy na výstave pred palácmi, vilami, bankami, ba i skvelými kúpeľmi. A návštevníci míňajú peniaze všade kde sa otočia. I na jedlách a lahôdkach vo vynikajúcich reštauráciách od výmyslu sveta. Byzantínci zarábajú na všetkom. Je to obchod, obchod, obchod a ešte raz obchod. Náboženské i svetské umelecké diela sú všade kde sa len poďíváš. Prechádzka po hlavných triedach je ako prechádzka v drahej galérii.

Školstvo je vysoko rozvinuté. Na riadenie obrovského štátneho aparátu, ozbrojených síl, bankovníctva a obchodu s celým svetom potrebujú veľa vzdelaných ľudí. Prirodzene je tu Cirkev. Božie chrámy, jeden krajší a bohatší od iného. Slávna bazilika Hagia Sofia (Svätá Múdrost') je najväčší a najkrajší chrám na svete. Majstrovské dielo slávnej byzantskej architektúry. Dnešnú podobu získala vďaka architektom cisára Justiniana. Architekti Antémios a Isidorus urobili celú štruktúru ohňovzdornú, aby sa viac nezapálila, aby sa viacej nebesia z bóľu nerozplakali. Je to krása nad krásu a cudzinci sa nevedia ubrániť jej čarovnému účinku pri jej prehliadke. Byzancia oplýva prvotriednymi vzdelancami cirkevnými i svetskými. Profesor filozofie Konštantín je jeden z nich.

Oficiálne centrum všetkého diania v Konštantinopole je osoba Krista. Členovia mojej delegácie, ktorí sa tam zdržali niekoľko mesiacov, mi tam úplne zbožneli. Konštantínovi a Metodovi slúžili ako zdroj informácií o našej dŕžave, o našich kultúrnych a politických snahách. Ale v prvom rade boli zdrojmi, slovníkarmi a tlmočníkmi nášho jazyka. Ved' zostavoval pre nás abecedu, písmo, gramatiku a robili prvé preklady Písma a zákonov do slovenčiny. Každý zvuk slovenčiny bol zachytený v podobe znaku, písmena. Tridsať osem písmen Boh vnukol Konštantínovi pre náš jazyk. Konštantín-Cyryl vyjadril sa viacej razy, že náš jazyk je veľmi bohatý na zvuky i zvraty. Dá sa s ním vyjadriť takmer všetko čo i v latinčine, alebo v gréčtine, povedal im. Niektorí maloduchí nemali do tak veľkej práce dost' sebavedomia. Bratia, aj členovia ich misie, našim študentom zdôrazňovali: Bud'te na váš jazyk hrdí! Máte krásny a múdry jazyk. Spolu každú úlohu zvládneme. Mladý Kliment sa prihovril Konštantínovi a opýtal sa ho či by nemohol zjednodušiť písmená. Filozof mu vraj na to odpovedal: Keď Duch svätý v tebe dozrie myšlienku, ty zjednodušíš písmená. Kliment vraj vykrikol: Dobre! A nazvem ich na tvoju počesť Cyrilika.

I Kristus povedal svojim učeníkom: Nebojte sa! Svätý Duch je s vami. Ten vám pomôže prekonať všetky ťažkosti. Len sa nikdy nevzdávajte.

Prebrali sme niektoré liturgické výrazy z latinčiny, aj z gréčtiny. A vyhodili sme mnohé výrazy z nášho starého, pohanského náboženstva. Boli o tom veľké diskusie, čo ponechať v jazyku a dať tomu novú duchovnú náplň a čo vyhodit'. Naši vzdelanci sa priklonili k novým výrazom, vraj aby sa ani zmysel nemiešal. Ale ako som stačil pozorovať, náš slovenský ľud sa nezaprel. Väčšinu starých výrazov si ponechal.

Potrvá im to pokiaľ si nové osvoja.

Keď delegácia prišla naspäť s našimi slovenskými apoštolmi, rozprávaníu a všakovému besedovaniu nebolo konca kraja. Kade chodili tam sa ich ľudia na všetko vypytovali. Chýr o bohatej, prekrásnej, rozprávkovej krajine, kde strechy sú pokryté zlatom a múry vymalované obrazmi Krista, jeho učeníkov a svätých, sa rýchlo rozniesol. Aj pod tým vplyvom sa zvyšky našich pohanov hlásili ku Kristovi.

Ale bratia a celá ich misia rýchlo sa dali do práce, organizovania, školenia, prekladania svätých kníh i svetských zákonov i budovania kostolov. Dal som im k dispozícii nielen vzdelancov a študentov, ale i remeselníkov, stavbárov a bezpečnú ochranu. Je známe, že Byzantské zákony sú zo všetkých najlepšie prepracované. Aj preto organizujú a reorganizujú naše školy na spôsob vyspelých škôl-akademií v Konštantinopole. Ich zásluhou, zázraky sa diali v našej krajine. Pri každom kostole vybudovali školu. A

Boh doteraz žehnal ich plodnú prácu!
Metod môj drahý, pokračuj ďalej!

VEĽKÁ ŠKODA MICHALA

S cisárom Michalom III. sme mali dobré utužené, priateľské vzťahy. S cisárom Bazilom I. zatiaľ nemáme užitočné spojenia. Nedôverujú mu ani bratia. Nuž, spôsob akým sa dostal k moci nikto z Bohabojných nemôže schváliť.

My sme boli s Rómom, aj sa držíme Ríma. Tam sv. Peter, ustanovený Synom Boha-Otca vybudoval centrum Kristovej všeobecnej Cirkvi.

Keď židia prenasledovali Ježiša Krista a jeho učeníkov, Peter musel utiecť z Jeruzalema. Možno sa raz hlava Kristovej cirkvi do Jeruzalema preniesie, keď sa židia a mohamedáni obrátia, alebo opustia Jeruzalem. Božie cesty, spôsoby a časovanie sú pre človeka nevyspytateľné. Pozemských tisíc rokov je ako jeden deň pre Pána Boha.

Bratia vedeli, že sme napojení na Rím a rozumeli tomu od úplného začiatku. Konštantínopolský Patriarch Fótius, Konštantínov profesor, rozdúchava polemiky a hádky medzi Rómom a Konštantínopolom. Bratia dúfajú, že cirkevní otcovia a ďalšie vzdelané hlavy veci raz urovnajú. Ak by nie, ak by ľudia nedovolili zvíťaziť Duchu Svätému, bola by to veľká tragédia pre Kristovu cirkev.

Svet má hlavu pomotanú. Neporiadky, zbojníctvo a vojny sú aj na Západe, aj na Východe. Mohamedáni útočia na celé kresťanstvo. V severnej Afrike, na Blízkom východe už kresťanov pozabýjali, alebo násilím obrátili na mohamedánsku vieru. Ohrozujú Byzanciu, západnú Európu, Stredomorie. Pritom aj Vikingovia rabujú, pália, znásilňujú, vraždia a zbíjajú v severnej a západnej Európe.

Všetci sme dúfali, že u nás si to zariadime v pokoji a podľa Božieho práva.

Ale Diabol a sily temna lomcujú ľudstvom všade!

Patriarcha Fótius a jeho prívrženci tvrdia, že Svätý Duch vychádza iba z Boha-Otca. Rím zase, že tak z Otca ako aj zo Syna. Lebo sú obidvaja Božské osoby. My sme toho istému názoru ako Rím. Svätý Duch vychádza aj z Otca aj zo syna. S Duchom svätým sú večne tvoriaca trojica. Je to podľa večne platného Božieho zákona trojuholníka.

Je to zákon trojice, trojuholníka a všetko vo vesmíre sa týmto zákonom riadi. Všetky elementy vesmíru sa spájajú podľa zákona trojice. I nový ľudský život sa tak tvorí. Muž a žena sa spoja Duchom svätým a vznikne nový, tretí človek, dieťa.

Rím je tiež proti obrazoborectvu, ktoré do nedávna lomcovalo Byzanciou.

Keď ľudia maľujú Krista a sväté výjavy a pomáha im to zlepšovať sa a upevňovať ich vieru, nuž tak prečo nie. Veď dobré umenie je rozhovor s Bohom. A Boh-Otec nám ľuďom poslal nie len Ducha, ale aj obraz. Duchom Svätým cez telo Panny Márie zhmotnil Jeho Syna Ježiša, Jeho obraz, ktorý sa stal Mesiášom-Kristom, aby nám pomáhal na zemi porozumieť Otcovmu dielu. Aby nám pomohol zodvihnúť hlavu od zeme-hmoty a nenávisť do nebies a cez Neho viedol nás k vyššiemu duchu a láske. V nádeji, že bude na zemi ako je v nebi. Ľudia lepšie chápu každé učenie keď vidia praktický príklad. A Kristus je pre nás praktický príklad človeka najlepšie. Príklad Božej lásky, pravdy, spravodlivosti, skromnosti, odpúšťania a obetovania sa za iných. Krista si maľovať a držať si jeho obraz a kríž pred sebou je večne inšpirujúce. Jeho obrázok nám pripomína: MILUJ BOHA A ĽUDÍ, MODLI SA, PRACUJ A ODPÚŠŤAJ AKO TO ROBILL KRISTUS!

NAŠA CIVILIZÁCIA

Mal som vždy nesmiernu radosť keď som videl ako sa národ rýchlo rozbehol v učení, keď sa mu múdrosť v jeho rodnom jazyku podáva aj v praktických písmenkách a obrázkoch. Písmená a slová sú tiež určité obrázky našich myšlienok. Nielen mládež, aj starší sa dali do učenia. A akí sú hrdí na svoje písmo, na svoju Glagolicu-Hlaholiku!

Kráľ náš Rastislav, toto je naše! Dvíhajúc knihy nad hlavu, k nebu.

Toto je naše! Vďaka Bohu! Sláva Bohu!

Boh zjavil naše písmená nášmu Apoštolovi Konštantínovi.

Svätý človek! Sláva mu! Sláva Tebe! Ty si ich pozval. Ty si náš a my sme Tvoji! Život dáme za teba. Tešili sa úprimne ako malé deti. Koľko razy od nadšenia na slávu mi privolávali. Od radosti plakali. Oj, ako mi srdce radosťou plesalo! Áno, je to už naše vlastné písmo. Naše vlastné, sväté knihy, naše nové zákony. Naša civilizácia!. Vzmáhame sa! Rastieme!

Ach! Mal som si tie Svätoplukove prejavy bližšie a vážnejšie všímať. Bral som to ako prejav jeho mladosti, jeho prchkej povahy. On to ale myslel vážne, až sa Karolmanovi poddal za mojím chrptom. Už keď sa stalo, neskoro bolo. Rozmýšľali sme ako chybu napraviť. Dohodli sme sa, že prichystáme pascu na neho.

Namiesto ja jeho, on mňa chytil do pasce. Prešibanec!

Aj medzi mojimi veliteľmi boli niektorí k Nemcom naklonení, našim ukradnutým zlatom kúpení, alebo ako malé deti osprostení sľubmi a čačkami. Prezradili Svätoplukovi môj plán a spojili sa s ním proti mne. Nuž, Karolman im nasľuboval modré z neba. A oni, somári, mu uverili. Sú našinci ako deti naivní, sú sprostí medzi nami, ktorí viac veria cudziemu ako svojmu. Svätopluk a ostatní zradcovia vydali ma Karolmanovi a ten ma pritiahol ako zločinca do Regensburgu k cisárovi Ľudovítovi Nemcovi. Falošne ma odsúdili. Nikto im nedal právo súdiť mňa. Ja nie som jeho otrok! Bola to robota zloduchov proti Božiemu právu. Nech ich tam bolo koľko bolo, Nemcov aj niektorých vazalov-Slovanov! Ja som nikomu z nich ani vlas na hlave neskrivil.

Vozili ma hore-dole slepého, mnohí na mňa pľuli, až ma sem pritiahli, do nejakého kláštora. Mnísi majú zakázané povedať mi kde som. Teraz tu želiem, premýšľam v tejto studenej diere. Namiesto aby som zvelaďoval môj národ.

I moju drahú rodinu mi ničia. Otec náš nebeský dobrotivý, pomôž!

Kocel' bol vždy múdrejší, rozvážnejší. I vtedy keď sme boli s jeho otcom Pribinom v nepriateľstve. Po smrti jeho otca dali sme sa na zmier. Svätoplukovi sa to nepáčilo. Nuž, sedí na jeho hrade, na jeho majetkoch v Nitrave. Vraj aké majkanie sa, treba mu strčiť sekeru pod nos. Ten Svätopluk! Bože-Otče nebeský!

Zradil ma, ale odpúšťam mu ako nás učí Tvoj Syn. Aj tomu benediktínovi, čo mi ho prideliť zloduch Ľudovít. Slúži mi omšu každú nedeľu, Božie telo mi vkladá do úst. Tvrdí, že rozumie môjmu trápeniu i môjmu začatému dielu. Aj Nemci by vraj mali mať Bibliu preloženú do ich jazyka. On vie, že ľud nerozumie latine. Začal som mu nedávno akosi dôverovať. On ma vylicil po vypálení mojich očí. Skúšal som ho dosť dlho. Správy mi nosí, drží ma informovaného čo sa deje. Pravda, sú to správy z jeho uhla pohľadu. Keďže zasvätil svoj život Kristovi, hádam len stále neluhá. Svätopluka volá nádoba všetkých lží. To znamená, že vodca Svätopluk im vytrel kocúra na jeho spôsob, zbraňami. Podliaci! Celý svet by chceli zožrať!

Modlím sa aby Svätopluka Duch Svätý osvietil, aby už poučený pokračoval v započatom našom diele. Teraz, keď už aj Metoda po takmer troch rokoch títo zbojníci na pápežovu hrozbu museli prepustiť, možno bude lepšie. Nech je na slávu kráľa Svätopluka, že pápeža žiadal, aby arcibiskupa Metoda podlí Nemci prepustili. Teda naša Rímsko-slovenská cirkev bude pokračovať. Predsa sa ten Svätopluk akosi prebudil.

Hádam už môj Metod prešiel po všetkých okoliciach. Od Blatnohradu aj na Budín, Ostrihom, Debrev, Kostelec, Devín, Bratislavu, Nitru, Velehrad. Že už pochodil a skontroloval, ponapravoval, dodal ľudom sily a zavítal do všetkých škôl a kostolov. Svojich ľudí vyobjímal a povzbudil. Bože, ako ten chlap vie pracovať!

Tu, mních mi povedal, že vraj Metod po prepustení z nemeckého zajatia keď zašiel do Kostelca a po niekoľko dní sa modlil a ďakoval Bohu v ním vysvätenom chráme sv. Klimenta. Viem, hrámy v Kostelci, v Debreve, Belohrade a Ostrihome mu veľmi prirástli k srdcu. A Pilíške hory i Panóniu mal rád. V Kocel'ovom Blatnohrade sa zdržiaval často, lebo Kocel' bol múdry panovník a miloval slovenské knihy. Spolupracovali spolu na budovaní slovenskej cirkvi. Ale aj politicky aj kultúrne Metod rád poradil

Kocel'ovi.

A Kocel' veľa urobil pre Metoda a našu Slovenskú zem a cirkev. Tam v Kostelci, na sever od Budína, v roku Pána 864 posvätili bratia kostol zasvätený sv. Klementovi. Klement bol tretí rímsky pápež po sv. Petrovi. Jeho kosti niesli do Ríma k pápežovi. Ale časť z nich zamurovali v Kostelci do oltárneho kameňa, s úmyslom a modlitbou aby naša slovenská d'žava a ich misijné dielo boli pod ochranou nielen Panny Márie, ale aj pod patronátom tohoto svätého pápeža-martýra. Úctu k svätému Klementovi Rímskemu šírili Cyril a Metod s celou ich váhou. Veľký martýr Cirkvi Kristovej je Klement! Je hodný večného uctievania našim slovenským národom. Naš národ ho nazýva svätec Klimentov a vzdáva mu úctu.

Pápeža Klimenta odsúdila pohanská rímska moc v druhom storočí. Do vyhnanstva na otrockú prácu do kameňolomu pri Chersone, neďaleko Čierneho mora ho vyhнали. Kliment tam zahynul mučeníckou smrťou zato, že pomáhal spoluväzňom. Cyril objavil Klimentov hrob na Kryme keď vysvetľoval kresťanstvo Chazarom. Jeho pozostatky zobral so sebou, do Konštantinopolu a odtiaľ k nám. Od nás preniesol ich slávnostne do Ríma aj s našimi bohoslužobnými knihami. Bolo to pred Vianocami A.D. 867. Pápež Mikuláš I., ktorý Konštantína a Metoda pozval do Ríma práve pred ich príchodom skonal. Nový pápež Hadrian II. ich vítal obklopený sprievodom duchovenstva, vedúcimi mesta i rímskeho ľudu. Úcta s akou ich Hadrian prijal ukázala sa úprimná. Konštantín a Metod a ich sprievod vyškolených mladých slovenských mužov, ktorí sa tešili pápežovej priazni.

V Ríme bratia obhájili slovenské písmo i slovenské liturgické knihy. Kostí svätca uložili sa v novom kostole sv. Klimenta, neďaleko zlopovestného Kolosea, v ktorom sa pohania zabávali na hrách, v ktorých zabíjali kresťanov.

Ešte v zime roku Pána 868 biskup Formozus vysvätil Gorazda, Klimenta Slovenského a Nauma za kňazov. Angelár a Sáva boli vysvätení za diakonov. Bratia dúfali, že aspoň dvaja z nich budú vysvätení za biskupov. Jeden pre Blatnohrad a druhý pre Nitru. Žiaľ, považovali ich za veľmi mladých a ešte neskúsených. Iste celú našu cirkev považovali za mladú, neskúsenú a nevyskúšanú. Ale o čo je kresťanstvo v Bavorsku staršie? O pár desaťročí? A už majú svoju vlastnú cirkevnú provinciu.

Novokňazi slúžili slovenskú omšu po štyri dni.

Začali omšou v chráme svätého Petra. Tam boli naše knihy posvätené.

Za dlhé mesiace ich pobytu v Ríme bratia vykonali veľa užitočnej práce pre dobro Všeobecnej cirkvi Kristovej.

Kňaz-král Slavomír (A.D. 871)

BOŽE, NEDOPUŠŤ!

Ale čo moja dŕžava?! Radšej keby bola v rukách Kocel'a. Tomu dôverujem. Aj duchovno-kultúrnym potrebám rozumie lepšie, aj diplomacii viac ako zbraniam.

Je ďaleko hlbší, rozumnejší, kresťanskejší.

Bude sa teraz Svätopluk opičiť po Nemcoch? Bude budovať silu zbraní, vojensky obsadzovať okolité národy, násilne pokresťančovať ako Nemci a vyrábať si nepriateľov na zemi i v nebi? Urobí toho nehodného nemeckého kňaza Wichinga cirkevným pánom v Slovenskej zemi? Ved' je to Ľudovítov špión. Slúži nie Kristovi, ale svetskej moci na rozšírenie impéria Ľudovíta Nemca.

Wiching ani dobre nevie čo je skutočné Kristovo učenie! Jemu a jeho pánom sa jedná iba o podvedenie a ovládnutie Slovenov. Modlím sa, aby Metod, Slavomír, Gorazd, Sáva, Kliment a ďalší mali silu zabrániť národnej katastrofe.

Wiching a jeho spoločníci sa našim vyhrážajú, že príde čas keď ich pochyťajú a predajú židom do otroctva. Potom proti našej dŕžave najmú Ugurských krvilačných áziatov.

Tí sa tešia ako dravci z prelievania krvi a krv pijú z porazených ako pijavice. Títo pohani vyrabujú, vypália, znásilnia, pozabíjajú a zničia všetko čo môžu.

Potom spolu s Nemcami vojensky obsadia Moravu, Myjavu, Dunavu, Vág, Nitravu, Oravu, Tatry, Ondavu, Tisu aj Panóniu. Všetky slovenské kraje. A bude po školách, bude po našom písme, bude po našej civilizácii, bude po našom slovenskom národe!

Otče, radšej keby si ľuďom nedal slobodnú vôľu! Pozri ako ju zneužívajú!

Bože, nedopušt'!

Na kráľovstvo naše, Pane,
milosťou Tvojou vzhliadni
a nevydaj, čo je naše, cudzím
a neobrát' nás za korisť
národom pohanským!
Skrze Krista, Pána nášho,
ktorý kraľuje
s Otcom a Duchom Svätým.
Amen!

ŤAŽKO JE ODPÚŠŤAŤ

Otče, ako je ťažko odpúšťať vlastným hlupákom a zradcom! Zdá sa mi ľahšie milovať nepriateľa, ako brata, ktorý zradil.

Viem, odpúšťanie je Tvoj zákon. Utvoril si ho aby sa svet mohol zlepšovať a aby sa ľuďom neroztrhlo srdce nenávisťou.

Ako ty odpustiš tak aj tebe bude odpustené. Ak my neodpustíme, budeme mať život mizerný, budeme sa zožierať, zdravie si kaziť sami sebe zvnútra. Ale ani nepokročíme dopredu v kvalite života. Ani v tomto, ani v záhrobnom živote.

Ako do hory voláš tak sa ti z hory ozýva. Zákon platný vždy, všade a pre každého bez výnimky. Ako ty dávaš tak bude aj tebe dané. Ako ty miluješ tak budeš aj ty milovaný.

Ako ty odpúšťaš tak bude aj tebe odpustené Pánom Bohom.

Zákon v Modlitbe Pána káže, že my musíme prvý odpustiť. My musíme mať iniciatívu.

Kiež by všetci kresťania tak konali! Keď Boží zákon tak káže, ja tak robím.

Bože, odpúšťam všetkým mojim vinníkom. Oni nevedia čo činia. Otec, Ty rozhodni o nich po ich smrti. Ja súdiť nikoho nebudem. Ty rozhodneš o ich vine a nadelíš im podľa toho. Buď k mojim nepriateľom milosrdný, lebo oni nevedia čo činia. Ale prosím, aby aj mne odpustili všetci, ktorí ma milovali, aj všetci, ktorí ma nenávideli. Amen. Nech je tak.

Ja nie som Kristus, mne je ťažko odpúšťať tým, ktorí sa voči mne previnili.

A či im naozaj mám všetkým odpustiť? Aj mojím, aj cudzím?

Odpusť nám naše viny ako i my odpúšťame svojim vinníkom. Oj, koľko razy som sa túto modlitbu v mojom živote modlil!

A teraz, keď mám odpustiť naozaj, teraz mi je to ťažko. Oni sa previnili! Nie ja.

Otče, som ja bez viny? Som ja bez hriechu? Je niekto na tejto zemi bez hriechu?

Ak im odpustím ja, potom Boh-Otec odpustí moje previnenia. Ako do hory zavolám, tak sa mi z hory ozve. Koľko razy sme sa s manželkou, mojou kráľovnou pohádali. Obyčajne ona, duša moja najdrahšia, prišla za mnou i keď som bol ja vinný, dopredu mi odpustila.

Prišla, drahý môj, pomerme sa. Akí sme my chlapi tvrdí, nemilosrdní!

Najmä keď sme mladší. Ako by nás Diabol niekedy opanoval.

Môj najdrahší poklad, odpusti mi! Odpustite mi všetci moji najdrahší! Ach, oči moje vypálené, vyklaté! Ani vás vyplakať nemôžem!

Koľko razy, keď boli moje deti malé, i môj synovec Svätopluk keď bol mladý, zahriakol som ich pritvrdo, niekedy tupou stranou šable im nasekal, po avarsky.

Oj, nemal som. Možno sa už vtedy Svätopluk zatvrdil proti mne. A keď videl, že začínam starnúť a z Byzancie nedostáva také spojenectvo proti Nemcom a Bulharom ako očakával, chcel sa ma zbaviť a sám uchopiť moc v krajine. Aj Ľudovítov syn Karolman sa vzbúril proti otcovi. Nedočkaví mladí žrebci!

Nuž dali sa dokopy a ta, starých vypudil. Každý svojím spôsobom. Karolman aj vojnu viedol proti otcovi v roku Pána 860-61 a ja som ho podporoval. Bývalý pán Nitry Pribina vtedy vojensky pomáhal Ľudovítovi. Karolmanovci vtedy Pribinu dorúbali.

Tak žijeme, tak padáme. Keď Ľudovít Nemec zhodil Mojмира a posadil mňa, v roku Pána 846, na jeho stolec, ja som sa z toho nesmierne tešil. Sľúbil som, že budem Ľudovítove záujmy brániť. Ale ako Mojmir, tak aj ja som po chvíli zmúdrel. Veď my nedlížime Ľudovítovi nič. A teda za čo mu mám platiť vazalskú daň?

My sme slobodní ľudia!

Aj v A.D. 855 rozpútal vojnu proti nám, ale nepochodil. Vtedy Ľudovít poslal svojho najstaršieho syna Karolmana s veľkým vojskom proti nám. Stratili sme veľa bojovníkov. Tomu mladému všivákovi som musel podpísať mier a nové sľuby a nové platby. Aj mladých šľachticov som mu musel dať do zálohy. Pohan!

V roku Pána 861 Ľudovíta znova pochytil smäd po krvi. Tento raz sme boli pripravení. Valy, jarky, záseky a hradby sme lepšie vystavali ako kedykoľvek predtým.

Tak-tak, že neskončil v našich putách. Rozprašili sme ich ako slepé štence.

Potom si na nás už dlho netrúfal.

Prišiel náš príhodný čas vyslať našich vyslancov k pápežovi Mikulášovi I. do Ríma.

Poslali sme dobre pripravených, v latinčine vzdelaných poslov do Ríma k svätému otcovi. Žiadali sme biskupa a učiteľov Slova ovládajúcich náš slovenský jazyk.

Chceme vzdelávať našich ľudí v Písme, v našej vlastnej reči.

Zvestovali sme pápežovi našu veľkú túžbu.

Nemci so šírením náuky Kristovej zaberajú a ponemčujú aj našu krajinu.
To my nemôžeme dopustiť.

Vtedy Svätopluk bol ohnivo za duchovnú i politickú samostatnosť našich krajov.
Očakávali sme od pápeža veľa. A pápež neposlal nikoho. Ani biskupa, ani učiteľov kresťanstva, ktorí by ovládali náš jazyk. Možno skutočne nemal tak vzdelaných ľudí.

Ale veď italskí, írski, škótski misionári u nás sa naučili po slovensky. Írsky misionári boli ustanovení biskupmi v Bavorku. Možno sa pápež bál Ľudovíta Nemca. Od doby Karola Veľkého je tam špeciálne spojenie pápežov s Frankami i s Nemcami.

Bolo to pre nás veľké sklamanie! Ale pápež nebol proti našej myšlienke. Schválil ju.
Cez nás, všetky ostatné slovanské národy by sa mohli rýchlejšie pokresťančiť a dostať sa pod ochranu a požehnanie rímskeho pápeža. Aký veľký ošoh by to bol pre Rímsko-Katolícku cirkev!
Pápež tejto príležitosti pre Rím neporozumel a nevyužil. Ináč by bol biskupa a učiteľov ovládajúcich slovenčinu aj z pod zeme vyhrabal.

Alebo nami podceňoval a preceňoval Germánov.

Náš slovenský jazyk je centrálny jazyk pre všetkých Slovanov. My Slovania zaberáme väčšinu zeme európskeho kontinentu. Bola tu príležitosť slobodne a postupne pokresťančiť a spojiť všetky slovanské národy. Bola by to veľká sila slovanských národov. V spojení s inými kresťanmi, arabskí mohamedáni by boli vytlačení z kresťanských krajín späť do ich púšte. Ale ani Frankovia, ani Nemci, ani Byzantínci, ani Bulhari, ba ani krvilační Ugri by si netrúfali napadnúť nás.

Nuž, Rím nás neporozumel. Na škodu pápežov, na škodu našu, a na škodu celého kresťanstva.

MILIÓNKRÁT

Kristus prikázal Jeho žiakom: MILUJTE SA NAVZÁJOM a odpúšťajte si!
Tak ľudia budú vedieť, že ste moji. Toho, koho milujeme, toho ochraňujeme, toho povznášame, tomu dáme a prajeme, a nikdy mu neublížime.

Keď sa učenci pýtali Krista koľkože to razy máme svojim drahým, svojim protivníkom, opozičníkom i nepriateľom odpúšťať?

Kristus odpovedal: Miliónkrát.

Ľudia, tieto hmotné stvorenia, iba ťažko sa natrvalo duchovne povznášajú. Takí sme, že duchovne raz sa dvíhame, potom padáme, znova sa dvíhame a znova padáme. A tak chodí ľudstvo hore-dole celé jeho dejiny.

My nie sme ako Otec. Naše telo je priťahované, vábené duchom i hmotou. Dobrom i zlom. Svetlom i tmou. Keď náš ľudský duch držíme blízko pri Otcovi, Božie zákony víťazia. Keď preváži v nás príťažlivosť k hrubým, hmotným veciam, Božie zákony sú ľuďmi ignorované, vzd'alujeme sa od Otca. Vieme, že Otec je v celom vesmíre, a je ako dych-duch. Je ako myšlienka, ako láska. Nevidíme ich ako Jeho nevidíme, ale vieme že sú, vieme, že On jestvuje. A On je dokonalosť sama. On nemá tento problém pokušenia. I to vieme, že ľudstvo ho neustále uráža. A on neustále ľudstvo miluje. Jeho láska je v prvom rade spravodlivosť.

Naučíme sa to už raz?!

Odpusť nám naše viny ako my odpúšťame našim vinníkom. Odpúšťanie je ťažké pre človeka. Je to najťažšia prosba k Otcovi-Stvoriteľovi v celej Modlitbe Pána.

Ale toto je ťažisko, či ohnisko celej modlitby. Je to čap, okolo ktorého sa celá Modlitba točí. Nemôžeš sa tejto pravde vyhnúť keď už rozumieš jej piatym pravdám, klauzulám.

Kristus je Boží syn a on všetkému rozumie. Vidí na dno našej duše. My iba ťažko vidíme do našej vlastnej duše. Ale On, vidí do všetkých ľudských duší.

Vie kto sme, vie čo sme a vie akí sme. Nemožno sa skryť pred všetko vidiacimi Božími očami. Tak ako Kain sa nemohol nikde skryť.

Modlitba Pána sa odvíja ako niť z pradena. A rozvíja našu dušu postupne, plánovite a presne. Deje sa to najucelenejším a najveľavýznamnejším spôsobom.

Otčenášu postupne rozumiem viac a viac. Rástol som s ním, vyvíjal som sa s ním.

Dnes vidím v ňom múdrosti, ktoré som v ňom predtým nevidel.

Sú v ňom obsiahnuté hlboké mystické vedy. Hlboké tajomstvá pravdy života.

Sú v ňom prísne zákony vesmíru.

Otčenáš nielen že sa musíš vedieť modliť. Musíš ho denne žiť.

Najlepšie ak ho musíš i pretrpieť. Kristus pretrpel celý Otčenáš. Kristus je Otčenáš. Tak má vyzerat' skutočný Otčenáš. Ako život Krista. Keď ho mučili a ukrižovali, prosil Boha-Otca: OTČE, ODPUSŤ IM, LEBO ONI NEVEDIA ČO ČINIA!

Oni sú ešte nevedomí a nevinní ako novonarodené deti.

Ale my, ktorí už vieme, my máme veľkú zodpovednosť pred Bohom. Vedomosti Boh nedáva len tak. S vedomosťami ide zároveň aj zodpovednosť.

Zodpovednosť pred ľuďmi, ale najmä pred Bohom.

S OTČENÁŠOM ZÍSKAVAME MÚDROŠŤ A LEPŠÍ ŽIVOT

Modlením, premýšľaním, meditáciami, štúdiom Otčenáša každý veľa získa. Aj ten, čo mnoho nepremýšľá, aj ten čo sa občas zamyslí, aj ten kto miluje premýšľanie. Nevzdelaný, vzdelaný i ten kto sa vzdeláva celý život. Modlitba Pána nevynecháva nič čo je potrebné k nášmu porozumeniu kvalitného života. Pritom je jednoduchá. Je neveľká, nedlhá. Niet v nej myšlienky, či slovka nazvyš, nič nepotrebného. Je to klasický príklad prísnej logiky. Každá pravda zapadá do druhej úplne harmonicky. I tí, ktorí študujú jazyky, mali by začať každý jazyk študovať touto Božou múdrosťou naplnenou modlitbou. Otčenáš je príklad Božsky logickej ekonómie slov. Môj Konšto-Cyryl mi povedal, že niet na zemi filozofa, vedca, ktorý by vedel toľkú vedu, toľké pravdy vtlačiť do tak mála jasných slov. Odpusť nám naše viny...naše nevedomosti...našu lenivosť...našu nenávisť voči iným ľuďom...našu zbabelosť povedať pravdu verejne...našu každú slabosť... V tejto šiestej klauzule je ten kritický bod Modlitby Pána: **ODPÚŠŤANIE SVOJÍM VINNÍKOM.**

Nejestvuje človek bez viny, bez škvrny. Ak je taký človek, ukážte mi ho! V tejto časti modlitby nám Kristus zjavuje pravdu ako odpúšťať. Dáva nám Jeho odmenu za naše odpúšťanie. Teda, nerobíme odpúšťanie zadarmo! Dáva nám odmenu. A máme egoistickú, ľudskú príčinu prečo musíme odpúšťať tým, ktorí sa prehrešili proti nám. Odpúšťanie hriechov tým, ktorí nám ublížili je stredobodom nášho života. Je to tiež stredobod odmeny Boha nám za naše iniciatívne odpustenie našim vinníkom. Je to stredobod nášho duševného zdravia. Duševného zdravia celých národov! Hriech nás oddeľuje od Boha-Otca. Hriech je príčinou ľudských ťažkostí, tragédií a vojen. Hriech je príčinou ťažkého života ľudstva.

SME BOŽIE DETI

Náš celý život môže byť radosťou, oslavou Boha a veľkého daru nášho života. Hriech je zakotvený v sebeckosti. Kain, ktorý zabil svojho brata Ábela pretože mu závidel, je typickým hriechom človeka. Hriešnym konaním obyčajne človek chce niečo získať čo mu nepatrí. Ľudovítovi nepatrí naša Slovenská zem. Ani my mu nepatríme. Nie sme jeho majetok. Patríme Bohu-Otcu. Preto Ľudovít a jeho spoluhričníci, ktorí mu pomáhajú konajú ťažké hriechy, konajú proti Bohu. Je to elementárna kresťanská vedomosť. Oni ako kresťania to nevedia?

Niekedy konáme hriech zo strachu, z neúprimnosti. Ale väčšinou je to sebecká túha po niečom alebo po niekom čo nám nepatrí.

Hriechom sa aj sami zhadzujeme vo vlastnom svedomí. Ukradnutím niečoho, alebo poškodením, zabitím niekoho, veľmi silno porušíme vo vlastnej duši i tele Božskú harmóniu, ktorá je daná človeku. Hriechom porušíme naše zdravie. Krájame sa. Zraňujeme sami seba. Začíname trpieť. Naša duša trpí. Orgány tela, ako srdce, žalúdok, nervy začínajú postupne chorl'aviť.

Lebo sme sa zlým činom oddelili od Boha. Zlý čin naplnil nás strachom. Podľahli sme zlu. Podľahli sme Diablove, ktorí je opakom Boha-Otca. Bojíme sa predstúpiť pred Boha a ľuďmi. Vyhýbame sa spoločnosti. Tak ako Kain sa schovával po kríkoch, lesoch, jaskyniach pred Bohom. Lenže Boh vidí všetko. Aj naše myšlienky, aj naše činy, aj naše skrýšy. Všade a vždy všetkých vidí. Keď žijeme v hriechu, vytvárame si pretváрку, masku pred ľuďmi. Žijeme v neustálom nervovom napätí. Ani pálenka, ani drogy ten strach nikdy neodstránia. Iba náprava zla, ktoré sme spáchali nám pomôže. Spoveď, priznanie sa k svojmu zlému činu pred Bohom-Otcom a pred ľuďmi nás môže znova obnoviť. Hej, keď hriech odčiníme, je nám Bohom odpustené. Nadobúdame znova normálny harmonický stav medzi nami a Otcem a tými, ktorým sme ublížili. A naše nervové napätie sa uvoľní, masku pretvářky odhodíme a ozdravíme svoju dušu i telo.

Koľko tento pomotaný svet na každej svetovej strane vykonal hriechov?!

Pourážal Boha-Otca svojimi zločinmi a zničujúcim spôsobom života.

Celý tento svet mal by padnúť na kolená a úprimným žiaľom kričať o pomoc k Otcovi: **ODPUŠŤ NÁM NAŠE VINY TAK AKO MY ODPUŠŤAME NAŠIM VINNÍKOM!**

A keď neodpustíme my prví, neodpustiš nám ani Ty a budeme trpieť a ničiť sa naďalej.

Zákon odpúšťania a tak ozdravenia nás a našich ľudských vzťahov od nás vyžaduje, že my musíme odpúšťať iniciatívne!

A to vierou akou ten rímsky stotník preukázal Ježišovi: Pane, nie som hodný aby si vošiel pod moju strechu, ale povedz len slovo a duša mi ozdravie.

Otče náš, odpúšťam každému. Prosím každého, komu som vedome, alebo nevedome ublížil, aby mi odpustil!

VII. NEUEĎ NÁS DO POKUŠENIA, ALE ZBAV NÁS OD ZLÉHO

KONAJME DOBRO PODĽA VÔLE OTCA

Ľudia, ktorí vedome nekonajú v živote dobro, privolávajú zlo. Zlo vždy zvíťazí, keď dobrí ľudia nedbajú, keď prestanú o dobre myslieť a podporovať dobro. Nedbanlivosť a lenivosť zahmlújú ľudom oba zraky, telesný i duchovný. Tak ako nás Kristus učí v Modlitbe Pána, človek musí iniciatívne, zápalisto praktizovať Jeho učenie.

Ľudia sú rôzneho charakteru. Jedni si dobre vyvíjajú obidva zraky. Aj telesný aj duchovný. Iní majú dobre vyvinutý telesný zrak a zanedbaný duchovný. A sú takí, ktorí majú dobre vyvinutý duchovný zrak a zanedbaný telesný.

Ale nikto nie je slepejší na obidva zraky, ako ten čo odmieta počuť, čítať a vidieť Božiu pravdu. A nikto nepracuje viac proti sebe samému ako ten, kto vedome robí zlo iným. Je to Boží zákon, že ten kto iniciuje zlorobenie, sám skončí zle. Obyčajne nevie, že ničí seba, svoju rodinu a celú spoločnosť v ktorej žije. Neuved' nás do pokušenia, ale zbav nás od všetkého zlého.

Aby sme neboli uvádzaní do pokušenia snažme sa napodobňovať nášho Pána. Ja, vládca d'žavy Slovenov, odkedy som si tieto pravdy uvedomil snažil som si rozvíjať obidva zraky a žiť podľa Krista. Naučil som sa vidieť čo je pokušenie a ako nás pokušenie, ak ho poslušneme, vženie do strašného zla. Uvedomil som si, že sa musím držať ducha nášho Pána.

Lebo KDE JE PÁNOV DUCH, TAM JE DOBRO A SLOBODA.

Lebo Kristus, ktorého zoslal Otec aby sme mali telesný, viditeľný príklad, konal len dobro. Presne tak ako nebeský Otec. Kristus nespáchal jedinú zlo, je úplne čistý, bez hriechu. Ani nikoho nenútil aby uveril v Jeho slová.

Presviedčal, vysvetľoval, pomáhal ľudom porozumieť podobenstvami, na príkladoch z dennodenného života. Varoval národ do ktorého sa narodil o zle a katastrofách, ktoré ich postihnú ak odmietne lásku a mier. Keď odmietne konať ako ho On učí. Ježiš miloval svoj židovský národ a plakal nad osudom, ktorý ho stihne, ak Jeho odmietne. Varoval svoj národ, že ak budú pokračovať v ich povrchnej viere, v pretváraní a lži, Jeruzalem a chrám budú zničené, ľud pozabíjaný a zbytky budú predané do otroctva a rozohnané po celom svete. A židia nikde nenájdu skutočný domov. Obete v chráme sa nebudú konať celých dvetisíc rokov. I za toto dobrosrdečné varovanie ho odsúdili na ukrižovanie. Hoci Kristus miloval svoj národ, vyhlásili ho za jeho najväčšieho nepriateľa. Ronil úprimné slzy nad jeho pokryteckým spôsobom života a nad jeho duchovnou slepotou. Jeho vlastný národ odmietol Božiu pravdu, ktorú On priniesol od Otca. BEZ BOŽEJ PRAVDY NIET SLOBODY, NIET SPRAVODLIVOSTI A ĽUDSKÉHO ŠTASTIA.

V roku Pána 66 židia boli uvedení v pokušenie poraziť veľmoc Rímsku ríšu a vzali do rúk zbraň proti Rímskej moci. Výsledok bol strašný. V roku Pána 70, po úplnom vyčerpaní a vyhladovaní obrancov Jeruzalema, Jeruzalem a chrám boli zničené tak ako predpovedal Ježiš. Nezostal kameň na kameni. Vojaci v múroch chrámu objavili skryté zlato a mince a rozobrali každý múr, kameň po kameni, v nádeji rýchleho zbohatnutia. A nakoniec Rímska pohanská moc posypala soľou i zem Jeruzalema, aby sa v nej neurodilo ani zrnko pre vtáčka. Strašný trest. Neuved' nás do pokušenia, ale zbav nás zlého. Zlo neprichádza vždy zvonku. Veľa razy sú to naše vlastné myšlienky a činy, ktoré nám spôsobia strašné zlo. Ježiš varoval vlastných. V ich slepote On sa im zdal najväčší zradca vlastného národa. Ale Syn Boha-Otca videl strašné následky pre národ. A preto i za cenu života hovoril a konal iba dobro. Nepochopili, že on, Princ pokoja, je ich mesiáš a Spasiteľ celého ľudstva. Ním sa začala doba nová. Starý zákon prestal platiť. Ježišom nastala Doba Nového zákona. Je to vlastnosť Boha-Otca a Jeho syna Ježiša konať iba dobro.

Ak by náš Boh konal aj dobro aj zlo, ako človek koná, musel by byť zároveň Stvoriteľ aj anti-Stvoriteľ. Musel by byť zároveň Kristus aj anti-Kristus. Musel by byť zároveň aj plus aj mínus. Aj svetlo aj tma. A to je nemožné.

Keď Boh stvoril svet, vedel, že urobil dobré dielo. Čokoľvek Boh koná, je dobré, lebo Boh je naplnenie dobra. Je absolútne a nemeniteľné dobro.

Opakujme si tento Boží zákon často: Keď sa dobro vytratí zo srdca ľudí, vždy nastane vo svete zlo.

Teda, ak by zlo bolo stvorené, kto je stvoriteľ zla?

ZLO NEMÁ STVORITEĽSKÚ MOC. Zlý duch nemá stvoriteľskú moc. Jeho moc je výlučne pokušiteľská a

ničiteľská.

Zlo na zemi je vždy utvorené slobodnou vôľou niekoľkých ľudí. Jeho šírenie je napomáhané duchovnou slepotou, nedbanlivosťou, lenivosťou. Niekedy zbabelosťou ľudí vzopriet sa zlu. Tma je nedostatok svetla. Zlo je nedostatok dobra.

Kedykoľvek v rodine, v obci, v národe, alebo v celom ľudstve zavládne zlo, je to výsledok neplnenia si našich ľudských povinností KONAŤ DOBRO! Milovať každého i svojho nepriateľa. Nenávisť radí šíriť zlo.

V dennodennom živote konať dobro znamená slúžiť Bohu cez službu svojim blížnym.

Ako? Všetko čo konáme konajme pre najvyšší Ideál. I náš slovenský národ musí mať v srdci a na mysli najvyšší Ideál. Nemajme za príklad vojnové, ničivé činy iných národov, ale iba dobré činy Krista. Konajme všetko pre slávu Boha-Otca. Takto sa pokušeniu konať zlo ľahšie zbavíme. Soli Deo Gloria. Konajme iba pre slávu Boha.

LÁSKA, ALEBO SEBALÁSKA?

Ľudovít a jeho ľudia, podobne ako pohanskí Rimania, medzi sebou vyzdvihujú a zdôrazňujú sebalásku. Ich činy, ich veci, ich zbrane vyzdvihujú nekriticky nad zdravú mieru. Málo dbajú o záujmy iných ľudí. Inými podceňujú, utláčajú ich a odnárodňujú. Len ťažko preberajú zvyky a veci iných, i keď sú dobré. Zdá sa mi, že potreby iných pre nich nejestvujú. Milujú iba sami seba. Lenže sebaláska, tak ako sexuálne sebaokájanie, vedie ľudí do narcizmu, do sebaobdivovania a sebaizolovanosti. Do netolerancie a neporozumenia potrieb iných ľudí, iných spôsobov života. Táto nafúkanosť a neschopnosť rozumieť potrebám iných národov vedie ich k nedôvere, až k nepriateľstvu voči iným národom. Ich sebaobdivovanie a iba sebaoznávanie plodí ich aroganciu a agresivitu. Keďže si o sebe namýšľajú, že nad nich nikoho lepšieho niet, snažia sa ovládnuť svojich susedov a agresívne zaberať ich územie.

Kde zostalo prikázanie Miluj svojho bližneho ako seba samého? Kresťanstvo používajú iba ako nástroj pre ich v podstate pohanskú agresiu. Nechajú sa zvädzať týmto pokušením zlého ducha. **NEUVED NÁS DO POKUŠENIA!**

Keď sa ich záujmom nehodí kresťanstvo, vymyslia si nejakú ohlupovačku ako nástroj poroby vybranej obeť ich agresie. Napríklad, namýšľajú si, že sú „nositelia kultúry“. No veď sú. Ale iba svojej. Nie našej. Lenže oni z titulu tejto vyfantazirovanej sebaohlupovačky ničia kultúry iných národov.

Veľký doktor Cirkvi svätej, sv. Augustín, v duchu Krista odmietol nerest' sebalásky u pohanských Rimanov a u každého iného. Vedel, že sebaláska vedie k výlučnosti a k rasizmu. A takéto sebazdôrazňovanie vedie k podceňovaniu inými ľuďmi a národmi. Taký postoj šíri nepriateľstvo a vyvoláva vojny.

Toto je v skutočnosti odmietnutie Boha-Otca ako Stvoriteľa všetkého ľudstva.

Je to Bohorúhanie, je to pohanstvo. Ich sebadôležitosť, výlučnosť, ich túha po moci nad inými, povýšili nadovšetko. Urobili sa bohmi. Luhajú sami sebe, že moc ovládať iných dal im sám Boh. Takéto sebazbožstvosťovanie je proti Prvému a najdôležitejšiemu prikázaniu nášho nebeského Otca: Ja som Pán, Boh Tvoj, nebudeš mať iných bohov okrem mňa! I proti prikázaniu Miluj svojho bližneho ako seba samého! Takáto viera vo vlastnú výlučnosť, nadľudskosť je tiež proti všetkým sľubom, ktoré dávame Bohu v Modlitbe Pána. Je to výroba zla. Takýmto namýšľaním si o sebe meno Boha sa neposväcuje. Takto sa Bohu nesľubuje aby bolo na zemi kráľovstvo Jeho tak ako je v nebi. V nebi každý miluje každého a každý je rovnoprávne dieťa Božie. Takýmto sebeckými, útočnými činmi zhadzujú jedinečnosť Boha-Otca a používajú ho ako jedného z pohanských bohov vojny. Je to sebaklam.

VÝLUČNOSŤ A SEBALÁSKA JE OŠKLIVÁ POHANSKÁ VLASTNOSŤ.

Mýlia si zdravú sebaúctu stvorenia Božieho so sebaláskou.

Keď milujem svojho bližneho ako seba samého, znamená to, že každé ľudské stvorenie považujem za seberovné. Nijaké dieťa Božie nie je podo mnou, alebo nado mnou. Má takú istú Bohom danú cenu, dôstojnosť a práva ako ja. A ja ako on, ona, ono. Nezáleží na tom, či má niekto vyššie vzdelanie alebo nižšie. Nezáleží či má niekto väčšiu moc, alebo menšiu. Nezáleží, či má niekto väčší majetok, alebo menší.

Vzájomný rešpekt ľudí je Božská vlastnosť. Pravá láska človeka k Bohu rodí vzájomný rešpekt medzi ľuďmi a národmi. Akékoľvek vyvyšovanie nad druhými je čin proti nášmu Bohu-Otci. Ja, Rastislav, kráľ Slovanov a Slovaniek, som rovný s kráľom Ľudovítom Nemcom. Boh mu nedal nijaké nadpráva. Ani mu nedal právo ničiť iné národy.

Môj slovenský národ je rovnoprávny s jeho národom a s každým národom na svete.

My máme Bohom dané právo na vlastný samostatný život. Ľudovít spáchal na mne zločin proti Bohu, proti nášmu spoločnému nebeskému Otcovi.

JA, RASTISLAV, KRÁĽ SLOVANIEK A SLOVANOV, SOM MARTÝR SKUTOČNÉHO KRESŤANSTVA A SVOJHO SLOVENSKÉHO NÁRODA.

Svätý Augustín píše: Aby mohol byť začiatok, Boh stvoril ľudí. To je, máme nie len jediného Boha-Otca Stvoriteľa, ale i spoločných ľudských rodičov. A tak sme všetci ľudia dvojnásobne bratia a sestry. Duchovne i telesne. Aké potom majú ľudia dôvody k vzájomnej nenávisti? Sú to jedine kainovské dôvody. Otče, neuved' nás do pokušenia povýšiť sa nad Teba a nad jeden druhého, ale zbav nás od

takého zla diabolského!
Bože, iba Tvoje je právo súdiť živých i mŕtvych podľa ich všetkých skutkov.

BOŽE, ZLA AVAROV SI NÁS ZBAVIL, ZBAV NÁS AJ ZLA NEMCOV

Neuved' nás do pokušenia, ale zbav nás od zlého. Zbav nás od všetkých ziel. Pokušenie je zlo. Voľakedy som mal problém z touto časťou Modlitby Pána. BOH, náš milujúci Otec, ktorý je iba DOBRO, ktorého vlastnosť je nekonať zlo, by nás mal uvádzať do pokušenia konať zlo? Nerozumel som ako túto vetu Otčenáša dať dokopy s vlastnosťami nášho Otca. Konštantín, náš Filozof, mi pomohol výkladom.

Diabol (Satan), pôvodca všetkého zla, uvádza ľudí do pokušenia. Diabol predsa pokúšal Ježiša k zlým činom keď sa Ježiš modlil a postil na púšti. Zvádzal ho skočiť z vysokej skaly, i vládu nad svetom mu sľúbil, ak Ježiš bude konať proti Otcovi a konať tak ako si želá Diabol. Zlý duch Diabol je vládca všetkého zla, je samotné zlo. Nezabudnime, že Ježiš žil na zemi v ľudskom tele tak ako my. Jeho telo teda podliehalo všetkým Božím-prírodným zákonom ako i naše telo podlieha.

A to Ježiš musel rešpektovať ako každý človek.

Neuved' nás do pokušenia, ale zbav nás od zlého!

Niektorí kresťania si mysleli a myslia, že Ježiš to jeho učeníkom takto nepovedal. Možno použil iné slová. Možno to prekladatelia zle preložili z originálu.

Či už z aramejčiny, latinčiny, hebrejčiny a či gréčtiny. Alebo, že to nejaký prekladateľ prekrútil. I mnohí hľadali slová, ktorými by to uviedli do všeobecného tónu Kristovho učenia, podľa ich pochopenia. Majú problém pochopiť toto pokušenie. Ale podobné problémy majú ľudia pochopiť aj inému tajomstvu viery. Napríklad v Ježišových Blahoslavenstvách. Ježiš povedal zhromaždenému ľudu: Blahoslavení sú chudobní duchom. Niektorí to chápu, že ľudia, ktorí sú duchovne obmedzení, hlúpi, sú blahoslavení. Ale správny výklad je takýto: blahoslavení sú tí, ktorí sú ešte stále chudobní na duchu.

Ktorým ešte chýba naplnenie Duchom svätým, ktorí sú ešte prázdni a teda ešte stále majú nádej a možnosť naplniť sa Duchom svätým. Keď cítim potrebu prijať Krista ako môjho Spasiteľa, keď cítim potrebu vzdelávať sa v Jeho náuke, a dobre si uvedomím, že som ešte chudobný duchom, tak mám ohromnú možnosť sa Kristovým duchom naplniť. A keď sa naplním Kristovým duchom už nebudem chudobný duchom. Pokiaľ som chudobný duchom, mám možnosť prežiť nesmiernu radosť, šťastie, blaženosť, naplňovať sa duchom Kristovej pravdy. Objavenie potreby pravdy u ktoréhokoľvek človeka je vždy veľká blahoslavenosť.

Byť chudobní duchom, znamená, že som prázdny duchom, moja duša je prázdna. Keď som hladný, môj žalúdok je prázdny, môžem povedať, že som chudobný na potrave. Tak ako si naplním žalúdok potravou, môžem si naplniť dušu pokrmom duchovným, teda Duchom Kristovým. Viera v Krista naplní ľuďom ich hladnú dušu.

Bože, NEDOVOL', aby sme boli uvádzaní do pokušenia pochybovať o Tebe.

Akúkoľvek dobrú učenosť, múdrosť, akúkoľvek veľkú vedu, ktorú zhustíme do skratky tak ako je Modlitba Pána zhustená, potrebuje hlbšie vysvetlenie. Žiaci, učenici, v prvej triede dostanú skrátené, zhustené mnohé pravdy, zákony vedy. Tieto sa potom rozvíjajú a vysvetľujú dlhoročným učením. Ježiš vedel, že každá ľudská duša, keď sa jej panenská nevedomosť pomínie, narazí na úskalia, prekážky, ťažkosti. Narazí na mnohé otázky.

Človek, ktorý je na počiatočnom stupni intelektuálneho, či duchovného vývoja sa do hĺbky neponára, netrápi sa veľkou vedou, hlbokými tajomstvami. Pravda je taká, že čím sa viac učíme, modlíme, rozjíname, vzdelávame, tým hlbšie prenikáme do významu všetkých vecí, každého učenia. Tak to bolo aj so mnou, keď som sa učil cudzie jazyky.

Najprv som sa musel naučiť to najjednoduchšie, abecedu, alfabet.

Na vyšších stupňoch vývoja ducha, už sa neuspokojíme so začiatkami, iba s abecedou. Jednoduché, povrchné, detské vysvetlenie nám už nestačí. Naša duchovná citlivosť sa zvyšuje. Stávame sa mozgovo i duchovne náročnejšími. Chceme hlbšie vysvetlenia. A sami sa derieme do hĺbky vedomostí a tajomstiev ducha i hmoty. Pretože naša inteligencia je od Boha, naša túha za pravdou a hĺbkou je dobrá, prirodzená a správna. Uľahčí nám život, uchráni nás od toľkých rozumových pochybností, trápení a pokušení. Lebo všetko našim ľudským rozumom nie sme schopní pochopiť. Neuved' nás do pokušenia.

Čím citlivejší a duchovnejší som sa stal, tým sú moje modlitby hlbšie a účinnejšie.

Aj moja duchovná liečba, schopnosť odpustiť pokročila. Ale pritom všetkom začína sa prejavovať aj prirodzená zvedavosť môjho rozumu. Myslím, že je to tak so všetkými ľuďmi, ktorí napredujú duchovne. Dostávame sa do rôznych pokušení, začíname o mnohom pochybovať, máme mnoho

otázok. Je to prirodzený vývoj.

Oj, koľko som ich ja mal! A ešte mám.

A koľko som sa Boha naprosil: Otče, urob nám život jednoduchý, aby sme sa nemuseli namáhať a pochybovať. Aby sme nemali pokušenie v Teba neveriť. Akože pochopíme Tvoj nekonečný vesmír?! Ako pochopíme Tvoju nekonečnú, ľudským očiam neviditeľnú bytosť? Takéto pokušenia a skúšky ducha a rozumu neobťažujú a nezaťažujú deti a začiatočníkov. A vyučený filozof sa už nezaobereá otázkami ako napísať domácu úlohu z aritmetiky, alebo list priateľovi. Také vedomosti zdolal dávno.

Keď som duchovne scitlivel, keď som sa dostal bližšie k Bohu, aj obyčajné poklesky, ktoré som si voľakedy ani nevšimával, začali ma obťažovať, trápiť. Už trpím pre ne.

Lebo čím viacej viem o Bohu, tým viacej chcem byť bez hriechu a bez pokušení.

Chcem byť bližšie a bližšie k Ideálu.

Na tejto duchovnej úrovni už nemám pokušenia ako dieťa, alebo nevypelý človek. Už nechcem ukradnúť cukrík, peniaz, alebo niečo, čo mi nepatrí.

Mám teraz vyššie, ťažšie na duši ťažkosti, pochybnosti a otázky. Začínam chápať čo prežíval nepoškrvnený Kristus na tejto hrubej, nevyspelej Zemi. On, ktorý všetko vedel, všetkému rozumel, všetko videl, vidí a bude vždy vidieť a vedieť. Je z tej istej podstaty ako Jeho Otec-Boh, ktorý ho ľudstvu poslal. Pritom vedel, že je obmedzený hmotným ľudským telom, ktoré podlieha bolestiam, sklamaniam, pokušeniam, a tak ďalej. Rôzne zvädzania som prežíval a bojoval proti nim. Niektorým som odolal.

Odkedy prišli Konštantín a Metod, bolo mi ľahšie. Pomáhali mi osvetľovať mnohé otázky, mnohé problémy. I po ich príchode, koľko razy som bol v ťažkostiach a bol som pokúšaný nechať všetko tak. Čo tam po ideálne! Pracovať iba pre seba, pre svoju moc, pre pozemskú slávu. Mal som pokušenia iba seba pozdvihovať a využívať výhody plynúce z môjho mocnárskeho postavenia. Čo tam Božiu slávu a spravodlivosť! Čo tam všeobecné blaho a dobro národa! Koľko razy som sa díval z Devína na Moravu a Dunaj ako si pokojne plynú. Dunaj, ako sa bezstarostne a pohodlne valí stále svojim smerom, bez veľkej prekážky, nikým nehatený, nikým nenapádaný, ide si svojou vyskúšanou cestou do Čierneho mora a o nič sa nemusí starať.

S nikým sa nemusí hádať, s nikým filozofovať a bojovať o svoj život. A rozmýšľal som. Načo toto všetko?! Načo toľké boje, načo toľké prelievanie krvi, načo sa brániť zlu?! Poddaj sa Nemcom a budeš mať pokoj.

Čo tam po slobode, čo tam po národe, čo tam po materinskom jazyku, čo tam po iných ľuďoch, čo tam po Božej spravodlivosti! Každý človek nech sa stará sám o seba. Nemci by mali čo chcú, Rím by mal pokoj, čo ma po iných! Čo ma po Božej pravde!

Ale zakaždým sa vo mne ozvalo svedomie ako v Kristovi keď ho Diabol pokúšal na púšti.

Nie! A nie! Zlý duch odíď odo mňa! Nepokúšaj ma! Nemôžem iba na seba myslieť!

A čo keby Kristus iba na seba myslel? A čo keby Apoštoli iba na seba mysleli?

A čo tí írski, škótski, talianski, nemeckí a iní misionári, ktorí k nám chodievali celé generácie a učili nás Božiemu Slovu? Čo ich tlačilo aby k nám chodili, tak ďaleko od tepla svojich domovov? Ozaj, čo tí Íri, Škóti, Italikovia, Nemci, Gréci, a či pokrstení už Sloveni? Či tí nemali takéto a iné ťažkosti a pokušenia? Väčšina z nich, aby mohli hlásať Slovo Božie, musela sa aj nášmu jazyku usilovne učiť.

Ozaj, čo keby títo dobrí, obetaví ľudia iba na seba mysleli a dobrú správu evanjelia k nám nikdy nepriniesli? A aký skromný, askétsky, dobrácky život viedli! A koľko ich zahynulo pod šablami a sekerami pohanov! Všetko to obetovali pre slávu Božiu.

Bez ich obetí aký by som ja bol? Čo by bolo s národom? Žili by sme v tme, s poverách, bez znalostí Pravdy a Lásky. Nie, nemôžem myslieť iba na seba a svoju svetskú kariéru. Svetská sláva - poľná tráva! Hnusil by sa mi život ak by som žil ako vazal až do smrti!

Vzdelanie v Slove v materčine prináša najvyššiu slobodu. Koľko sa už našincov ponemčilo! Nie, nepoddám sa. Veľké to boli pokušenia. Zlého ducha Diabla som musel často odháňať! A zosilnel som. Povedal som si, nevzdám sa! Radšej umriem ako kresťanský martýr. Tak som premýšľal na mojich hradoch. Čítal som, hľadal som múdrosti a posilu ducha v latinských, v gréckych i v hebrejských knihách. Ale ako toto všetko vysvetlím vlastnej matke, deťom, môjmu ľudu? Najlepšie len v našom vlastnom jazyku mi budú rozumieť.

Nemôžem padnúť do stavu takej tupej mýlky a nadradenosti ako trojjazyčníci.

Sebaľúbosť by bola ako železný plot medzi Bohom a mnou. Boh mi pridelil veľkú zodpovednosť.

Nemôžem ju zradiť!

Po slovensky hlásané Slovo Božie rýchlo sa šíri medzi našimi ľuďmi a začínajú sa zažívať aj ďalší Slovania. Za pár rokov naši sa rozbehnú k bratom a všetci Slovania budú pokrstení, začnú sa

vzdelávať ako my, vo svojom. Ich jazyky sú podobné nášmu, podľa našich svoje písmená si urobila. Duch Cyrila a Metoda ich osvieti. Všetci slobodne zvelebovať budú Otca vo vlastných jazykoch. Všetky národy mu vo svojich jazykoch spievať budú. Násilím sa Kristovo učenie nesmie šíriť. Tú hroznú chybu som vždy odmietal.

Pravda sa silou zbraní nešíri. Pokojne prijatá Pravda oslobodí vnútro človeka a taký človek sa potom oslobodí i vonkajšie, politicky. A toho sa Nemci boja. Stratili by kontrolu nad národmi. Ale aj perly hádzať sviniam je nemúdre. Nuž, kto nebude chcieť rásť, nebude. Ale každý sa raz zobudí. Niektorí skôr, niektorí neskôr a niektorí za tisíc rokov. Dobré príklady, nie násilie, priťahujú.

Konštantín-Cyril a Metod majú Božiu pravdu. Keď bol Cyril hlásať Božiu pravdu Chazarom, a Chazari odmietli Krista a prijali židovskú vieru, Cyril ich nepreklíňal. Ani nehuckal cisára poslať na nich vojsko a zničiť a vykradnúť im krajinu a ľudí dosekať.

Ale Nemci, tí radi vyznávajú násilie. Mňa odsúdili na smrť. Za čo??? Nikdy som im sľub nedal, že sa stanem Nemcom! Kresťanom áno, ale Nemcom nie. Boh-Otec to od nás nežiada, aby sme sa premieňali ako chameleóni. Ja rešpektujem vôľu Boha.

Ale Nemci len a len ovládať nás. Im viac záleží dostať naše zlato, železo, striebro, naše drahé kamene, ako to, či budeme, a či nebudeme správni kresťania.

Mňa Boh stvoril Slovenom. Moja žena je tiež Slovenka, hoci ma v Bavorsku tvrdo navádzali aby som si Nemku zobral. Cez ňu by ma lepšie kontrolovali. Kdeže by bol potom ten krásny slovenský spev mojej drahej?! Tak často a tak krásne spievala našim deťom. Staré slovenské rozprávky deťom rozprávala, aj slovenské modlitby ich naučila. Keď zasadiš do duše dieťaťa dobré semienka, tie vyklíčia v správnom čase v krásnu a dobrú dušu.

Óóó, Bože môj, Bože môj! Takto som skončil! Oslepili ma a držia ma vo väzení.

Už ani plakať nemôžem. Kde sú, ako sú, moji drahí, moji drahí, moji najdrahší?...

Kdeže si láska moja predraha, kdeže si? Či vás utýrali ako mňa a či stále žijete? A keď žijete, ako žijete moje milé vtáčence? Drahokamy mojej duše! Hádám vás len Boh uchránil pred tými zloduchmi! Teraz, keď je Metod na slobode, iste vám pomôže ako len bude môcť.

Synovia iste pomáhali organizovať odboj. Aj moje krásne dievky boli múdre, vzdelané, nebojácne. Ak žijú, iste pôjdu s Metodovcami a podľa Kristovho želania budú Slovom kŕmiť Jeho jahniatka, Jeho ovečky.

Život každému ukáže či pochopil, či sa svetlo v ňom zažalo a či tma v jeho duši zostala.

Moji sú obdarení dobrou inteligenciou a kresťanstvom získali Lásku.

INTELIGENCIA A LÁSKA SPOLU TVORIA MÚDROSTĽ.

Modlím sa aby si naši udržali slobodu.

Keď národ nedosiahne potrebnú kresťanskú múdrosť, bude mať večne pokušenie konať zlo. Moji už vedeli, že nemúdry je vodca, ktorý neučí a nepovznáša svoj národ.

Otče náš! Vrucne volám k Tebe. Ty si Pánom nad všetkým Tvojim stvorenstvom. Ty si jediným zdrojom života. Ty si nás urobil Tvojimi deťmi. Ty si nám dal slobodnú vôľu a preto sa slobodne k Tebe hlásime. Otče, jedného zla, pohanských cudzopasných Avarov si nás zbavil. Ďakujeme.

Prosíme ťa, zbav nás i tohto sebeckého, nemeckého zla. A neuved' nás do pokušenia, ale zbav nás od všetkého zlého. Či už pochádza od zlých ľudí a či od zlých duchov a či od našich zlých návykov.

Nech sa stane vôľa Tvoja. Amen.

VIII. LITERATÚRA

- Adams, Brooks: *The Law of Civilization and Decay*. New York 1955.
- Augustín, Milan: *Hľadanie súvislosti*. Bratislava 1995.
- Belloc, Hilaire: *Europe and the Faith*. Rockford, Illinois.
- Bob, Jozef: *Čas kniežat veľkomoravských*. Bratislava 1998.
- Catechism of the Catholic Church. Libreria Edifice Vaticana 1994.
- Čaplovič, Dušan: *Včasnostredoveké osídlenie Slovenska*. Bratislava 1998.
- Dvořák, Pavel: *Odkryté dejiny /Dávnoveké Slovensko/*. Bratislava 1974.
- Đurica, Milan S.: *Dejiny Slovenska a Slovákov*. Lúč, Bratislava 1993-2003.
- Elshtain, Bethke Jean: *Augustine and the Limits of Politics*. Indiana 1995.
- Erdoes, Richard: *Living on the Brink of Apocalypse*, San Francisco 1988.
- Ferko, Milan: *Veľkomoravské záhady*. Bratislava 1995.
- Ferko, Milan at al.: *Slovak Republic – Old Nation Young State*. Bratislava 1998.
- Fox, Emmet: *The Sermon On the Mount*. San Francisco 1989.
- Guardini, Romano: *The Lord`s Prayer*. New Hampshire 1996.
- Handy, Charles B.: *The Age of Unreason*. Harvard, Boston 1990.
- Hardon, John A.: *The Treasury of Catholic Wisdom*. San Francisco 1995.
- Hertling, Ludwig: *Dejiny Katolíckej cirkvi*. Dobrá kniha. Canada 1983.
- Hnilica, Ján: *Svätý Cyril a Metod*. Bratislava 1990.
- Hudec, Dominik: *Veľký omyl Veľká Morava*. MS Martin 1994.
- Hughes, Philip: *Popular History of the Catholic Church*. Colorado 1959.
- Kennedy, James D.: *What If Jesus Had Never Been Born?* Michigan 1994.
- Kirschbaum, Stanislav: *A History of Slovakia*. New York 1995.
- Krajčovič, Rudolf: *Veľká Morava v tisícročí*. Bratislava 1985.
- Kružliak, Imrich a Janko Hnilica: *Prvoučiteľ národa slovenského*. Roma 1988.
- Kružliak, Imrich and F. L. Miženko: *SS. Cyril and Methodius Among Slovaks*. PA 1985.
- Kučera, Matúš: *Postavy veľkomoravskej histórie*. Martin 1985.
- Kučera, Matúš: *Slovensko v dobách stredovekých*. Bratislava 1985.
- Laššuth, František at al.: *Metod učiteľ Slovienov*. MS Martin 1985.
- Lewis, N. & Reingold, M.: *Roman Civilization (The Empire)*. New York 1975.
- Obolensky, Dimitri: *The Byzantine Commonwealth (500-1453)*. Washington 1971.
- Polakovič, Štefan: *Naše korene v základoch Európy*. MS Martin 1994.
- R., W.: *Nad Lukášovým evanjeliom*. Dobrá kniha, Canada 1989.
- Ratkoš, Peter: *Slovensko v dobe veľkomoravskej*. Košice 1990.
- Rekem, John: *Philosophy of History of Slovak Nation*. Winnipeg Canada 1975.
- Saint Augustine: *On Christian Doctrine*. New Jersey 1985.
- St. Nikodemus of Mountain & St. Makarios of Korinth: *The Philokalia*. England 1990.
- Sasinek, František: *Dejiny drevných národov Uhorska*. Skalica 1867.
- Stanislav, Ján: *Slovenský juh v stredoveku*. Bratislava 1999.
- Škultéty, Jozef: *O Slovákoch*. Turčiansky Svätý Martin 1928.
- Škvarna, Dušan at al.: *Slovak History – Chronology and Lexicon*. Wauconda, Ill. 2002.
- Tibenský, Ján: *Dejiny Slovenska slovom a obrazom*. Martin 1973.
- Tibenský, Ján at al.: *Slovensko-dejiny*. Bratislava 1971.
- Veteška, Tomáš J.: *Veľkoslovenská ríša*. Hamilton, Canada 1987.
- Vnuk, František: *Dedičstvo otcov*. Bratislava 1991.
- Vontorčík, Emil: *Od slovienskej liturgie ku slovenskej provincii*. Bratislava 1992.
- Vragaš, Štefan: *Cyrlometodské dedičstvo*. Zurich 1991.
- Zala, Boris: *Premýšľať Európu*, in *Slovenské pohľady* 11. MS Martin 1998.
- Zrubec, Laco: *Osobnosti našej minulosti*. Bratislava 1991.
- Zrubec, Laco: *Prvý známy bol Pribina*. Bratislava 1994.
- Yancey, Philip: *The Jesus I Never Knew*. Michigan 1995.